

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமகே ராமாநுஜாய நம:

ரஹஸ்ய விவேகம்

அழகிய மணவாள நாயனார் அருளியது

கணனி மூலம் தமிழ் எழுத்துக்களில் மாற்றியவர்

கோயில் ஸ்ரீ.உ.வே.ஆத்தான் விஜயராகவாசாரியர்

வெளியீடு:-

ஸ்ரீ.உ.வே.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

ஸ்ரீ ஸுதர்சனார் ட்ரஸ்ட்

5, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

வ்யய ஆடி(4-8-2006)

விலை: ரூ.30/

ஸ்ரீ ரஸ்து
தெலுங்கு பதிப்பின் பூமிகை

இந்த ரஹஸ்ய விவேகம் அருளிச்செய்தவர் - ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் தியமித்தருளின அஷ்டதி,க்,க,ஜங்களி லொருவராய், "தே,வராஜகு,ரு" என்னும் திருநாமத்தையுடையரான ஏறும்பி அப்பாவின் திருப்பேரனாகிற தே,வராஜகு,ரு வரருடைய திருக்குமார சாகிய வரவரகுருவரர். இவர்க்கு "ஆசார்யரத்தம்" என்னும் மற்றொரு திருநாமமுண்டென்று பூர்வர்கள் பணிக்கும்படி. இந்தத் திருநாமம் இவர்க்கு வழங்கிவருவதற்குக் காரணம் - இவர் ஆசார்யரத்தம் என்னுமொரு க்,ரந்த,ம் அருளிச்செய்தமையே. இவருடைய வம்ஸபரம்பரையினடைவு இருக்கும்படி என்னென்னில் - ஏறும்பி அப்பாவின் திருக்குமாரர் யஜ்ஞநாராயணகு,ரு. அவர் தனியன்

தே,வராஜார்யததயம் த,யாவாத்ஸல்யஸாக,ரம்|
ப்ரஜ்ஞாதிதி,ம் ப்ரபத்,யேஹம் யஜ்ஞநாராயணம் கு,ரும்||

இவருடைய குமாரர் தேவராஜகு,ரு. அவர் தனியன்

தே,வராஜகு,ரோ பௌததம் தி,வ்யபே,தத,ம் த,யாதிதி,ம்|
வாத்ஸல்யவாரிதி,ம் வாத்ஸ்யம் வந்தே, தே,வேஸதே,ஸிகம்||

இவர் தாமும் "ரஹஸ்யவிவரணம்" முதலிய பல க்,ரந்த,ங்களிட் டருளினார். "ஸ்ரீஸைலகுலதிலகவேங்கடநாத,ஸுஹி" என்பவர் அருளிச்செய்த ஸம்ப்ரத,ாய சந்த்,ரிகையில் "தே,வராஜ தே,ஸிகாஸ்து" என்று பலவிடங்களிலும் உத,ரஹரித்துப் போந்தது இவர் ஸ்ரீஸுஹிக்கடையிறே. இந்த ரஹஸ்ய விவேகத்திலும் கைவல்ய மோக்ஷஸ்த,ாந நிர்ணய ப்ரஸங்கத்திலே, "நம்முடைய நயினார் நிர்ணயித்தருளினார்" என்று அருளிச்செய்ததும் இவர்தம்மையிறே. இவர் குமாரர் வரவரகுருவரர். அவர் தனியன்

வாத்ஸ்ய பூதே, வராஜார்யததயம் விதயோஜ்ஜ்வலம்
வாத்ஸல்யாதி, குணாவாஸம் வந்தே, வரவரம் கு, ரும்
இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள் - அஷ்டஸ்லோகீ ஸம்ஸ்க்ருத
வ்யாக்யா, பகவத்கீதாவ்யாக்யா, ரஹஸ்யவிவேகம் முதலியவை.

இந்த ரஹஸ்யவிவேகமென்னும் க்ரந்தத்துக்கு
கிடைத்தது. அது அத்விதீயமாயிருந்தபடியால்
வெகுஸ்ரமப்பட்டுப் பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம்,

கோயில் கந்தாடை அண்ணன் திருவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி.

ஷே க்ரந்தம் தெலுங்கு லிபியில் இருந்ததை கோயில்
ஆத்தான் பூ.உ.வே.விஜயராகவாசார்யர் ஸ்வாமி, தமிழ்
எழுத்துக்களில் கம்ப்யூடர் மூலம் டைப் செய்து இந்த க்ரந்தம்
வெளிவருவதற்குக் காரணமானவராகிறார். இந்தப் பதிப்பு
பூ. ஸுதர்சனர் ட்ரஸ்டின் ஆதரவில் வெளியிடப்படுகிறது.

இங்ஙனம்,

வ்யய ஆடி.
4-8-2006.

பூக்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்.
ஸுதர்சனர்.

III

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்ப்ரணதார்த்திஹரவரதபரப்,ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீமத்,வரலாமுநயே நம:

அஷ்டாத,பாபே,த,லிசாராபாநாமதே,ய: ரஹஸ்யலிலேக:

உபோத்யகூத:

ஜயதி ஸகலலித்,யாரங்க,பூ,மிர்கு,ருர்மே

கு,ணக,ணமணிஸிந்து, : வத்ஸலம்ஸாம்பு,தி,ந்து, : |

ஸாரபதி,கு,ருஸிறு: ஸ்ரீநிவாஸார்யபாத, -

ப்ரவணவிமலசித்தோ ரம்யஜாமாத்ரு நாமா ||

தர்கேஷேவேகே வித,கூ,தா: ப,ணிபதிப,ணிதௌ

ப்ரௌட,தா நாஸ்தி தேஷாம்,

பாப்,த,ஜ்ஞாநம் ந தர்கே ந தது,ப,யலிதே,ர

பூதி மீமாம்ஸிதாதீ, |

மீமாம்ஸாபாரத்,ருஸ்வா ஸட,ரிபுஸசஸாம்

ஸ்யாத் ஸ்வரூபாநபி,ஜ்ஞோ

யஸ்மிந்நாஸ்தே ஸமஸ்தம் ஸ தி,பாது குஸலம்

ரம்யஜாமாத்ருஸிறி: ||

அமோகூாம் ஸம்ஸ்ரிதாஸ்ஸந்த: ஸாத்விகா மோகக்ஷித்,த,யே |

உபாத்,வம் ஸௌம்யஜாமாத்ருதே,பிகாஷ்டாகுரீம் ஸக்ருத் ||

ரஹஸ்யத்ரயவாக்யார்த்த,மணிநாம் மலபோத,நம் |

ப்ராசாமாசார்யவ்யாணாம் க்ரியதே ஸகித்திக,ங்க,யா ||

உபாய:ஸ்ரீ: லிப்,லீ ஸரணவசஸ: ஸாத,நமிதி

ந கைவல்யம் முக்தி: புநரபி பரப்ராப்திகத,நம் |

ததூண்டூந்தர்பூலப்ரமிதிலசநம் கேலஸக,தே:

ப்ரபத்தேர்தௌர்ப,ஸ்யம் த்விதி கதிசந த்,ராக,கத,யந் ||

ஸக்தாநாம் புக்தியோக்ய: ப்ரபதநவிஷய:
 ஸக்திஹீநாதிகார:
 ப்ரத்யேகோபாயதா ந ப்ரதிநியமவதாம்
 கர்மயோக்யாதிகாநாம் ।
 ஸாத்யோபாயேந ஸித்தம் பவதி ஸிஸ்த்ருபாம்
 ப்ராப்யமந்யேந சாந்யத்
 த்யாக்யஸ்ஸித்தாநுலாத: ப்ரணவவிரஹதோ
 கஷ்டாகுரத்வம் மநோர்ஹி ॥

ஸ்ருஷ்ட்யாதென நைவ ஸக்தி: ஸ்பூடமபி
 மஹதாம் நித்யமுக்தாதிகாநாம்
 தோஷாத்ருஷ்டிஸ்து வாத்ஸல்யமபி து
 பரது:கோத்த்ருதிச்சோ த்யேதி ।

நோபாய: ஸ்ரீ: ந விபூவீ ந ஸரணவசை:
 ஸாதநத்வே ப்ரமாணம்
 கைவல்யம் முக்திரஸ்மாந்ந பரமபுருஷ-
 ப்ராப்திரூர்த்வம் ப்ரக்ருத்யா: ।
 ப்ராப்யம் ஹி ப்ரபத்தே: பஹுநவிதிஸௌ
 புக்தி:தெளர்ப்யமமலோ,
 ந்யாஸ: ஸர்வாதிகார: ததிதரஸரணாநி
 அஸ்வதந்த்ராணி நைவ ॥

ஸாத்யோபாயேந ஸித்தம் ந பவதி ஸிஸ்த்ருபாம்
 ப்ராப்யமந்யேந நான்யத்,
 த்யாக்யஸ்சாங்க்யம் ப்ரபத்தே: ப்ரணவவிரஹதோ
 கஷ்டாகுரத்வம் மநோர்ந ।
 ஸ்ருஷ்ட்யாதென சாஸ்தி ஸக்தி: ப்ரபுநியமநதோ
 நித்யமுக்தாதிகாநாம்,

தேவாரேஷஷ்விச்சைவ வாத்ஸல்யமபி ச பரத்யுக்தா
சுபஹத்வம் தயா ஹி ||

(1) அகாரத்திலே ஆர்த்தமான ஸ்ரீஸம்பந்தம் “*லக்ஷ்மியா ஸஹ” இத்தாதி, வசநாநுரோதேந உபாயத்வேநைவ ஆகவேண் டெனையாலும், த்வயத்தில் ஸ்ரீமானுக்குச் சொல்லுகிற உபாயத்வம் விசேஷணபூதையான பிராட்டிக்கும் துல்யமாகையாலும், ஸ்ரீக்கு உபாயத்வமே என்னில், “லக்ஷ்மியாஸஹ” இத்தாதி, வசநத்தில் விசேஷணத்வாப்ரதாநரகக்ஷத்வவாசியான திருதீயையாலே கூடகத்வேநைவ அந்வயமென்னுமிடம் ஸித்தமானையாலும், வசநாந்தரத்திலும், “நாந்யதா லக்ஷணம் புவேத்” என்று இங்கே பாங்கிதமான உபாயத்வம் நிஷித்தமானையாலும், த்வயத்தில் விசேஷணத்வப்ரயுக்தமான உபாயத்வம் சொல்லில், நாரபதவாச் யங்களாய், கார்யோபயோகிகளாய், ஆஸ்ரயணஸௌகர்யாபாத, கங்களான வாத்ஸல்யாதி, குணங்களுக்கும் விசேஷணத்வப்ர யுக்தமான உபாயத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே அது கூடாமையாலும், ஸ்ரீக்குப்புருஷகாரத்வமே அஸாதாரணமென்றதாயிற்று.

(2) பத்திக்கு பதில்வருபாநுரூப்யாவஸ்யம்பூவத்தாலும், “யதா ஸர்வகதோ லிஷ்ணு:” இத்தாதி, வசநத்தாலும் ஸ்ரீக்கு விபுத்வம் கொள்ளவேணுமென்னில், சேஷத்வாத்வவஸ்யம்பூவத்தாலே லிஷ்ணபதித்வாதி, கள் வாராதாப்போலே மகாரவாச்னையான இவனுக்கு விபுத்வம் வாராமையாலும், “யதா ஸர்வகதோ லிஷ்ணு:” இத்தாத்யுக்தஸர்வகதத்வம், “விஷ்ணோர்தேஹாநு ரூபாம்” இத்தாதி, யாலே தேஹப்ரயுக்தமாகச்சொல்லுகையாலும் விபுத்வம் கூடாது.

(3) நமஸ்சிலே ஸாத்யோபாயங்களான பக்திப்ரபத்திகளுக்கு பாஸ்த்ரஸித்தமான ப்ரஸதனோபாயத்வம் அநிஷித்த, - மென்னில், தத், விவரணமான சரமச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில்

ஸாத்தியங்களுமாய் விஸத்ருஸங்களுமாய் அந்யங்களுமான புக்தி-
ப்ரபத்யாதி,களுடைய பரித்யாக,கூங்குமாக ஸித்த,த,முமாய்,
அஸத்ருஸமுமாய், அநந்யமுமான தன்னையே உபாயமாக ஸ்லீகரி
என்று விதி,க்கையாலும், இவற்றுக்கு ப்ரஸது,நோபாயந்வம்
நமஸ்ஸிலே நிதித்த,ம்.

(4 , 5 , 6) ஸர்வகர்மவிநிர்மோகத்திற் முக்திபேத,ம் கூடா
மையாலே கைவல்யம் மோகமன்று. ஆகையாலே, பரமபத,ப்ராப்தி
யும், பின்பு மகாரவாச்யனான பரக்ருதிவியுக்தாத்மாவினுடைய
அநுபூவமான கைவல்யமும் அண்டத்துக்குள்ளேயென்னில், இவ்
விடத்தில் ஸர்வகர்மவிநிர்மோகமாவது நித்யமான சூத்மாநு-
பூவத்துக்கு ப்ரதிபுத்த,கமான அசித்ப்ராப்திஹேதுபூதஸர்வகர்மங்-
களினுடையவும் விநிர்மோகமே அவனுக்கு அபேகதிதமாகை-
யாலே கைவல்யம் மோகமாய் ஸ்வோத்,தே,ஸ்யபூலஸாத,நபூத-
கர்மகையம் அவனுக்கு விவகதிதமல்லாமையாலே அது நயியாமை
யாலே மோகபேத,த,மும் ப்ராமாணிகமாய்க்கூடுகையாலும்,
நித்யமாகையாலே புந:பரப்ராப்தி கூடாமையாலும் அவனுக்கு
ஸ்வல்யதிரித்ததத்வப்ராப்த்யபூவத்தாலே, "விரஜாபரமல்யோம்
நோ:" இத்யாத,யுக்தஸ்த,நமே ஸ்த,நமாகவும் ப்ரக்ருதிவியுக்
தாத்மவாசியான மகாரத்திலே ஸித்த,மாகையால் அவை மூன்றும்
கூடாது.

(7 , 8 , 9) ப்ரபத்தி தெ,ளர்ப,ல்யமும், அதின் ஸக்திரஹிதாதி,
காரத்வமும், புக்திக்கு ஸக்தாதி,காரத்வமும், ஸர்வத,ர்மபரித்யாக
கூங்கு,கதத்,வித,நத்தாலே கூடாது.

(1 0 , 1 1 , 1 2) "ஸாத்தியோபாயேந ஸித்த,த,ம் பூவதீ"த்யாதி,
த்ராயமும் ஸாஸ்த்ரஸித்த,மென்னில், ஸாத்த,யமுமாய் விஸத்ருஸ
முமாய், அந்யமுமான ஸர்வத,ர்மபரித்யாக,பூர்வகமாக
ஸித்த,த,மாய், ஸத்ருஸமுமாய், அநந்யமுமான தன்னை உபாயமாக
ஸ்லீகரி என்று விதி,க்கையாலே கூடாது.

(1 3) த்யாஜ்யமாகில், ஸாத்யோபாயவிதி, வ்யர்த்தமாசையாலே "த்யாக்ய: ஸித்த்யாநுலாத்:" என்கையும் தத்,விதி, அந்யார்த்தமாசையாலே ல்யப்பாலே அபாஸ்தம்.

(1 4) ப்ரணலமந்தரா அஷ்டாகுரத்வமும் *ஓமித்யேகாகுரம்* இது யாதி,ஸ்ருதிஸித்தத்யான அஷ்டாகுரஸங்க்யையையுடைத்தான திருமந்த்ரத்தாலே நிரஸ்தம்.

(1 5) *ஐக்யத்யயாபாரவரஜம்* என்கையாலும், ஸர்வஸாரீரத்வம் கூடாமையாலும், முக்தருக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதியில் ஸக்தியில்லே என்றும், *ஐக்யத்யயாபாரவரஜம்* என்றது ஈஸ்வரநியோக்யமில்லாதவர்களுக்கேயான்கையாலே, அதுண்டானவர்களுக்கு ஸர்வஸாரீரத்வமொழியலே ஸ்ருஷ்டருத்வம் காண்கையாலும் ஸர்வஸித்த-கங்கர்யவாசியான சதுர்த்தியாலே தள்ளுண்டது.

(1 6) *புக்தாநாமாக்யஸ்ஸவலிஜ்ஞாதா* என்கையாலே தோஷாத்,ஸ்ரித்வமேவாத்ஸல்யம் என்னுமதுவும் ஸமந்வயாதி,கரணத்தில், ஸ்ருதப்ரகாஸிகையிலே "வாத்ஸல்யம் நாம தோஷேஷ்வபி குணத்வபுத்தி:" என்றும், ஸ்தவாந்தரத்திலும் தோஷேபே,க்யத்வமேவாக்சொல்லுகையாலும் தத்,வாசியான நாரஸப்தத்தாலே நிரஸ்தம்.

(1 7) "பரத்யு:கோத்தருதீச்சா" "பரத்யு:க,நிராசிகீர்ஷா-த்யை" என்றதும், "த்யாநாம - ஸ்வார்த்த,நிரபேகா பரத்யு:க,ஸஹிஷ்ணுதா" என்று ஸ்ருதப்ரகாஸிகையிலே பரத்யு:க,ஸஹித்வமாக்சொன்ன த்யையே நாரஸப்த,வாச்யமாகையாலே அத்தாலே தள்ளுண்டது.

(1 8) கர்மயோக்யாதி,களுக்கு ப்ரத்யேகோபாயத்வமும்கூடப் பதினெட்டும் அடையே விவரிக்கப்படுகிறது.

இத்யுபேபாத்யாத:

பூர்வபக்ஷ:

உபாய:ஸ்ரீ:

ரஹஸ்யதரயஸாரத்திலே த்ரயோலிம்ஸாதி,காரத்திலே -
 "லக்ஷம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஸ: தே,வ்யா கரூண்யரூபயா
 ரக்ஷ: ஸர்வஸித்த,த,நந்தே வேத,நந்தேஷா ச கீ,யதே"
 என்கிறபடியே ஸபத்நீகனாய்க்கொண்டு ஸர்வரக்ஷண-
 யத்ராதி,கிதனா ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸ்ரீமச்ச,பு,த,த்திலே
 சொல்லுகிற பத்நீஸம்ப,நத,த்தில் வரும் கலக்கங்களுக்கு
 தி,ங்மாத்ரத்தாலே பரிஹாரம் காட்டுகிறோம். சிலர் த,வ்யத்தில்
 பூர்வக,ண்ட,த்தில் ஸ்ரீமச்ச,பு,த,ம் உபலக்ஷணபரமென்றும்,
 உத்தரக,ண்ட,த்தில் ஸ்ரீமச்ச,பு,த,ம் விசேஷணபரமென்றும்
 பிரியச்சொன்னார்கள். இவ்விடத்தில் ஸப,த,ம் ஏகரூபமாயிருக்க,
 ஸ்வாரஸ்யத்துக்கு ப,ரத,கமன்றிக்கேயிருக்க, "ஸ்வரூபம்
 ஸ்வாதந்தர்யம்" இத்யாதி,களில் ப்ரஸித்த,த,மான கூடஸ்த,த-
 ஸம்ப்ரத,த,யவிருத்த,த,மாகப்பண்ணுகிற இவ்விப,ாக,ம்
 அநுபபந்தம். அநந்யோபாயத்வவிருத்த,த,மான உபாயத்,விதவ-
 ப்ரஸங்க,ம் இவ்விடத்தில் ப,ரத,கமானாலோலென்னில்
 அநநயப்ரயோஜநத்வவிருத்த,த,மான ப்ராப்யத,விதவ-
 ப்ரஸங்க,த்தாலே உத்தரக,ண்ட,த்திலும் விசேஷணாதகம்
 தவிர ப்ரஸங்கி,க்கும். ஆனால் இரண்டிடத்திலும் உபலக்ஷண-
 மானாலோலென்னில், கு,ணவிக்,ரஹஸ்யாபாரவிசேஷ-
 ணங்களும் இரண்டிடத்திலும் உபலக்ஷணமாக ப்ரஸங்-
 கி,க்கும். உபயுக்தங்களாகையாலே அனை விசேஷணங்கள்
 என்னில், இதுவும் பூர்வோத்தர க,ண்ட,ங்களில் பத்நீ-
 ஸம்ப,நத,த்திலும் துல்யம். உபயோக,வி சேஷங்கள்
 தத்த,வஸ்துக்களுக்கு அநுரூபமானபடியிலே ப்ரமாண-
 ஸம்ப்ரத,த,யங்களாலே கண்டுகொள்வது. வஸ்தவநுரூப-
 மாயிறே விநியோக,மிருப்பது. உபயோகபேயபரமான
 வாக்யத,வ்யத்திலும் ஸ்ருதமான இவ்விசேஷணத்தினு-
 னிடய உபயோக,ப்ரகாரத்தை "வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள்
 வினைதீர்க்குமே" என்றும், "நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்
 திருவருளும் கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து" என்றும்
 நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தார்.

அலமேஷா பரித்ராஸும் ரக்ஷஸ்யோ மஹதோ ப,யாத்

என்றும், *அலமேஷா பரித்ராதும் ராகவாத் ராகஷீக்யணம்* என்றும் ஸ்ரீ வால்மீகிபுகுவாந் ஸ்ரணாக்யநிஸாரமான ஆதி-காவ்யத்திலே நிபுந்தித்தான். *ஸம்ஸாரார்ணாவதாரிணீம்* என்று ஹிரண்யகூர்ப்பகாஸ்யபாதி,கனாம் சொன்னார்கள். *வாச: பரம் ப்ரார்த்தயிதா ப்ரபத்யேந்நியத: ஸ்ரியம்* என்று மெனாகபுகுவான் விதித்தான். *ஆத்ம வித்யா ச தேவி த்வம் விமுக்திபலத்யாயிநீ* என்று புலஸ்த்யவஸிஷ்ட-வரப்ரஸாத்,லப்யத,பரதேவதாபாரமார்த்யஜ்ஞாநமுடைய ஸ்ரீபரமஹேஸ்வரஹ்மர்ஷி அருளிச்செய்தான். *விமுக்திபலத்யாயிநீ* என்கிறவிது ஆத்மவித்யாவியோஷணமானாலும், தத்-ஸாமாநாதி,கரணயத்தாலே அது இவ்ஞாடைய விபூதி-யாயிற்று. ஸ்ரியபதிதானும், *யாமாலம்ப்ய ஸாகேதேமம் துஸ்தரம் த்ரிசு,னோததி,ம் நிஸ்தரந்த்யசிரேணவ வ்யக்த-த்யாநபராயணா* என்று ஸ்ரீஸாத்வதத்திலே ஸ்ரியபதி-ரூபத்யாநத்திலே அருளிச்செய்தான். தத்பரங்களான ஸஸ்தரங்கள் நிற்க இம்மத்யஸஸ்தரங்கள் அதிப்ரபலங்கள்.

ஆனவந்தாரும், *ஐக்யதஸமஸ்தம் வத்யபாங்க்யஸம்ஸ்யம்* என்றும், *ஸ்ரேயோ ந ஹ்யரவிந்த,லோசநமந:காந்தா-ப்ரஸாத்,ாத்ருதே ஸம்ஸருத்யகூரவைஷ்ணவாத்,வஸு-ந்ருணாம் ஸம்பகாவ்யதே கர்ஹிசித்* என்றும் அருளிச்செய்தார். (ஸ்ரீபகாவ்யகாரரும் - ஸ்ரீவைகுண்டகூத்யத்திலே, *ஸேஷ-ஸேஷாஸநாதி,ஸர்வம் பரிஜநம் புகுவதஸ்தத்தத்யாஸ்தே,ா-சிதபரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயந்த்யா* என்று புகுவத்-கைங்கர்யரூபபரமபுருஷார்த்தம் இவன் நியோகத்தின் படியே நடத்தவேணுமென்று அருளிச்செய்தார்.)

கூர்த்தாழ்வானும், *ஸவஸ்தி ஸ்ரீர்தி,ஸதாத,ஸேஷஐக்யநாம் ஸர்க்கே,ாபஸர்க்க்யஸ்தி,தீ: ஸவர்க்க்யம் துர்க்க்யதிமாப-வர்க்கி,கபத்யம் ஸர்வம் ச குர்வந் ஹரி:| யஸ்யா வீக்ஷய முக்யம் ததி,ங்கி,தபராதி,நோவித்யுத்தே,கிலம் கரீடே,யம் க்ரு-நாந்யத்யாஸ்ய ரஸத்யா ஸ்யாதை,கரஸ்யாத்யா* என்று ஸங்க்யரஹித்த அர்த்தத்தை *தேவி த்வந்மஹிமாஸதி,ர்ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே* என்று தொடங்கி விஸ்தரித்தார்.

பட்டபரும. "ஐங்குர்யமக்கரக, திம பரமம் பத, ம வா கஸ்ஸம்-
சித, ஞ்ஜலிப, ரம வதுறதே விதீர்ய | அஸ்ஸம் ந கிருசி-
து, சிதம் க்ருதமிதயத, சமப, த்வம் வஜ்ஜஸே கத, ய கோய-
முத, ரார, டாவ " என்று க்ருதியிலு உத, ரார டாவ, தத்திக்கு
வ்யாக், யாநம் பண்ணினார் இதயாதி, யாலும். இப்படி மத்யஸ்து-
த, ஞ்ஷடி யாலே பரமமாணிகாரத்த, ங்கள தோற்றச்செயதே
பற்றினது விடா தொழியில, "த, ஞ், பூர்வக்ருதோ முர்க்கே, டா
த, ரமாணமவிவாரத, | க்ருத, த, ராநபருச்ச, ந் சுந்தே, ஹாந்
அந்த, | க்ருத, ரமிவச்ச, தி || அநயத, ர மந்த, ப, த, தீ, நாம
பரதிப, ராதி து, ராத்மநாம | குதர்க்க(வ்யாலுத, ஷ்டாநாம)
ஐஞ்நாநது, ஷ்டாநாம விப, ராந்நேந்த, ரியவா(ஜி)தி, நாம"
என்கிற த, ஸையாம ஆனாகயால் ஸித்தே, டாபாயஸப, த, வாக்ய-
விமர்ஸத்தில் "நாநயோரவித, யதே பரம" இதயாதி, யாலும்
ஸபதகரிமஸாதி, காரத்திலே, "லககமயா ஸஹ - கீ, யதே"
இதயாதி, க்ருதிபடியே ஸபதநீகேக ஸித்த, ஞ், யிருக்ஷாயாலே
ஸ்ருங்கே பரமாணஸித்தே, டாபயேக, விஸேஷமான பதநீ-
ஸமப, ந்த, ம ஆர்த்த, ம இப்படி ஸந்திரியேக, விஷ்ட ந்யாயத-
தாலே சமபெருமானைச் சொன்னவிடமெங்கும் பிராடடி-
னாயும் சொல்லிற்றாம் என்றும் அஷ்டாகரிமஸாதி, காரத்திலே,
நாராயணன் ஸரண்யனும்போது ஸககமீவிவிஷ்ட ஞ், யிருக்கு-
மென்னக்ககாக பூர்வக, ண்ட, த்தில் ஸ்ரீமச்ச, பத, ம என்றும்,
சரணாநிதி நிரதே, ஸ பதநீஸவஸிஷ்ட வப, ரத, க || இதி
மந்ஸாந், ரித, ம பரோக்தம் ஸ்ரீமச்ச, பத, நிரோத, த, | ஸப, த, ஸவரஸத,
பராபத, ம ஸவஸிஷ்ட, யம் பரமம் க்ருதம் | விஸேஷயசரண-
த, விதஸம் ந ஹி ப, ராதி, துமர்ஹதி | சரணாநிதி லக்தஸய-
மிதி யச்ச பரஸஞ்ஜிதம் | க்ருந்த, ஐஞ்ஜபஹாஸயம் தத்
பதிபராத, ரந்யதோந்நலயாத || ந ஸமராஜி ஸபதநீகே
ஸத, விதீயோக்திஸாஹஸம் - தத, ரத்ரேதயபராம்குஸ்ய
த, ரஸிதம் குருஸாஹஸம் இதயாதி, யாலும் இப்படியே
உபாய ஸ்ரீ என்று ஸாதி, க்கப்பட்டது

—இதி பூர்வபகக, ரந்த, |

அத, ஸித்தாந்த-

நோபாய, ஸ்ரீ

ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாந்தத்திலே - புருஷகாரமென்றும், உபாயமென்றும் இவற்றை நிர்வாகமாக அருளிச்செய்தது - பிராடிகு புருஷகாரத்வமும், ஸ்வரணுக்கு உபாயத்வமும் அஸாதாரணமென்று தேற்றுகக்காக இதுதன்னை - "மத்பராபதிம் பரதி ஐந்தாநாம ஸமஸாரே பததாமத், லக்ஷம் புருஷகாரத்வே நிரதி, ஸ்டா பரமர்ஷிபி, மமாபி ச மதம் ஹயேதத் நாந்யத், லக்ஷணம் ப, வேத்" என்றும், "அஹம் மது ஸாபத்யுபாயேன ஸவ ஸாக்ஷாத் லக்ஷம் ஸ்ரீ, ஸ்வயம் லக்ஷம் புருஷகாரேண வஸ்வப, பராபதியோகி, நீ" எதஸ்யாஸ்ச விஸேஷேயம் நிக, மாந்தேஷா ஸபத், யதே" என்றும், "ஆகிஞ்சநாயகஸரணே கேசித் ப, யாதி, கா புந, மத்பத், மபே, சருஹத், வந்த, வம் பரபத், ய பரீத-மாநஸா, லக்ஷம் புருஷகாரேண கருதகந்தோ வராநநி மதக்ஷமாம் பராபய சேநேஸ பராபயம் பராபகமேவ மாம்) ஸபத், கா கருதாந்தத், ப, பராபஸ்யந்தி மாமேவாநநய-மாநஸா" என்றும் ப, க, வச்ச, ஸதரத்திலே தானே அருளிச்செய்தானிறே என்றும், "உபாயத்வமும், கருஷணம் த, மம் ஸநாதநம் என்று ஸநாதநத், மமாகச் சொல்லப்படுகிற அவனுக்கே ஸ்வதஸஸித்த, மாய, ததீ, ய-ருக்கும் தத, ஸதத்தியக்யாக கருகிறதிறேயுள்ளது ஆஸகயாலே பிராடிகு புருஷகாரத்வமும் ஸ்வரணுக்கு உபாயத்வமும் நிர்வாகமாகத் தடிகல்லை இவ்வர்த்த, ததை வெளியிடுகைக்காகவாயிற்று இவரிடையே அருளிச்செய்தது" என்றும், இப்படி புருஷகாரஸாபேகமென்னில் உபாயத்தினுடைய ஸுரபேகயஹாநி வாராதோ என்கிற ஸங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்மேல் உபாயமென்று தொடங்கி அதாவது - ஸதுஸயாந்தரஸம்ஸர்க்க, ஸஹமான ஸித்த, தே, ஸாயம் ஸரணகரணஸ்வரூபஸவிகாரத்தில் ஸவீ-கர்த்தாவான புருஷனையும் ஸவீகரிப்பிக்கும் புருஷகாரத்-தையும் அபேகித்திருக்கும் ஸவீகருதனுன தான் இவனுக்கு அநிஷ்ட நிவருத்திபூர்வகேஷ்டபராபதி பண்ணு-கையாகிற கார்பகாலத்தில் புருஷனும் புருஷகாரமுமாகிற

உபயத்தையும் அபேகியாதே தானே செயது தலைக்கட்டு-
மென்னை காரயகாலத்தில் ஸஹகாரிஸாபேகத்தவ-
முன்ன, அகிலேற உபாயத்தினுடைய ஸநரபேகயத்துக்கு
ஹாநி வருவதென்று கருத்து என்றும், சஹஸ்யதரய-
ஸயாக்யாநத்தில் அகாரார்த்தவிவரணத்தில், "லகக்மயா
ஸஹ கீயதே" என்கிறபடியே ரகக்மஹன் ஸகவரன்
சேதநரை ரகக்மதம் துஸ்யில், இவர்களுடைய அபராதுங்களைக்
கண்டபதல், தன் ஸ்வாதந்தர்யத்தாலேயேயாதல் உபேகியா-
மற்செயனைக்குறுப்பான கருபாய ஐநிப்பிக்கும்
புருஷகாரபூதையான பிராடடிஸநநிதி, அவஸ்யாபேகதி-
மானையாலே, ரகக்மஹன் சொல்லுகிற இவ்வகாரத்-
திலே லகக்ம ஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயமென்னை
என்றும், த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமத்பதார்த்த-
விவரணத்தில், இப்போதிலே சொல்லுகிற
புருஷகாரமாக என்னையாலே உபாயஸ்துவிஷேஷ-
மாயிருக்கிற ஆகாரத்தையிட்டு இவனுக்கு உபாயத்தத்தில்
அந்வயம் சொல்லும் பகம் நிரஸதம் என்றும், சரணவிதி
பதார்த்தவிவரணத்தில், த்வியசநம் இரண்டுக்கு மேல்
மற்றென்று புகுர ஸஹியாமையாலே ஸஹாயாந்தர-
நிரபேகமான உபாயபூர்த்தியையும் சொல்லுகிற-
தென்கை என்றும், அவஸ்யாபாயமாமிடத்தில் ஸஹாயாந்தர-
ரங்களை ஸஹியாமையாலே தான் உபாயபாவத்தில்
அந்வயமின்றிக் கே புருஷகாரமாயிருக்கும் என்றும்
பெரியஜீயர் அருளிச்செய்தார்

பரந்தரஹஸ்யத்தில் (த்வயபரகரணே மதுபர்த்தவிசாரே)
"ஸ்ரீமந்நாராயணசரணேன்" என்று உபாயதயா லகக்ம-
மானஹன் நாராயணனுக்கு கிபேஷணமாக ஸ்ரீமததை-
யைச் சொல்லாநின்றால், நாராயணஸபதத்திற்சொல்லப-
புகுகிற குணவிஷேஷங்கள் கிபேஷணத்தேவந உபாய-
ஸர்த்திலே அந்விதமாகிறவேபாதி இவனும் உபாயா-
ஸ்யவமாக பராபதையுமாய், மாதாபிதாக்களிருவரும் சேர-
விருந்து பரஜாஸமரகக்மம் பண்ணுகை பராபதமுமாய்
அதுக்குமேலே "வேரிமாஸதபூமேகிருப்பான் கினை

தீர்க்குமே* என்று உபாயக்ருத்யமான விரோதி நிவர்த்த-
கத்வம் இவ்வர்த்தத்திலே நிஷ்ட, ரான நமமாழ்வார்
திருவுள்ளத்தாலுமுண்டாய் பரதேவநாதர்களில், இவனை
புருஷகாரமாக நினைத்துச்சொல்லுகிறார்களென்கிறவை-
யும் உபாயபாவத்திலே அந்வயிப்பிக்க யோக்யமுமாய்
அதுக்கு மேலே, *அரி-பரமஹ் பரித்யக்ய ரகித்ய*
என்று மேலே அநுஷ்ட, க்கப்படுகிற பரபத்திதானே
புருஷகாரக்ருத்யத்தைச் செய்யவற்றாகையாலும், மரி-ப-
தாகில இவன் ஸ்வாதந்தர்யத்தையாற்றிச்சேரவிட உபாய-
பூதனாவியவன் ரகிக்கவனமந்திருக்க உபாயாந்விதமான
இவனுடைய பரபத்தியநுஷ்ட, நம நிஷ்ட, ஸமாம்படியமா-
யிருக்க இவனுக்கு உபாயமர்த்தத்தில் அந்வயியிலே
புருஷகாரபாவத்திலே என்று ஒதுக்கித் தருவாரா
என்னில் விசேஷணத்தவமுண்டே யாகியும் விசேஷணக, த-
மான குணங்களோபாதி உபாயோபயோகி, த்வம்
இவனுக்கு இவ்வாகமயாலும், ஸமாக்ரயணிகாந்தமான
ஸௌக்யாதி, குணாத, யவிரோதியான ஸ்வாதந்தர்யத்தை
புருஷகாரபூதையான இவனாற்றினாலும் அவன் காரியம்
செய்யுமேபோதைக்கு *ரகக்யாபேக்யம் பரதீக்யதே* என்கிற
படியே உபாயபரார்த்த, நாரூபமான பரபத்தி வேண்டுமெ-
னாலும், *வினை தீர்க்குமே* என்கிறவிடம் *கனைவாய
கூன்பம் கனையாதொழிவாய கனைகண் மற்றிலேன்*
என்கிறவருண்ம உத்தியானகையாலே இத்திருவாயமொழி
அநுஸந்தி, த்தவர்பக்கல் இவனுக்குண்டான ஆத, ராதிசய-
பரகாமகமானகையாலும் இவனுக்கு புருஷகாரபாவத்திலே
நோக்கக்கூடவது

இவனுக்கு உபாயபாவத்தில் அந்வயமுண்டாகில் ஸாத, ந-
பூதமான கர்மஜ்ஞாநாதி, களுக்கு *ப, ஸமத: * ஸபரீதோஸம்
ப, ஸாய* என்று ஆராத, நபரீதனை ஈஸ்வரன் முக, த்தாலே
இஷ்டாநிஷ்ட பராபதிபரிஹாரரூபமான ப, ஸஸித், தி,
இவளாலேயாதல், அங்ஙனன்றியிலே ப, ஸபரதிபாத, ந-
தேஹதுவான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி, களுக்கு உத்தபாதி, கையாத-
லாகவேண்டும தான் ப, ஸபரஸாதி, கையாகில் *ய,

ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வவித்*, *பராஸ்ய ஸக்திர்கிவிதைதவ
 ஸ்ரீயதே ஸ்வாபுராவிக் ஸ்ரீநாநுபவகரியா ச*, "தேஜோ-
 ப,ஸஸ்வரயமநுரஸபே,த,ஸ"ஸர்வஸக்தயாதி,த,ணைகரஸி "
 என்று ம்ருதிஸ்மருதிகளில் ஸம்வரணுக்குச்சொல்லுகிற
 ஸ்ரீநாநுபவத்தயாதி,த,ணைகியேணநங்குகளின்ந்யஸ்யெஸ்தியஸ்யேணும.
 உண்டாகிவிவனையொழியவே ஸம்வரணரணே காரயகரண-
 கடிமனே அக்துணைங்களை உதாரதி,குகிளானாகிவ, குணங்க-
 ளுக்கு ஸ்வாபுராவிகதவயின்றியிலேயொழியும
 ஸௌஸீக்யாதி,கனோரபாதி திரேரஹிதமரணவநதை
 பரகாமிடபிக்கிளுளென்னிக, ஐக,தஸ்யருஷடிஸமஹாராதி,
 களிலே இடைவிடாமல் விநியோக,ம கொண்டு போருகிற
 ஸ்ரீநாநுபவத்தயாதி,கனாக்து ஸௌஸீக்யாதி,திரேரத,யசமமான
 ஸ்வாதந்தர்யத்தோரபாதி ஒரு திரேரத,நாமில்லேயே
 உண்டாகில் ஸ்ருஷ்டயாதி,கள் நடவாதொழியவேணும
 ஸர்வத,ந அந்விதையாகில் ஸ்வாமிரோதி,நிலுத்தியில்,
 தத்தஸ்ய ஸத்,ருஸம் ப,வேத் என்று இருக்கக்கூடாதே
 கு,ணைகியேணநங்குகளே அமைகையன்றே *ஆமைஸ்யம்
 ஹரிஸ்ரேஷ்ட, கதிபரம் மாம பராபஸ்யதே பதி, அந்தராதமா
 ச மே ஸ"த்த, தஸ்மிமஸ்ச ப,ஹவேர கு,ண" என்று
 தன்பக்கல் அநந்யோரபாதகமும் அவன்பக்கல் கு,ண-
 விவேஷங்களுமே ப,ஸஸித்தி,க்குமபேகிதமாகத்தான்
 அறுதியிட்டு வைத்தது நாம உபாயமாக வாதொரு
 வஸ்துவை ஸவீகரிக்கிறோம், அவவஸ்துவுக்கு இவள்
 ஸ்வரூபநிர்நயபிகையாகையாலே பரணவத்தில் பரத,ம-
 பத,திற்போலே *யத,யமி ஸச்சித்த"என்கிற கு,ணஸித்தி,
 ந்யாயத்தாலே அவரஹ்நீயமாய் அநவயியாதோவென்னில்,
 ஸ்வரூபநிர்நயபகதவேந அவர்ஹ்நீயஸம்ப,நத,ம உண்டே-
 யாகிலும், உபாயத,ஸஸையக் கொண்டு கொள்வதொரு
 பரயோஜநமில்லாமையாலே ஸ்வரூபநிர்நயபகங்களான
 ஸ்ரீநாநாநந்த,ங்கனோரபாதியும் குமரிருந்து போமித்தனை
 இவற்றுக்கு பரயோஜநமின்றிக்கேயொழிகைக்கு வேறு-
 அவனுடைய ஹரபேக்யமமாகில், சில கு,ணைகியேணநங்கள்
 உபாயதயா அநவயிக்கிறபடி என் என்னில், இவை
 காரயோபயோகி,யானகயாலும், கு,ணத்தவேந அபருத,க-

புத்தி, பரவ்ருத்திகமாகையாலும், குணிகுணத்துவாரக் கார்யம் செய்கை னநரபோகியத்துக்குக் கொத்தையல்லா-மையாலும் அவற்றுக்குத் தடடில்லை

“இவன் கார்யாநுபபுகத்தையாகையாலும் த், சவ்யத்வேந பருத, க, புத்தி, பரவ்ருத்தியோக, யனதயுண்டாகையாலும், அத்தாலே உபாயநரபோகியத்துக்குக் கொத்தையாயறுகையாலும் உபாயபூவத்தில் அநுவயமில்லை ஆகையால் ஸேஷிதவத, ஸவ்யிலும் பராபயதவத, ஸவ்யிலும் ஒரு மித, நமே ஆகவேண்டினலோபாதி உபாயத, ஸவ்யிலே ஸ்வேதரஸகல-ஸஹாயாஸஹமாயிருக்கையாலே இவனுக்கு உபாய-பூவத்தில் அநுவயமின்றியிலே புருஷகாரபூவத்திலே-யாகக்கடவது” என்றும், கத்யத்ரயவயாக, யாநத்திலே “ஸ்ரீ-வல்லப” - இவ்வல்லப, யம் புருஷகாரபூவத்துக்கும் பராபயதைக்கும் உபுபபாயிதேயிருப்பது என்றும், “ஸ்ரீமந்” இப்படியிருக்கிற உன்னையுங்கூட அசிர்த்து, புருஷகார-பூவதையான பிராடிகையப் பார்த்து ரகிக்கவேணும் என்றும், “ஸ்ரீமதே” என்கிறவிடத்தில் ஸவருபாநுபந்தி, யான வகயீஸமபந்த, மநுஸந்தே, யம் இத்தால் புருஷகார-பூவம் சொல்லிற்று என்றும், “ஸ்ரீமந்” - பூர்வவருத்தம் பாராதே விஷயீகரிக்கும்படி அருகேயிருந்து சேர்ப்பாரு-முண்டு என்றும் ஆச்சான்பின்னை அருளிச்செய்தார்

சரமரஹஸ்யத்ரயத்திலே இப்பதத்தில் த், விவசநம் ஸத், விதீயம் இவ்வுபாயம் என்கிற ஸாஹஸவசந்ததைத்தன்னுகிறது அவனும்வந்மகூட உபாயமென்னில், சரணங்கன் இரண்டு என்னவெண்ணாது, நாலென்னவேணும் இவ்விருகரும் ஸமபந்த, நரென்னில், அவனும் தனியே உபாயமாய் அவனும் தனியே உபாயமாய், விபிஷ்டம் உபாயமென்னும் வார்த்தையோடு விரோதி, குமராகையாலே, அவனுக்கு புருஷகாரபூவமும் அவனுக்கு உபாயபூவமும் வ்யவஸ்த்தி, தமாயேயிருக்கும் என்று நயினாராச்சான்பின்னை அருளிச்-செய்தார் ரஹஸ்யாமருதத்திலே இவனுடைய உபாய-பூவத்தை வகலபரமாணங்களும் சொல்லிற்றேயாகிலும்,

லகஷ்மிவிஷ்ணு உபாயமென்னுமானவியில் விஷேஷையமான
 ஸர்வராமஸத்திலே பராத்நாயமும், விஷேஷணமான இவன்
 பக்கலிலே அபராத்நாயமுமாகக்கடவது அதாவது
 புருஷோத்தமத்துத்தாலே வந்த ஸ்வாதந்த்ரயத்தாலே
 அநிஷ்ட நிவருத்தியும் இஷ்டபராபதியும் பண்ணிக்கொடுப்பான்
 ஸர்வரணையாய். இதுகண்டு தானாகந்து அவனைப்பின்
 சொல்லுக - தனக்கு ஸ்வரூபமாயிருக்கை ஆனபின்
 தனித்து இருவரும் உபாயமாகச் சொல்லுகிறவிடங்கள் -
 புக,வானுகு அபி,மதையாய் அநுரூபமாயிருக்கிற
 பராத்நாயத்தாலே, இவன் சொல்லிறாறு அவன் செய்யு-
 மென்கிற நிம்சயநிப,ந்த,நமாகக் கடவது ஆனகயாய்
 உபாயவிஷேஷணமான விக்,ரஹாதி,கனில ஸர்வரய-
 தவத்திலே விக்,ரஹத்துக்கு அநுவயமாகிருப்பேரலேயும்,
 அக்த,ணங்களில் வாதஸலயாதி,கன்கு ஆஸ்ரயணீய-
 தவத்திலும் ஹாநஸகதயாதி,கன்கு கார்யகரதவத்திலும்
 அநுவயமாகிருப்பேரலவும் த்,ணங்களுக்குத் தனித்தனியே
 கார்யபே,த,முண்டானுப்பேரலவும் லகஷ்மிக்கு புருஷகார-
 ப,ரவத்திலே அநுவயமென்று நிகைக்கக்கப்பட்டதாயிற்று
 என்று வாதிகேசரி அழகியமணவாளஜீயர் அருளித்-
 செய்தார்.

ததிலு,ஷணத்திலே காரணவஸ்துவே உபாயமுமாய்
 ஸர்வரயமுமானகயாலே இவனுக்கு உபாயப,ரவத்தில்
 அநுவயமில்லை இவனுக்கு உபாயப,ரவமுண்டாக பரமா-
 ணங்களுண்டே என்னில் - அது ஸர்வரயனுடைய இச்ச,ா-
 நுவித,ாயித்வமாகக்கடவது என்றும், மேலே பரத,ம-
 பத,ாந்தமான த்,விவசந்தத்தாலே நிர்விக்,ரஹவாதி,கனை
 நிரஸிக்கிறது அநந்தரபத,த்தாலே உபாயத்,வித்வவாதி,
 கனை நிரஸிக்கிறது என்று நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை
 நிர்வஹிடபர் என்றும், ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே -
 சரணை என்று த்,விவசந்தபரயோக,ம பண்ணுவானேன்
 என்னில்,

ஏகவசந்தபரயோக,மபண்ணினால் ஐரத்யேகவசந்தமாகக்
 கொண்டு லகஷ்மிவிஷ்ணு உபாயத்தைக் காட்டுகையாலே

அனாத வ்யாவர்த்திக்ஷைக்காகத் த்விவசநபரயோக்யம் என்றும், வக்ஷமீருணாவிக், ரஹங்கன் கி'ஸேஷணமாய அவன் விசேஷ்யமானாகையாலே விசேஷ்யாமமபூதனான வனுக்கே பராத், நாயேந காரயகரத்வம். விசேஷணமாய் மான இவறனுக்கு ததந்நவிக், ரயித்வமாத்ரமேயாயிருக்கு மானாகையால், விக், ரஹத்துக், ரபூபூ, ரயத்வம், வாதஸஸ்யாதி, களுக்கு ஆஸ்ரயணஸௌகர்யாபாத, கத்வம், ஐஸ்ரந், மாக்த்யாதி, களுக்கு ஆஸ்ரிதகார்யாபாத, கத்வம். இந்த குணங்களுக்குத் தனித்தனியே காரயபேத, மெபபடி - அபபடியே வக்ஷமீபுருஷகாரத்வம் நியதமாகவேயிருக்கும் என்றும், *ஸ்ரீமாலாதி, பவமஸமௌக்திகமணி கண்ட, ரவோ வாத், நாம் நாம்நா யாமுநதே, விக் கவிவர, பாதஸ்ரஜவே பண்ட, தி* என்று சொல்லப்பட்டவராய், அழகருக்கு புரோ ஹிதராய வாத், கேஸரி அழகியமணவாளஜீயர் பாத, ததி- ஸவரான யாமுநாசார்யர் அருளிச்செய்தார் இத்தால் பரமாணனித, த், முமின்னியிலே ப, க, வத, பி, மதமுமின்னி- யிலே ஸமாபத, ராயனித, த், முமின்றி'யிலே ஆசார்யருசிபரி- த்யக்தமான இந்த உபாயத்வம் பரித்யாஜ்யம் பரமாண- னித, த், முமாய. ப, க, வத, பி, மதமுமாய. ஸமாபத, ராயனித, த், முமாய ஆசார்யருசிபரிக், ரஹத், முமாயிருக்கிற புருஷகார- த்வமே பரமாணிகளுக்கு பரிக், ரஹயமென்றதாயிற்று

இதி ரஹஸ்யவிவேகே பரத மவிஸேக ஸமாபத

அத, பூர்வபக்ஷ:

ஸ்ரீரவிப, வ்.

சதுஸ்ஸலோக்யதி, காரே - ஏவம் கில தே வத, நதி - யத், ர, விபு, ஸ்வபூ, ரவஸ்ய ஈஸ்வரஸ்ய அக், கிதக், டநாஸாமர்த்த்யாத் அனுதவம், தத், ர அனுஸ்வபூ, ரவாயா ஏவ தஸ்யா விபு, தஸ- மி'தி. தத்ர த், ருஷ்டாநதஸ்தாவத, யுக்த. உபாத், யவச்சே, த், மாத்ரேண ஹி அனுதவம் ஈஸ்வரே அங்கீ, கரியதே ந து ஸ்வரூபத், யதி, சாக், கிதக், டநாஸக்த்யா அதர விருத்த, த், வய- ஸமாப, வ: தத், ர ஸர்வாத், வைதபேத, ரபேத, பக்ஷரப, யாம்

கிம்பராத்தும் என்றும், ந ச ஸர்வகூதாதி,ஸப்த,நாம ஸார்வதரிகாவதாரஸர்வசேஷிதவாதி,பரதிபாத,கத்வம கஸ்பயம, யத்யாஸ்ருதஸ்வீகாரே விரோத,பபாவாத, நாபி முக்தவத் த,ர்மபூதஜ்ஞாநத்,வாரா வ்யாபதிகஸ்பநம யுக்தம, தத்,ஸத் ப,நாத,கஸ்ருதயாத,யப,பாவாத விரிபு,த,வ்யாஸமப,வ இஹ ப,நாத,க இதி சேநந - காலதத்வே நித்யமுக்தேஸ்வரா- ணாம த,ர்மபூதஜ்ஞாநே ச விரிபு,தவஸ்வீகாராத என்றும் அதோ ஜீவத்வேபயஸ்யா ஸ்வரூபவிபு,தவேந பதிஸ்வரூ- பாநுரூபயமிதி என்றும், ஸபதவிமஸாதி,காரத்திலே - வ்யாபதனுக்கு பரதிவஸ்து பூர்ணத்வமாகவது ஒரொரு உபாத,யவச்சி,நநபரதே,ஸமே ஸர்வத்தையும நிர்வஹிக்க வல்ல ஸக்தினாயயுடைத்தாயிருக்கையல்லது வஸ்துதோறும் ஸ்வரூபஸமாபதியன்று இது கொள்ளில் ப,ஹிர்- வ்யாபதிக்கு விருத,த,மாம இத்தை அக,டிதக,டநாஸக்தி- யாஸ் நிர்வஹிக்கில் விருத,த,ஸமுச்சயம கொள்ளும் பரமதங்கனிற்படியாம என்றும் ஸ்ரீக்கு விரிபு,தவம ஸாதி,த- மாயிற்று

இதி பூர்வபக்ஷ,ரந்த,

அத, ஸித்த,நந்த
ஸ்ரீர்ந விப,வீ

ஸ்ரீக்கு விரிபு,தவம் கிடையாது எங்ஙனெனென்னில் ஸர்வரன் அனுக்கன்தோறும் பரிஸமாபய வர்த்திக்கு- மென்னுமிடம் கூடாதாகில் பரிஸமாபயஸ்ருத்தினயச் சொல்லுகிற அந்தர்யாமிப,ராஹமணஸுப,ஸலோபநிஷத்- பரப,ருதிஸகஸபரமாணவிரோத,ம ஸமப,விக்கும் திருவாயமொழி முதல் திருவாயமொழி ஏழாம் பாடின் ஸ,டிவே "அனாயனாவதெனும்" - அவவேசபத,ரர்த- த,ங்கள் தோறும், அவற்றிலே வ்யாபிக்குமிடத்திலே பல தூணுக்காக ஒருத்திரம் கிடந்தாபபோலேயன்றிககே ஜாதி ஸ,க்திதோறும் பரிஸமாபய வர்த்திக்குமாபபோலே எல்லாவற்றிலும் தனித்தனியே குறைவற வ்யாபித்து

நிற்கும் என்றும், (எங்கும் பரந்து) அந்தர்ப், ஹரிஸ்ச
வ்யாபித்து, இதில் பரமானமென்னென்னில் (உள்ள
கடர்மிரு கருதியுள்) அபௌருஷேயமாய நித்யநிர்தே, ஷ-
மாயிருக்கிற கேத, த்தாலே பரதிபாதி, க்ஷபபட்டிருக்கும்
என்றும், பத்தாம் பாடடிவ் இப்படி வ்யாபித்து நிள்ளால்
அசித்ஸமஸர்க்க, த்தாலே சேதநனுக்கொரு ஸங்கோசம
பிறவாநின்றதிதே அப்படியே இவனுக்குமிவற்றோட
ஸமஸர்க்க, த்தாலே ஸங்கோசம பிறக்குமோமென்னில்,
அது செய்யாது, அஸங்கிதமாக வ்யாபித்து நிற்குமென்று
வ்யாபதிஸௌகர்யதனதயருணிச்செய்கிறார், (பரந்த தண்
பரவை) இத்யாதி, பரந்து குளிரந்திருந்துள்ள கடலில்
ஐஸ்பரமானுக்கள்தோறும் வ்யாபித்திருக்கும், நீர்ச்செறி-
வாலே திரண்டுதோற்றுவித்தனையிதே பரமானு-
ஸங்க, தமிதே "ஐயவ்யாநந்தரிககாத்" என்கிற வஸ்து
ஐஸ்பரமானுக்களிலே வ்யாபியாநின்றால் அல்பாககாஸ-
மாய நெருக்குப்பபட்டிருக்குமோமென்னில், பரந்த அண்டம்
இது எனவாயிற்று வ்யாபித்திருப்பது ஓரண்டத்தைச்
சனமத்து அதிலே ஓர் எகாகிஸய வைத்தாப்போலே
இருக்கும் இப்படி ஐஸ்பரமானுக்களிலே வ்யாபித்து
விடுமத்தனையோ என்னில் என்றும் (இடநதிகழு
பொருடொழும்) - அவ்வவ ஸீரங்களிலே இந்நாநாந்தத்,
லக்ஷணமாயக்கொண்டு மினிருகிற ஆத்மக்கள்தோறும்,
(எங்கும் பரந்துள்ள) சேதநன் ஸீரத்திலே வ்யாபிக்கும்
போது அதில் எகதே, ஷத்திலே நின்று இந்நாந்தாலே
எங்கும் வ்யாபிக்கக்கடவாயிருக்கும் இவன், அங்ங-
னன்றிக்கே, ஸ்வரூபத்தாலே எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும்
விபு, தவத்தை அவனுக்குச்சொல்லி அனுதவத்தை
இவனுக்குச்சொல்லி இதுக்குள்ளே அவன் குறைவற
வ்யாபித்திருக்குமென்றால், அதுகடமோமென்னில்,
(இவையுண்டகரண) சிறுலடிஸைக்கொண்டு பெரிய-
வற்றையெல்லாம் தன்வயிற்றிலே வைத்தால் "தயிரூண்ட
பொன்வயிறிலேழுலகுமுண்டுமிடமுடைத்தால்" என்கிற-
படியே - பின்னையும் அவ்வயிதே இடமுடைத்தாம்படி
இருக்கவல்ல ஸர்வஸக்தி - சிறியவற்றிலே குறைவற

இருக்கமாட்டாணோ என்கிறார் இப்படி சூதாட்டப் பரமான-
ஸித், தன்னென்று மயர்வதற்கு மதிநலமருளப்பெற்று, சுகவ-
பரமானாடரமேயங்களை ஸாக்ஷாத்கரித்த ஆழ்வார் (பரந்த-
வண்ட மிதென - இந்நதிகழ் பொருடொறும் எங்கும் கரந்து
பரந்துள்ளன்) என்று பாப, த, மாக அருளிச்செய்ததை
நம்பிள்ளை முதலானோர் கிவரிக்கையாகவே ஆழ்வார்கள்
தி, வ்யஸக்திகளோடும், ஆசார்யதி, வ்யஸக்திகளோடும்
கிரேந்த, மாம

"அனேரணீயாந் மஹதோ மஹியாந்" என்று அணீயஸ்தவ-
மஹீயஸ்தவங்களைச் சொல்லி "அந்தர்ப, ஹிஸ்ச ததஸர்வம
கயாபய " என்று அஹ்நுஷுக்குள்ளிலும் கிபு, ஷுக்குப
புறம்பும் கயாபிக்குமென்று சொல்லி, இப்படிக்கூட்டுமா-
வென்று ஷ்ருதிதானே ஸங்கித்து "பிராஸ்ய ஷக்திரகிகிதை, வ
ஸ்நயதே" என்று அக, தக, டநாஸாமர்த, யததைச் சொல்லி
பரிஹரித்ததினே ஆகையாகவே பரமமஹானையிருக்கிறவனுக்-
கும் அஹ்நுஷுக்குள்ளே அந்தர்வ்யாபதி கொள்ள வேண்டும்
திருவாயமொழியீடில் முடியானையில் "கொள்வன் நான்
மாவலி" என்கிற பாடிலே, "என்னான்று பொருந்துவன்"
என்கிற அடியிலே ஸர்வாதமாகுகளுக்கும் ஷேஷதவம்
அவிஸிஷ்டமாய் இருக்கச்செய்தே பத, த, ரும் முகதரும்
நித்யரும் என்கிற பிரிவேர்பாதி மஹிஷிகளும், "அநந்தயா"
என்கிற பிராடடியின் வார்த்தை எல்லார்க்கும் சொல்ல-
லாம, டடியினே ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தாரிருப்பது ஸ்வர-
னுக்கும் பிராடடிமர்க்கும் பே, த, ம சொல்லுகிற
பரமானங்களுக்கெல்லாமல்லாதாரோபாதி பிரிவுண்டென்னு-
மிடம் சொல்லுகிறன ஹக்யம் சொல்லுகிறவிட மெல்லாம
பாரதந்தர்யகாஷ்டை, வ்யபபற்றச் சொல்லுகிறனவென்று
பராஸங்கி, கமாக ஓருருவிலே அருளிச்செய்தார் என்று
வடக்குத் திருவதிப்பிள்ளை அருளிச்செய்தார்

ததவங்கள் மூன்றேயாகையாலும் ஸ்வரகோடியிலே
கடிகளில் ஸ்வரத், விதவம் வருகையாலும், சேதருகோடயந்-
தர் பூதையாகையாகவே அஹ்நுஷுக்ருதையாயிருக்கிற-

பிராடடி ஸ்வரூபநிருபகதூர்மமாயக்கொண்டு ஈஸ்வரன் இருந்தவிடமெங்கும் "ஈஸ்வரீம்" என்று ஸ்ருதையான அகடிதகூட நாயக்தியாலே வயாபிக்கத் தாடிஸலை பூர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும் பரணையினுடைய தொடக்கியையும் விடாதேயிருக்கும் மாதானாவப்போலே பரதமசரம்பதங்களை விடாதேயிருக்குமிருப்பு எனறும், நாரங்கனாவன என்று தொடங்கி, பெரியபிராடடியார் தொடக்கமான என்றும் பின்னிலோகாசார்யர் அருளிச்செய்தார் இதன் வயாக்யாநத்திலே ஈஸ்வரசேதநவாசகங்களான அகாரமகாரங்களிரண்டிலும் இவனாகத்தான் அநுவரதாநஸயத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் என்றும், பெரியபிராடடியார் தொடக்கமான நாயச்சிமாராவார் - "ஏவாம்பூதபூமிநீளாநாயக", "தேவியி" தவாமநுநீளவா ஸஹமஹிதே, வயஸ்ஸஹஸ்ரம் ததா" என்கிறபடியே பரதாநமஹிஷியான பெரியபிராடடியார்முதல் ததஸமான்களான பூமிநீள்களும் மற்றும் அநேகராகச் சொல்வப்படுகிற நாயச்சிமாரும் என்றும், லக்ஷமீடரபருதிமஹிஷி-வர்க்கங்களும் என்றிறே ஆச்சார்பின்னே அருளிச்செய்தது என்றும் பெரிய ஜீயர் அருளிச்செய்தார்

பரந்தரஹஸ்யத்திலே "ஸ்ரீய பதி" என்கிறபடியே பிராடடி பகவதஸ்வரூபநிருபிகையானவையாலே, யத்யபி ஸச்சிததோந் நிரிபுக்ஷணாதவதம் குணக்ஷணம் மநஸாநுதூவேத, ததாபயந்தர்குணக்ஷணமேவ தேவதாம் பஜதே, ததராபி ஸத்ருணைவ தேவதா பராபயதே என்கிற குணஸித்தி, நயாயத்தாலே, லக்ஷமீஸம்பந்தமும ஆர்த்தமாக இவ்விடத்திலே சொல்லிநிறுயிறு "அனுரபயாதமா" என்று ஆத்மஸாமாந்யபரபுக்தயாய இவனாக்கு வரும் அனுதவமும, "யதா ஸர்வகூதோ விஷ்ணு தனதவேயம் த்விஜோத்தம" இதயாதி,களிலே சொல்லுகிறபடியே ஈஸ்வரனோபாதி இவனாக்குண்டான ஸர்வவயாபகதவமும தன்னில் விருத்தமாய ஏகாஸ்ரயஸ்த,மாகக் கூடானமயாலே இரண்டும்கூடுகக்காக "அநுபயத்யமாநார்த்த, த்ரஸநாநு,பபாத,கார்த்தாந்தரகல்பநம் அர்த்தாபததி"

என்கிற அர்த்தம், எப்பத்திலின்படியே அபரிச்சேத, யமான ஸ்வரூபவைப, வத்தையுடையனான ஸர்வேஸ்வரன் அத்யந்த-ஸரிகமங்கனான பத, ரர்த்த, வக்கரியே பண்ணும் அவ்வவ வயாபதிக்கு ஒரு ஸக்திவிசேஷத்தாகக்கொள்ளுமோபாதி இவனும் ஒரு ஸக்திவிசேஷத்தாலே வ்யக்தயாஸ்ரயமான ஜாதி போலே ஈஸ்வரன் கவாபித்தவிட மெவ்வாம வ்யாபிக்கக்-கிடவளானவையாலே ஈஸ்வரஸ்வரூபநிருபினக என்னுமிடம் ஸம்பரதிபந்தம் வ்யக்திக்கும் ஜாதிக்கும் உண்டான ஸம்பந்தம் போலே ஈஸ்வரனுக்கும் பிராடடிக்குமுண்டான ஸம்பந்த, மும் அதில் ஜாதியாகிறது - வ்யக்திஸ்வரூபத்தைப்பற்றிக்-கிடக்க நிறுவவற்றைய அதிலலாதவன்று தானிலலையென்ன-லாம் படியுமாய வ்யக்தியுள்ள விடமெங்கும் வ்யாபிக்கவும் கிடவதாய, ஸ்வாஸ்ரயத்துக்கு இதரவ்யவச்சே, த, கமுமா-யிருக்கும் வ்யக்தியாகிறது - ஜாதிக்கு ஆஸ்ரயமாய ஜாதி-யோடே வ்யாபதிமுமாய ஜாதியவச்சே, த, யமுமாய ஜாதிக்கு விசேஷயமுமாயிருக்கும் அதில் ஜாதிபோலே பிராடடியும், *அநந்யா ராக, வேணுனும் ப, ரஸ்கரேண பரப, ர யத, ர* *அநந்யா ஹி மயா ஸீதா ப, ரஸ்கரேண பரப, ர யத, ர* என்றும், *நிதையவைகா ஜக, ந்மாதா விஷ்ணு ஸ்ரீரதபா-யிநீ* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆதி, த்யனுடைய பரவை, போலே பிதியில் ஸதி, தையாகாதபடி ஈஸ்வரனை ஆஸ்ரயமாக-வுடையளாய, *யத, ர ஸர்வக, தோ விஷ்ணு தனத, வேயம் த, விஜோத்தம : தவவா ச விஷ்ணுநா சாமப, ஜக, த, வ்யாபதம் சராசரம்* என்கிறபடியே ஈஸ்வரனுள்ளவிட-மெவ்வாம வ்யாபதையுமாய, *ஸ்ரிய பதி - நிதயஸ்ரீ* என்கிறபடியே ப, க, வதஸ்கரூபத்தினுடைய இதர வ்யவச்சி, நந-ப, த, தி, னேதுபூதையாய *விஷ்ணுபதீ* என்கிறபடியே ப, க, வச்சே, ஷபூதையுமாயிருக்கும் அவனும வ்யக்தி போலே இவளுக்கு ஆஸ்ரயமாய, இவனோடே வ்யாபதனுமாய, இவனைக்கொண்டு அறியவேண்டுமவனுமாய, இவளுக்கு மேஷியுமாயிருக்கும்

*இனி ஜாதி நிரூபயமான க, டவ்யக்தியைச்சொன்ன போதே நிரூபகமான ஜாதியும் தன்னடையே அந்வித-

மாமாப்போலே இப்பதும் நிரூபயனான சங்கரனைச் சொன்னபோதே நிரூபகபூதையான பிரபுடிகையையும் சொல்லிற்றாயலிடும என்றும.க.த்.யவ்யாக்யாநத்திலே (வி.ப.வ) "அர்த்ததே,ர விஷ்ணுரீயம் வான்" என்று அர்த்தமஸம அவனதாய ஸப.த.மஸம இவனதாயிருக்கை "புமநாமர ப.க.வாந் ஹரி ஸதரீநாமநீ வக்ஷம்" என்கிறபடியே புலலிங்கப.த.நாரத்த.ம அவனதாய ஸதரீ-லிங்கப.த.நாரத்த.ம இவனதாயிருக்கை என்றும். சென்னி-யோங்கு வயாக்யாநத்திலே - (சதிரா) தன்னடியார் - நுரு மிது.நம மேஷியானானு தமமடியாரென்ன வேண்டாலோ-வென்னில். அடியாரென்கிறதுக்குள்ளே அடிமையில் அநதரீப.ரவம் தனக்குண்டாகையாகேயென்னுதல் இத்தால் நாரகோடிக.டிதை என்னக என்றும். பரந்த ரஹஸ்யத்திலே நார ஸப.த.நாரத்த.விவரணத்திலே வக்ஷம்-பரப.ருதி மஹிஷீவர்க்க.ங்கனும் என்று பிரபுடி நாரகோடி-க.டிதையானாகையாலே இப்பதத்தில் வக்ஷம்ஸமப.நத.மநு-ஸந்தே.யம என்றும் ஆச்சரனப்பிள்ளை அருளிச்செய்தார்

தத்வஸங்க.ரஹத்திலே எவமாதமநாமனுத்தே கத.மயம் வயஸுறார "யத.ர ஸர்வக.தோ விஷ்ணுஸ்ததை.வேயம் த.விஜோத்தம" இதி ஸ்ரிய. அதராஹ - நேயமாதமா-நதரீபூதேதி கத.மித.மநநதரீப.ரவஸநம். பே.ரக.பாநதரீ-ப.ரவாத. ஸஸவராநதரீப.ரவாத. கோடிதரயாதிரேகாத.வா? நாத.ய:- ஜ்ஞாத்ருதவவிரோத.ாத் [ஜ்ஞாத்வாஜ்ஞாதவவிரோ-தாத் இதி நாககோஸ்த பாட] ந த.விதீய. ஸஸவரத்வஸ்ய த.விநிஷ்ட.த்வாஸமப.வாத. தயோ: ஸ்வாஜ்ஞாவ்யா-க.நததவேநாநீஸ்வரத்வாபத்தே. அத எவ ஸ்ரயதே "ஸந்தே தே.வ என" இதி. நேயமேவ ஸ: தத்பதநீதவேந நிர்நே.ஸாதி ந ச இயமேனகவ த.வித.ராவஸதி.தேதி யுக்தம் வக்தும. எனகவே பரமாணுப.ரவேந தத்கஸ்பநாநுபபத்தே. ந ச "அர்த்ததே.ர வான் என ஆத்மநோ யத்பதநீ" இதி ஸாத.ாரண-ஸநாத அதராபயேகத்வஸித்தி.

ஸக.பூ.க.ரதி.வ்யவஸ்த.ஸலக்ஷணத் ஆத்மபே.த.ஜேதோ:

நீர்நே, ஸ்துதித்வாவஸாயாத் । யத்யஸ்தி ஏகதயா நீர்நே, ஸ்துதித், ஸேநாபி அவிநாபாவ நிபந்த நதயா அவச ந்தவயா ।
 ஏனாவ வர்த்ததே பி,நநா ஜ்யோதஸ்நேவ ஹிமத்தி,தே
 இதி ப,ராஹமபுராணே த,ர்மநாத் : யத,ா ஜ்யோதஸ்நா, ஜ்யோதஸ்நாவதோ பி,நநாபி அவிநாபூதா வர்த்ததே இத்தயர்த்த, அநேந காரணநந்தர்பூரவோபயபாஸ்த, ஸஸ்வரத்தவாத தஸ்யாபி த,விநிஷ்ட,தவாஸமப,வாத ।
 ஐக,ஜ்ஜநமாதி,காரணத்வம் ஆஸ்ரயாந்தரேபி ப,வேத் ப,ராஹமவகணதயா ந *நீர்நே,யத்யஸ்தி* ஸ்யாத் (நீர்நே ஷ்டவயம் ஸ்யாத் இதி தானகோஸ்தபா)ஸகஷணஸ்ய அஸாத,ாரண-த,ர்மத்வாத் । நீர்த்தி,யதே *ஜ்ஜநமாதி,யத்யஸ்தி* இதி ।
 கிஞ்ச, குதரேயம் அநுவிஸ்தி? ந தாவது,பாத,ானே, தஸ்ய *ஸதே,வ, ஏகமேவ* இத்தேகத்வாவத,ாரணாத் கவசித் அநு-பரவேஸோபி ஏகத்வாவிரோத,தி சேத் - ந தயோரநு-பரவேஸாபூவே ஐக,வ,பாத,ாந்தவம் ந நீர்வஹதி ப,ராஹமண, அபரிணமித்வாத, பரிணாத்த,த்வாச்ச ।

நாசவமத்ர த,ர்மிக,ராஹகத்வாத் அந்வயவ்யதிரேகப,யாம் அநுபபத்தே, வசநப,வாத,வா கஸ்யசித் காரணத்வம் அப,யுப-கந்தவ்யம் ந சூஷ்டயமபயத்திரேதி கத,மியம் காரணதயா ஸ்விகரியதே, ஸ்வரூபாந்தர்பூரவாத் அவர்ஜநீய ததஸந்நிதி,-ரிதிசேத் - ஸத்யம், அவர்ஜநீயதயைவ ஸந்திதி,ரஸ்யா, ந சூ, காரணதயா, தத,ாதவே பரமாணுபூரவாத் । நாபி நிமித்தே-ந்தர்ப,வதி, அத,விதீயபத,பரகோபாத் ஸத்யஸங்கல்பஸ்ய தஸ்ய ஸஸ்வரஸ்ய ஸஹாயாநபேக்ஷிதவாச்ச । அநேந உபாயாந-தர்பூரவோபயபருத்த, । தஸ்ய *மாமேகம்* இத்தேகத்வ-நீர்நே,ஸாத் அமோக,ஸங்கல்பதயா ஸஹாயாநபேக்ஷிதவாச்ச ।
 நநு - ஸ்ரீமத ஏவ தஸ்ய உபாயதவம் உபதி,யத இதி சேத்-ந - தத்ர சரணயோரேவ ஸரணதயா அவஸீயமாந்தவாத, தத,ாபி தயோரேவ *சரணஸ்ய (சரணநாம இஃ ப,ராஹம) தத,ாவஸாய இதி சேத் ந - சரணவிதி த,வித்வவிரோத,ாத் ।
 அதோ விவேக்ஷணதயா நீர்த்தி,ஷ்டாயா:விநிவேக,ாந்தர-மந்வேஷ்டவ்யமிதி । ந த்ருத்யா, பரமாணுபூரவாத் நநு கோடித்ரயாநந்தர்பூரவஹவாத் ஆத்மஜாதயநந்தர்பூரவ-

ஹேது , வ்யாபகத்வேஸ்வரத்வயோ புக,வத்வ அஸ்யா அபி
 வித்யமாநதவாத நாதமஜாதயந்தர்பூதா. தாப,யாமேவ ஹி
 புருஷாநயத்வம் உத்தமபுருஷஸ்யோபதி,ஷ்டம । *உத்தம:
 புருஷஸ்தவதய: பரிமாதமேத்யத,ஹருத: யோ ஸோகதரய-
 மாவிஸ்ய பி,ப,ர்தயஸயய ஸ்வர* । இயம்பி தத,ா
 வ்யபதி,யதே. *யத,ா ஸர்வக,தோ விஷ்ணு ததை,வேயம்
 த,விஜோத்தம* *ஸ்வரீம ஸர்வபூதாநாம* இத்யாதி,ஷ்விதி
 சேத் ந - பரத,மஸ்து ஸ்வரூபாஸித,தே,ா ஹேது தைஸ்தை-
 ஸரீரவிமேஷை: ஸர்வதர ஸந்திதே,ரேக: ஸர்வக,தார்த்த-
 தவேந விவக்ஷிதத்வாத । தத,ாதவம் ச பரஸ்நபரதிவசநோப-
 பாத,நபரகாரரேவாவத,ார்யதே । தத,ாஹி - பூர்வதர -
 *தே,வெள த,ாத்ருகித,ாதாரெள ப,ருகே,ா: க,யாதிரஸம்யத:
 ஸரியம் ச தே,வதே,வஸ்ய பதநீம் நாராயணஸ்ய ச* இதி
 ஸரிய: க,யாதயாம ப,ருக,பதநிவம் பரஸ்நோகதயா
 உத்பத்திம உபஸ்ருதய கைதரேய பருச்ச,தி - *கரோத,ாத
 ஸ்ரீ: ஸமுத்பந்நா ஸ்ருயதேம்ருதமந்த,நே । ப,ருகே,ா:
 க,யாதயாம் ஸமுத்பந்நேதயேதத,ாஹ கத,ம் ப,வாந* இதி।
 ந ச ஏகஸ்யா அநேகதர உத்பத்திவிரோத,தி,யா அயம்
 பரஸ்ந: தஸ்ய காலாதி,பே,தே,ந ஸம்ப,வாத. மஹதாம்
 யுக,பதஸமப,வாச்ச. *தததகஸ்பாந்தவ்ருத்தாந்தமதி,
 க்ருதய மஹர்ஷிபி, । தாநி தாநி பரணீதாநி வித்,வாநதர
 ந முஹயதி* இதயதர பரிஹருதத்வாச்ச। அதோயமேவ
 பரஸ்நார்த்த, நிதயதயா நிகி,வஜக,ஜ்ஜநீதவேந புக,வதா
 நிர,பாயதயா ச பரதி,தாயா கத,மயமுபதே,வ? தத,ாத்வே
 நிதயத்வாத,யநுபபததேரிதி । அயமேவ யுக்த:, உத்தராநு-
 கு,ண்யாத தஸ்யோத்தரம் । *நிதாயனாவகா ஜக,ந்மாதா
 விஷ்ணே ஸ்ரீரநபாயிநீ உத,ா ஸர்வக,தோ விஷ்ணு:
 ததை,வேயம் த,விஜோத்தம* இதி । தஸ்யாயமர்த்த, ந
 நிதயத்வாதே,ர் ஜநமநோ விரோத, உப,யோரவிக்கிணை
 ஸஹஸந்த,ர்ஸநாத யத,ா விஷ்ணு நித்யத்வாதி,கு,ண்
 கஸஸந் ஸர்வஜக,த்தராணய ஸர்வேஷா தே,வகாலாதி,-
 விஷேஷேஷ க,த தைஸ்தை: ஸரீர: ஸந்திஹித: ஏவம்
 இயம்பி நிதயா நிகி,வஜக,ஜ்ஜநீ - நிரபாயா ஸத் தைஸ்தை
 தத,நுருபைக்ஸரீர: ஸர்வதர ஸந்திஹிதேதி நானுப-

பத்திரிதி அஸ்யாயமேவார்த்தேயாயுக்த: *அர்த்தேய விஷ்ணு-
ரீயம் வாரணீ* இத்யுபகரமய அத்யாயசேஷேண -
*புகுலத்,விக்,ரஹவியேணைஷஸ்தத,நுகு,ணை ஏததீ,யை
விக்,ரஹஸ்ச ஐக்யத,க்யாபதிபரகாரோபபாதநாத அந்யத,ா
ஸர்வக,தத்வநிர் தே,ஸஸ்ய ஸ்வரூபஸ்யாபதிபரத்தவே
உப,யோ: ஸர்வத்ர வ்யாபத்யுபபாத,நாத புலலிங்க,கா:
பத்யார்த்த,ா புகுலத்,ரூபம் ஸத்ரீலிங்க,கா: பத்யார்த்த,ா லக்ஷம்-
ஸ்வரூபமிதி விபூக்யே, நோபபத்,யதே!

எவமுத்தரதராயுபபாதி தம் *அமணஸ்ரயதா ஐக,தஸ்வாமி
தே,வதே வேர ஐநார்த ந: அவதாராந் கரோத்யேஷா தத,ா
ஸ்ரீஸ்ததஸ்ஸுறாயிநீ: புநஸ்ச பத்,மா ஸம்பூதா சூதி த்யோ-
பூத்,யதா ஹரி யதா ஶு ப,ார்க வோ ராம ததாபூத்,த,ரணீ-
தரீயம் || ராக,காதனோடப,காதனீதா ருகமிணீ கருஷ்ணா:
ஐந்மநி: அந்பேஷா சாகதாரோஷா விஷ்ணோரோஷாந்ரபா-
யிநீ || தே வத்வே தே வதே ஹேயம் மஸூஷயத்வே ச மாநுஷீ!
விஷ்ணோர்தே ஐநாநுரூபாம் ஸ்வ கரோத்யேஷாந்மநஸ-
தநாம் ||* அநஸ்யவ தி ஸா - *தவயா ச விஷ்ணுநா சாமப,!
ஐக,த வ்யாபதம் சராசரம்* இத்யாதி,கமிநீ நேயம் *ஸௌமயா-
ஸௌமயைரஐக,த,ரூபாத்வஸ்யதத்தே,வி பூரிதம்* இதி
தத்ஸாரவ விஸ்ருதத்வாத எவமுபபாத நாத உப,யோம்-
ஸ்ரீரவியேணைஷ்வ்யாபதிரிதயவத,ாரயதே, தேஷா ஸர்வேஷா
ஸ்ரீரோஷா ஸௌப,திபரமுக,வத கு ணாத வாரா வ்யாபதிரித்-
யுபபத்தே: ந க: குமாரப,ாதாநுகார: ஸந்ததித,ம ஸாதத்-
கு,ணாத வாந்லோகவத இதி: யஸ்ச த,விதீயோ ஹேது:
ஸோபய,பரஸித் த, ஸ்வேதரஸகலபதாந் ததே,சிவர-
த்வஸ்யைவ புருஷாந்யத்வஸாத,கத்வாத, அந்யதா
கதிபயேஸ்வரத்வமாத்ரேண புருஷாந்யத்வே ஸர்வேஷாம்
||மஸாம் ஸ்வரத்வாபத்தே: ந ஹி ஸ்வஸ்ரீரமாத்ரஸ்யாபய-
நீஸ்வர: கஸ்சித் அஸ்தி இத்யாதி,யம். ஸந்தாநந்தேத்யாதி-
ஸ்வோகோக்தம் ச என்றும் ஏதத் வயாக்யாநத்திலே -
'தி,வ்யாதம்ஸ்வரூபத்திலுங்கூட டீஸ் பரியதரமாயிருக்கக்-
கடவதாய, மூர்த்தம் ப,ரஹம் என்னும் பெயரையுடைத்தான

தி,வ்யமங்க ளவிக்,ரஹ்ம தொடக்கமான அவஸ்தைய
நாநாகிக்,ரஹ்மங்களைய அவஸ்தைக்கு அநுரூபமான
அவஸ்தை விக்,ரஹ்மங்களாலே ஸர்வகாலமும் ஆலிங்க,நம்
பண்ணிநிற்குமென்றும் சொல்லப்பட்டது என்றும்,
"அரத்தே,ந விஷ்ணுரீயம் வான்" என்று தொடங்கி
அத்யாயஸேஷத்தாலே இவருடைய விக்,ரஹ்மஸேஷத்-
தாலும் ஐக,த,வ்யாப்திபதகாரத்தைச்சொல்லி உபாபதி,க்தை-
யாஸ்யம். ஸர்வஸப,த,ததுக்கு விக்,ரஹ்மவ்யாபதியே அரத்த-
மென்னக்குறையும்லை. அங்ஙனன்றிக்கே, ஸ்வரூப வ்யாபதினையச்
சொல்லுகிறதாகிக் - "தே,வதிரயங்கமநுஷ்யேஷ" புத்தநாமா
ப,க,வாந் ஹரி । ஸ்த்ரீநாமநீ ஸககீர்ணமந்ரேய நாநயோர்-
வித,யதே பரம" பூவ்லிங்க,வ்யாப,த,வாச்யமானவை ப,க,வத்,
ரூபம், ஸ்த்ரீலிங்க,ஸப,த,மானவை ஸககீர்ணவரூபமென்று
பிரித்துச்சொல்லக்கூடாது என்றும் - இவ்வே அரத்த,ங்களை
பரமர்ணவித,த,முமன்றியிலே ஸமபத,நயான,த,த,மு-
மன்றியிலே, ஸத்தாவத்துமன்றியிலேயிருக்க யாவர் சிலர்
ரஹ்மவரூபேண உபதே,ஷித்து ஐக,ததை மோஹிப்பிக்-
கிறார்கள் அவர்கள் ஸகலசித,சித,வஸ்துவிஸகலமானய,
நிகி,வஜக,தே,ககாரணமாய, நிரஸ்தஸமஸ்தஸமாப,யதி,க-
வஸ்துஜாதமாய, நிராயண வ்யாப,த,வாச்யமான பரப,ரஹ்மமே
ஸகலவேத,நந்தவேத,யமென்று ப,ரஹ்மமீமாம்ஸாஸதே-
நயாவத்தாலே அறுதியிடுமவர்களாய வேத,வித,க,ரே
ஸரூபைய நினைவைப் பின்சென்றிருக்கக்கூட நம்மாசார்யர்க-
ளாலே அங்கீகரிக்கப்படாதுள்ளென்றிட்டு நம்மாலும் ஆத,ரிக்கப-
டாநர் என்றும் நயினாராசனப்பின்னை அருளிச்செய்தார்
ரஹ்மவ்யாமருதத்திலே ஸககீர்ணிஷ்டமாய்க் கொண்டு
வ்யாபிக்குமென்கிற பகடம். ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்
சொல்லுகிற ஸ்வவிபூதிபேதத்தாலேயாதல், ஸ்வரூபநிருபக்-
தவநிப,நத,நமான அபருத,க,ப,ரவத்தாலேயாமித்தனை-
யவஸ்து ஸ்வரன் ஸ்வரூபத்தோபாதி ஸ்வரூபத்தினுடைய
பரமமஹத்வத்தாலாக மாட்டாது அப்படியாமாகிவ் ஸ்வர-
த,விதவஸ்தி,களாகிற தே,நஷங்களுண்டாம் இவருடைய
பத்ரீதவங்குதியோடும் ஸ்வரஹ்மைய எகதவங்குதி-
யோடும் விரோதி,க்துமாகையாலே கிரிய பதிதவநிருப த-

மான ஸ்வரூபமே வ்யாபகமென்றதாயிற்று என்று
வாதி,கேஸரி அழகியமணவாளஜீயர் அருளிச்செய்தார்
ரஹஸ்யதர்யஸாரத்திலே - அதிஸயகரியான கங்கமிக்கும
வஸ்துஸாமஸ்தாந்ரூபஜாதயாதி போலே நீரூபகத்வநிபந்தந-
மான ஸ்வரூபாந்தர்ப,நவமுண்டானாகயாலே என்று வாதி,
கண்ட ரஸரான யாழ்முணாசார்யர் அருளிச்செய்தார் அத,கவத-
பே,த,நாபே த,பகங்கனிக விருத்த,ஸமுச்சயநிபந்தந-
மான ஸ்வரூபாநாடய அக,கதக,டநாஸக்தியாக கொள்ளா-
ஸமயாலே அது அஸத்பரதிபந்தி. அதோ ஜீவதலேப-
யஸயா ஸ்வரூபகிபு,தவேந பதிஸ்வரூபாநுரூபயமிதி,
என்றதும் "வாலாக,ரஸதப,நக,ஸய மதத,நகஸிதஸய ச-
ப,நகே. ஜீவ:", "தர்ஸரேணுபரமரணஸதே" இதயாதி,
ஸ்ருதிவிருத்த,ம ஜீவதவபரயுக்தமான அணுதவம் அவர்ஜ-
நீயமானாகயாலும். இவளுடைய விபு,தயபரமானங்கன
அந்யத,நஸித்த,ங்கனானாகயாலும். வ்யாபதனுக்கு பரதி-
வஸ்துபூர்ணத்வமாகவது ஒரொரு உபாத,யவச்சி,ந்நபர-
தே,ஸமே ஸர்வதனதயும் நிர்வஹிக்கவகல்வ ஸக்தியை-
யுடைய ததாயிருக்காக என்று கல்பிக்கக்கூடும் கல்பகமிக்கலை
ஐாதி வயகதிதோலும் பூர்ணமாக வ்யாபிக்கக்காணாம-
யாலே இவளுக்கிது கொள்ளில் பதுநிரல்யாபதிக்கு விரோத,-
பரஸங்க,மகல்வ இதை அக,கதக,டநாஸக்தியாக நிர்வ-
ஹிக்கில் விருத்த,ஸமுச்சயம் கொள்ளும் பரபகத்தின்
படியாகாதாபபோலவும் வேத,ம பரமானமென்கிற-
விடத்தில் ஸ்வரூபரணீதமின்றியலே அபௌநடிஷயத்வாதி,-
பே,த,முண்டானாகயாலும் தே,நாநிரிகதன் ஆதம என்கிற-
கிடத்தில் ப,க,வச்சே,க தவாதி பே,த,முண்டானாகயாலும்.
பரபகத்தின்படியாகா என்னில் ஸ்வரூபாநாடய அந்தர-
வ்யாபதிபதுநிரல்யாபதிகளில் அக,கதக,டநாஸக்தியாலே
பரபகத்தின்படி-ஆகாதென்று கைக்கொள்ளுவது

இதி ரஹஸ்யகிரியேகே ஸ்ரீவிபு,தவக,ண்ட,ம நாம
த,விதீயேர விகேக: ஸமாபத:

அது பூர்வபக்டு:
வரணவசை: ஸாத,நமிதி

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே இருபத்துமூன்றாமதி,காரத்திலே -
ஸித்,தே,பாயத்னாதபபற்றி வரும் கலக்கங்களும, அஸற்றின்
பரிஹாரங்களும சொல்லுகிறேம அநாதி,காலம் அநாத,ரித்த
ஸம்வரன் இன்று ஒருத்தனை ஆத,ரிக்கிறது தன் ஸ்வாதந்தர்ய-
மாதரத்தாலேயன்றே? இங்ஙனானாகில இன்றென்னனைப
பொருளாக்கித் தன்னை என்னுள் அகத்தான் அன்றென்னனைப
புறம் போகப்பண்ணாதது என்செயலான்" என்று ஆழ்வார்
விண்ணப்பம் செயய, ஸர்வேஸ்வரன் "தழவிகமபணி
முகில் தூரியம் முழக்கின்" இதொழிய வேனெரு ந த்தரம்
அருளிச்செய்தானா? ஆனகயால் நாமொரு உபாயா-
நுஷ்டாநம் பண்ணுக என்கென்பது. "நடுவே வந்து
உய்யக்கொள்கின்ற நாதனை" என்கிறபடியே "அருள் புரிந்த
சிந்தையடியாரமேல் வைத்த"வன் தானே ரக்ஷித்தபோது
காணுமத்தனையன்றே என்று சிலர் கலங்குகார்கள்
இவர்களைத் தெளிவிக்கும்படி - ஸம்வரன் ஸ்வாதந்தர்யே-
யாகிலும், வைஷ்ணவநாடக நுண்மமாகிற தே,நாடகங்கள்
தனக்குத்தட டாமைக்காக இவ்வாபக்கலிலே ஒரு வயாஜத்தை-
யுண்டாக்கி அதை அவலம்பி,த்துத்தான் ரக்ஷிக்கும்
இவ்வர்த்த,த்தை. "திருமாலிருந்தோலேமலை யென்றேன்
என்ன, திருமால்வந்து என் நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்"
என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார் இப்படியானால்,
"இன்றென்னனைப பொருளாக்கி" என்கிற பாட்டுக்கும்
இதுக்கும் மூலமான வசநங்களுக்கும் நிர்க்காற்றமே-
தென்னில் - அது சொல்லுகிறேம - ஸம்வரனுக்கு
ஸஹஜங்களான ஸ்வாதந்தர்யகாருண்யங்களினுடைய
பராத,நயத்தாலே இவற்றுக்கு வயாஜபூதங்களான விசேஷ-
காரணங்களை அநாத,ரித்துப்பண்ணெனனைப பராங்கும,ஐக்கு-
ணக்கும், இவற்றுக்கு வயாஜபூதங்களான விசேஷகாரணங்-
களை ஆத,ரித்து இன்றென்னனை அபி,முக,ஐக்குணக்கும்
உன் ஸ்வாதந்தர்யமும் கருணையுமொழிய வேனெரு பரத,ந-
காரணம் கண்டுவேன்.

எனக்குக் காட்டாதே சுவதஸ்ஸர்வஜ்ஞான நீ கண்டதுண்டா-
கில் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன. சங்கரன் நிருததரண-
யிருக்கிறவிருப்பபாலே சுவாதந்தர்யக்ருபாகளினுடைய
பராத்நாயத்தை நாட்டுக்கு வெளியிடுகிறார் இததால்
இச்சேதநீனை விசேஷபகரணமாக்குகக்கூடு பரதநாகரணம்
சங்கரஸ்வாதந்தர்யம் இதுக்கு ஸஹகாரிகாரணம் பரகா-
ஹநாதி,யான ஸகாஜ்ஞாநிலங்கூறும் இவனை பேரகேசுபா-
கரணமாக்குகக்கூடு பரதநாகரணம் சங்கரனுடைய
ஸ்வபாபுலிக்காருணயம் இதுக்கு பரதிபந்த,கமனை சங்கர-
நிக,ரணத்தை மயிப்பித்துக்கொண்டு ஸஹகாரிகாரண-
மென்று பேர் பெற்றது - இவனுடைய ஸக்ருதவானே-
து,வாரகக்ருபாயடியாகவந்த வசிகரணவிசேஷங்கள் என்று
சங்கரனுடைய ஸ்வபாவத்தையும் ஸ்வஷம்யனாத்ருண-
யங்களில்வாணமையையும் பந்த,மோகாதி,வயவஸதை,
நாயயும் பரமாணபரதிநியதமானபடியே அருஸந்தி,தது
ஸ்வதந்த்ரனுடைய கருபாயிலேயுன்றிப் பேரவடுக்கும
என்று கருத்து என்றும், நாலாமதி,காரத்திலே முக்தராவார்
- ஸாஸ்த்ரசோதி,தங்களான உபாயவிசேஷங்களா-
லுண்டான புகுவதபரஸாதத்தாலே அத்யந்தநிவ்ருத்த-
ஸமஸாரராய என்றும், பரதநாவிசோதி,குதச் செய்யும்
பரிஹாரத்தை, "தஸ்ய ச வசிகரணம் தச்ச,ரணாகுதிரேவ"
என்று உ,வகவியில் வசிகரணபாபரமபாரணய வகுத்த-
விடத்தில் பூஷயகாரர் அருளிச்செய்தார் என்றும்,
இருபத்து மூன்றாம் அதி,காரத்திலே கருபாவிலிஷ்டஞான
சங்கரன் "க்ருஷணம் தூர்மம் ஸநாதநம்" என்கிறபடியே
ஸித்தி,தே,பாபயம் இவனுக்கு பரஸாத,நங்களான புகதி-
,பரபத்திகள் ஸாத,யேபாபாயங்கள் ஓரதி,காரிவிசேஷத்துக்கு
கர்த்தவ்யமாக "மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ" என்று
ஸித்தி,க்கப்படுகிற பரபத்தியை அதி,காரிவிசேஷண-
மென்று சிலர் சொன்னவிடம் அதி,காரிவிசேஷணத்துக்-
குச்சொல்லும் வகணத்தோடு சேராமையாலே அதிவாத,ம்
இங்ஙனவ்வாதபோது, சங்கரன் உபாயமாய் நிற்க,
உபாஸநாதி,ஸாஸ்த்ரார்த்த,ங்களும் அதி,காரிவிசேஷ-
ணங்களாம் ஆகையாலே பரபத்தியுங்கூடஉபாயமென்று

சிலர் அதிவிரதம் பண்ணுகிறதும் ஸித், தே, ரபாயத்தி-
 னுடைய பராத, ரந்யமடியாகவித்தனை அது பரத, ரநமான
 படி பரஸாத, நங்கனாலே. பரதிப, ந்த, கமான நிக, ரஹம
 ஸமித்தால் ஸ்வரபூவிகரநுப, வத்துக்கு பரயோஜகமானாக-
 யாலே என்றும். ஸித், தே, ரபாயம் பரத, ரநமேயாகிலும்,
 தத், வமீகரணர்த்த, மான ஸாத, யோபாயரநுஷ்ட, ரநத்துக்கு
 "இன்னென்ன?" இத்யாதி, பூர்வாசார்யவாக்யவிரோதம்
 இல்லை என்றும். இப்படி ஸ்வரஸ்வாதந்தர்யஸஹஜ-
 காருண்யங்களடியாகவரும் கலக்கங்களுக்குப் பரிஹாரம்
 சொன்னோம் ஸமப, ந்த, வியேஷமடியாகவரும் கலக்கத்துக்கு
 பரிஹாரம் சொல்லுகிறோம் என்றும். இவைமெல்லாம்
 ஸ்வரூபத்துக்குப் பொருநதுமோ என்று சிலர் ஸித், தே, ரபாய-
 முக, த்தாலே ஸாத, யோபாயரநீர்த்தாத அழிக்கப்பார்ப்பர்-
 கள் அவர்களை விலக்குமபடி - பரமரஷிகளும். பூர்பூஷ்யகாரா-
 தி, களும். வியவாஸபூர்வகபரார்த்த, நாதமநிகேஷபாதி, -
 களைத்தாங்களும் அநுஷ்ட, த்து. இதுக்கு ஸாஸ்த்ரங்களை
 மூதலிப்பித்துக்கொண்டு 3 பதே, ஸபரமபாரயம் ௩ த்திப
 போருகையாலே வேஷித்வாதி, ஸமப, ந்த, ம நித்யமேயா-
 கிலும் கர்மவான்களான ஜீவர்கள்வியேயத்தில் ஸ்வரன்
 ஒரு ஸாத, யோபாயவியேஷத்தாத முன்னிட்ட கலப்பு ரகடியான்
 என்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஸாஸ்த்ரநிகேஷ, ருக்கு
 பதிக, ரஹரீககவேஜ்ஜம் என்றும் தன்னை ஸ்வரன்
 ரகதிக்குமபோது ஸமப, ந்த, த்தோடுகூட விலக்காமையே
 வேண்டுவதென்னில். அதுவும் அநுபபந்நம் என்றும்
 இருபத்தேழாமதி, காரத்தில். ஸாத, யோபாயவியேஷத்தாலே
 வமீகார்யமுமாய் பராபயமுமாயிருக்கிற ஸித், தே, ரபாயம்
 என்றும். பருஷார்த்த, த்துக்கு ஸாத, நமாக ஸாஸ்த்ரவிஹித-
 மான ஸாத, யோபாயமும ப, ரந்யாஸபர்யந்தமாக அகிஞ்சந-
 னுக்கு அநிஷ்டநிலிருத்தினாய்ச்சொல்லுகிற நமஸ்ஸிலே
 சூர்த்த, மாக அநுஸந்தே, யம் என்றும். உபாயபரகாரம்
 வமீகரணவியேஷம் என்றும். அகிஞ்சநனை அதி, காரிக்கு
 யத, ரவிதி, ரகாரபேகாபூர்வகப, ரந்யாஸத்தையொழி ய
 வேனென்றால் அபேனாக்யில்லாத ஸித், தே, ரபாயத்தாத

“மாமேகம்” என்று காட்டி அதிலே வக்கிரணர்த்துமான
ஸாத்யோபாயத்தை “ஸரணம் வரஜ” என்று விதிப்பாலே
காட்டுகிறது இப்படி விதிக்கிற பரபத்திரபவித்யைக்கு
ஸரணப்பரஸாத்யநமாசோதித்தவத்தாலே வருகிற உபாய-
தவமுமபுக்தியோடு துலயம் என்றும் இருபத்தொன்பதா-
மதி,காரத்திலே “என்னுண்டவினுள்ளேயிருத்தினோன்
அதுவுமவனத்தினானோ” என்றும், “இசைவித்தென்னை
உன் தானினைக்கீழிருத்தமம்மாளே” என்றும் சொல்லு-
கிறபடியே உபாயபூதனான அவன்செயவிககச்செயகிற
வயாஜமாதரத்தை அவனோடு எக்க உபாயமாக எண்ணுதல்
உசிதமென்றென்று எகம்பத்யுதபரயம் இப்படி ஸித்தே,தே-
பாயத்தைப்பற்றி ஸாத்யோபாயம் வயாஜமாதரமாய் பரத,நா-
யினறிக் கே நிற்கிற நிலையப்பற்றி ஸம்பந்த,ஜனாந-
மாதரம் ஸித்தே,தே,பாயப்பரதிபத்திமாதரம், அநிவாரணமாதரம்,
அநுமதிமாதரம், அசித்,வயாக்ருத்திமாதரம், ஸாத்யக்ருதயம்,
சித்தஸமாத,நாம, அதி,காரிவிசேஷணம் என்று இப்படிடை-
வனிலே அதிவாத்யம் மண்ணினரகன் இவ்வாத்ய,ரோகதியைக்
கொண்டு இவ்வாத்யை அர்த்தமென்று அதுதவ,வெண்ணுது
இவ்வ எல்லாம் “ஸரணம் வரஜ” என்கிற விதிக்கு வந்தது
காரணம் அதிபரஸங்காதி,தே,நாந்ருத்யமுண்டு அதெவ்வனே
யென்னில் ஸம்பந்த,ஜனாநமாதரமென்றாலும் ஸித்தே,தே-
பாயப்பரதிபத்திமாதரமென்றாலும், அது வாக்யமாதரஜநா-
மாகில விதி,விஷயமாகமட்டாது அவிதே,யஜ்ஞாநத்தாலே
மோகமென்பாருக்கு உபாயநாதி,விதி,விரோத்யம் ப,கஷ-
யாதி,ஸித்த,ம் ததவஜ்ஞாநமுண்டயவருக்குப் பின்பு கர்த்த-
வயமான ஜ்ஞாநாந்ருதரமாகில் பரபத்தியினுண்டய விதி,
வக்கிரணர்த்த,நாந்ருத்யங்கள் சொல்லுகிறபடியே இதன்
ஸ்வரூபமங்கீ,கரிக்கவேணும் ஸித்தே,தே,பாயஸ்விகாரமென்ற
பாகர்த்துக்கும் - ஸித்தே,தே,பாயத்தையறிந்து அது தனக்கு
காந்யகரமாமபடிபண்ணுகிற விதி,பரபதபராதத,நாந்ருத-
ப,ந்ருத்யாஸாநபாதி,காரிக்ருதயத்திலேயிதே தாத்பரயம்
அநிவாரணமாதரமென்று விலக்காதமாதரமானவ,கஷ-
ணா ஸ்வரண இவன் முன்பு பரப,வாய விலக்கினா-
கில், ஸ்வரணுண்டய ஸ்வரத்தவம் ஸங்குசிதமாம் அபரா-

தத்தாலே நிக்,ரஹத்தை உண்டாக்கி விலக்கினான்கில்,
இவன் பண்ணுகிற பரபத்திபரஸாத,நமேயாக வேணும்
ஸ்வரகூடார்த்த,வயாபாரத்தாலே விலக்கினொன்னில் -
நிரவ்யாபாரமான ஸாஷுபதிபரஸாத,யவஸாத,களிலும்,
வயாபரிகக யோக்,யனாயிருக்கிற ஜாக,ரத்த,ஸையிலும்
விலக்காதேயிருக்குமபோதும் ஸ்வரன் மோகூபரத,நாம்
பண்ண பரஸங்கி,கூதம் அநுமதிமாத்ரமென்னால். அது
உபாஸகனுக்கும் துஸ்யம் அசித்,வயாவருத்திமாத்ரம் பரதி-
கலத,ஸையிலுமுண்டாகையாலே இவ்வளவே ரகூணீய-
தைக்கு உறுப்பாகாது ஸாத்ந்யக்ருத்யமென்னால். உபாஸநாதி,-
களும் மற்றுமுள்ள சேதநக்ருத்திகளுமெல்லாம் ஸாத்ந்ய-
க்ருத்யமாகையாலே இதுக்கொரு காரி சொல்லிற்றாகாது
சேதநனுக்குத்தானே வருமென்று விலக்கிக்கில் உபதே,ஷா-
தி,கள் வேண்டாதொழியும் ப,லாநுபயுக்தசித்தஸமாத,நாந-
மாத்ரமேயென்னில். தந்தாம ரூபயநுரூபமாக பரதிபுருஷம்
வேறுபடும் "க்ரஹ" என்று விதே,யமாய, ப,லதத்காமநாதி,க-
ளன்றிகேயிருக்கிறவித்தை அதி,காரிகியேணுணமென்ன-
வொண்ணாது கர்த்தவ்யமாக விதி,க்கிற பரபத்தி தனக்கே
இப்படி எதேனுமொரு கண்ணழிவு பண்ணில், உபாஸநாதி,-
களையும் இப்படிக்கண்ணழிக்கலாம் அப்போதும், இம்-
முக,ங்களாலே உபாஸநாதி,களிற்காடிகுப் பரபத்திக்கு
வ்யாக்ருத்திசொல்ல நினைத்தது தலைக்க, ாது ஸ்வ-
விஷயஸ்வீகாரவினிக்ட மாயக்கொண்டு ப,லபரத,மாகா-
நிற்கச்செயதே இஸ்ஸித்,தே,ரபாயம் ஸ்வீகாரத்தாலும்
நிரபேகமென்று பு,தி,தி,பண்ணவேணுமென்னில், இது
த,ருஷுவிதி,போலே ஆரோபிதமாதம் ஸ்வஸநவிருத்த,மாத்-
வாம் ஆனாகயாக ஸ்வரன் பரஸாத,நீயனாய பரத,நாமான
ஸித்,தே,ரபாயம், ப,க்திபரபத்திகளிரண்டும பரஸாத,ருங்க-
ளாயக்கொண்டு பரத,நாமல்லாத ஸாத,யோபாயங்கள்
இவையிரண்டத்தொன்றிலே யத,நதி,காரம் நிலையாகக்
கடவது என்றும், இப்படி ப,க்தயாதி,கள்போலே ஸ்ரணாகுதி-
த,ர்மமும் கர்த்தவ்யமாக விதி,க்கப்படுகையாலே
தன்னால்வரும் நன்மை விலைப்பால் போலே, ஸ்வரனால்
வரும் நன்மை முலைப்பால்போலே என்கிற பின்னான்

வார்த்தைக்கு புக்திபரபத்தயாதி,கனெல்லாம் அவனான்
வருகிறதென்று நினைக்கவேண்டுமென்று தன்னுடைய
பராதீ,நகர்த்தருதவத்திலே தாத்பர்யம்

அந்யவிஸ்வாஸஸித்த,யர்த்தம் புக்த்யுபாயவிதி,ம் கத,நி
ஸர்வமாஸ்தரேஷுவவிஸ்வாஸம் ஆத,த்தே முக,பேத,தய
மத,யோபஹுதபாத்ரஸ்த,தீர்த்த,த,ருஷ,நந்தகர்ணநம்
அஹங்காராநுவயே ஸ்வபாத் பரபத்தாவபி புக்திவத்
ஆகையால் "பரஸீத, மத,வருத்தமசிந்தயித்வா" இத்யாதி,கள்,
முன்பு தான் பண்ணின பரபத்திக்கு கடினமகொள்ளுகிற
படியென்று சிலர் சொல்லுமதுவும் அஹங்காரஸ்பர்மாதி,
ஸங்கையையாற்றுவாமத்தனையல்லது மத,ஸாஸ்த்ரமநுஷ-
டி,த்த பரபத்தி அபராத,மாய அதுக்கு கடினம் கொள்ளுகிற
படியன்று. அப்படியாகில், "பிதாமஹம் நாத,முநிம
விஸோக்ய பரஸீத," என்கிற பூர்வாசார்யபுரஸ்காராதி,களும்
தான் செய்கிறதானையாலே அதுக்கு கடினம் கொள்ளவேண்டி
அநவஸ்தையாம் இது ஸ்வபரநிர்வாஹமாகில், அது
போலே முன்பு பண்ணின பரபத,ருமும் ஸ்வபரநிர்வாஹ-
மென்னலாம் இங்குச்சொல்லும் குதர்க்கங்களாலே
பூர்வர்கள் பண்ணின பரபத்தியும் அபராத,மாயானாக-
யாலே பூர்வர்களை முன்னிடவுமொண்ணாதொழியும் என்றும்,
[1]ந பரபத,நம் கோண்டுகொன்னாகயும் பரபகாமாம் இவ-
விடத்திலே சிலர் - "வரஜ" இத்யாதி,விதி,களை அந்யபரங்க-
ளாககி "யோந்யத,ாஸந்தமாத்மாநம் அந்யத,ா பரதி-
பத்யதே" கிமதேந ந கருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹா-
ரிண", "யமோ வைவஸ்வதோ ஜாஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி,
ஸ்தி,த | தேந சேத,கிவாத,ஸ்தே மா க,ங்க,ரம் மாத்ருந்
க,ம". "ஆத்மத,ாஸ்யம் ஹரே ஸ்வாமயம் ஸ்வபூவம் ச ஸத,ா
ஸ்மர" இத்யாதி,களில் தாத்பர்யக,திகளையும் பராமர்ஸியாதே
இவற்றைக்கொண்டு ஸாஸ்த்ரஜந்யஸம்ப,ந்த,ஆர,ந-
மொழிய வேறு முழகாவுக்கு அருஷ்டேயமாய இருப்பதொரு
சபாயமில்லை என்பார்கள் இது புக்திபரபத்தயாதி,விதி,
ஸ்வாரஸ்யவிருத்த,ம் என்றும், இங்ஙனல்லாத போது
புந பரபத்திவித,ாயகஸாஸ்த்ரமும், அப்படிகளுக்கு விஷ்டா-

நுஷ்ட, நாமம பூர்வஸம்பந்த, நயமும் விரோதி, க்கும்
 என்றும், இருபத்துநாலாமதி, காரத்திலே உபாஸநாதி, கள்
 ஸ்வரூபவிரூத், த, ங்களென்று சிவர சொல்லுகர்களை
 இவ்வும பரபத்தியை ஸ்லுதிகளாகக்காக அதிவாத, ம
 பண்ணினாரகளைமித்தனை எங்குளெயென்னில், நித்ய-
 மான ஆதமஸ்வரூபத்துக்கு இவை நாலகங்களாயக்கொண்டு
 ஸ்வரூபவிரூத், த, ங்களென்னவொண்ணாது என்றும்,
 மோகபரதிகலங்களான ராக, ரத், யுபாதி, களாலே வந்த
 காமயநிவித்த, ங்கள்போலே ப, ந்த, கங்களால்லாமயாலும்,
 மோகபாரத்தி, தனக்கே விதி, களாகயாலும் உபாஸநாதி, க-
 னுக்கு ஸாஸ்தரமுக, ததாலே அநர்த்த, ரவஹதவரூபமான
 ஸ்வரூபவிரோத, ம சொல்லவொண்ணாது ஆனாகயால்,
 ஆத, மஸ்வரூபத்தைப்பற்ற உபாஸநாதி, களுக்கு நாலகதவர-
 ஸம்ப, ாவித்தவாநர்த்த, ரவஹதவங்களிலலாமயாலே ஒரு
 படியாலும் ஸ்வரூபவிரோத, பரஸங்க, மில்லே என்றும்,
 உபாஸநாதி, கள் அஹங்காராதி, க, ர்பப, ங்களென்னுமிடம்
 ஸாஸ்தரமினையாதிருக்கச் செயதே ஆரோபித்தார்களைத்தனை
 என்றும், அபி, சாராதி, களை விதி, தத க, டினையிலே ஸாஸ்தர-
 பரரோசநாதி, களில் அபி, சாரதி, யாலே அதி, காரவிபேணத்திலே
 உபாஸநாதி, களை விதி, ததத்தனையன்றோ! முழுகுவுக்கு
 பராபயபராபகங்கள் ஏகமானாகயாலே பராபயாநுரூபமான
 உபாயம் ஸர்கேவஸ்வரெனருவனுமேயானாகயாலன்றோ? -
 "அத, பாதகபீ, தஸ்தவம் ஸர்வப, ாவேரு ப, ரத, டிமுத்தாநய-
 ஸமாரம்பே, ா நாராயணபரோ ப, வ" என்று த, ச்மதே, வதை
 தன் புத்ரனுக்கு உபாஸநாதி, களை பராபயவிரோதி, க-
 ளென்று நினைத்து நிரதி, ததென்னில், அதுவும் அதயந்தா-
 ரூபபந்தம் என்றும், "அத, பாதகபீ, தஸ்தவம்" என்கிற
 வி, த்திலும் பாதகபீ, தத்தாலே உபாஸநாதி, களை நிந்திக்கிற
 [நினைக்கிற] தென்னாகக்கும் பரமாணமில்லே ஆனாகயால்
 முழுகுவுக்கு விஹிதங்களானாகயாலே ப, கதிபரபத்திக-
 ளிரண்டும் யத, ாதி, காரம் பரி, க, ரஹயங்களை என்றும்,
 இவை "அகிஞ்சநோநந்யக, தி" என்றிருக்குமதி, காரிக்கு
 ஸ்வாதி, காரவிருத்த, ங்களென்ன பராபதம் இவ்வதி, கார-
 விரோத, மறிபாதே உபாஸநாதி, களிலே பரவர்த்திக்குமவளைப

பற்று "நரசய புத்தி, தெனர்புய்யாத உபாயந்தர-
யிஷயதே" என்றும் என்றும், இப்படி இவ்வுபாயத்தின்
அதி,காரத்திலும் ஸ்வரூபத்திலும் வரும் கலக்கங்கள்
ஸம்பிபித்தோம் இனிமேல் பரிகரங்களில் வரும் கியாமோ-
ஹம் ஸம்பிபிக்கிறோம் இவ்வுபாயத்துக்கு ஆளுகல்யாணங்கலபா-
தி,கள் வேண்டுமோ? "ஆர்த்தோ வாயதி, வாத்ருபத ."
என்றும், "மிதரபுரவேந ஸம்பராபதம் ந தயவேயம்
கதஞ்சந : தேரானோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்" என்றும்,
"யதி, வாத்ராவணஸ்ஸவ்யம்" என்றும் சொல்லுகிற
"ரிபூணமபி வதஸவணன் ஸரணயன் ஸரணகூதனுடைய
தேரான்களைப்பார்க்குமோ? "அநாலோசிதவிஸேஷானேஷ-
லோகஸரணய" என்றன்றோ பூர்வர்கள் பாகரம்
ஆகையாலானவ ஸம்புரவிதஸவபுரவங்களாயித்தனை-
யன்றோகொன்று சிவர சொல்லுகிறார்கள் இதுகூடு -
பரபத்யுத்தரகாலத்தில் ஆளுகல்யாதி,கள் அருவரத்தியா-
தொழியிலும், பரதிஸமாநாநம் பிறந்து பரபத்திப,வமும்
குணவந்நிருக்தமென்னையிலே தாத்பர்யம் கொள்ளலாம்
இங்ஙனல்லாதபோது "ஷட,வித, ஸரணகூதி " என்றும்,
"நயாஸ: பஞ்சாங்க,ஸமயத " என்றும், "ஸகாங்ககூ,
பஞ்சபி,ராவருதாம்" என்றும், அங்க,ரங்கி,களை விபுஜி த்-
வச் சொல்லுகிற பல பரமாணங்களுக்கும் விருத்தி,ம்
என்றும், இருபத்தெட்டாமதி,காரத்திலே - ஸ்ரீமண்ண நாநா-
யணன் திருவடிகளிலே அங்க,பஞ்சகஸம்பந்நமாண ஆத்ம-
ரகாப,ரஸமரபணம் பண்ணுகிறேனென்று த்,வயத்தின்
திரண்ட பொருள் இங்ஙனல்லாதபோது ப,க்திருப-
மோகேஷபாயங்களை விதி,ககிற ஸாஸ்த்ரங்கெல்லாம்
அத்யந்தகல்யாகுலங்களாம் என்றும் சொல்லப்பட்டது

இதிலுள்ள:-

அது, ஸித்த,நாந்த:

ந ஸரணவசஸ் ஸாத ந்தவே பரமாணம்
பரபத்திக்கு உபாயதவத்தில் பரமாணமில்லை (உபாயமென்னக

பரமாணவிநுத்தமாம்) எங்ஙனையென்னில் "இன்னென்றைப் பொருளாகக்" என்கிற பாட்டுக்கு - அநாதி,காலம ஸ்வரன் சேதநனை கருபை பண்ணுமைக்கு பரத,நனேறுது ஸ்வர ஸ்வாதந்தர்யமென்றும், அபரத,நனேறுது ஆஜ்ஞாதிலங்க,ந-மென்றும், இவன் கருபை பண்ணுமைக்கு அபரத,நனேறுது பரபத்தி என்றும், தாத்பர்யம் கல்பிக்கைக்கு பரமாணமிவலை பரத்யுத - நிரனேறுதுகதவமே இதுக்கு தாத்பர்யமென்கைக்கு பரமாணங்களு(மு)ண்டு "ஸ்வகர்மபி, ஸம்ஸருதிசக்ரஸ்தே ப,ராமயமானே" என்கையாலும், "முன்செய்த முழுவினை-யால்", "யானையென்னையறியகிலாதே" என்று ஆழஸார் தாமே அருளிச்செய்கையாலும் அநாதி,காலமிழவுக்கடி கர்மம் "ஜீவே து,க,ராதவே விஷ்ணு: கருபா காப்யுப-ஹாயதே", "விதிவாயக்கின்று காப்பாரார்", "நாஸௌ புருஷகாரேண" புருஷகாரமும் மிகையாம்படியிறையவன் படி "செயதாரேஸ் நன்று செயதாரென்னுமவனிறே

(ந சாயநயேந நேறுதுநா) = பாயாந்தரத்தாலன்று (கேவலம் ஸவேச்ச,யா) அபரத,நனேறுதுவமிவலை (ஏவ) இப்படியே இதில் ஸம்ஸயவேஸமுமிவலை (அஹம் பரேகே) "அஸங்கல்பிதமபயஸ்ய பரேரணம யத்கருதம் மயா| விஷ்ணவாயதந்தீ,பஸ்ய தஸ்யாயதத,பு,ஜ்யதே ப,வம்", "மாதவனென்றதே கொண்டு", "என்னுள் புத்தந்திநுநது", "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன திருமால் வந்தென்னென்க நிறையப்புத்தந்தான்" இத்யாதி,பபடியே வைஷ்ணவநர்க,ருண்யபரிஹாரார்த்த,மாக யாத்ருச்சி,க-பராஸங்கி,கஸ்குருதவிஸேஷங்களை கல்பித்து கடாக்கப்பன் (கஞ்சித்) அதி,காரிநியமமிகலை. (கத,நசந) காலநியமமிகலை என்றித்யாதி,பபடியே பரமாணங்களுண்டாகையாலே இன்று பேற்றுக்கடி கருபையேயாகையால் இதுக்கு வஸிகர-ணோபாயம் ஸாத,கமன்று என்றித்யாதி,யும், "ஸைவ தஸ்யாபி வஸிகரணம் ப,வதி" என்று ஸரணுக,தியை தச்சே,ஷதாபரதி,பத்தியென்று அதி,காரிவிஸேஷணமாக ம்ருதபரகாமிகையிலே ப,ட்டர் விவரித்தருளினார்

(பூஷ்யகாரரும் பூஷ்யத்திலே புகுதினய, *ஸ்வரஜ்ஞாதி-
வ்ருத்திவ்யவஸாய நிவ்ருத்திமாத்ரேண* இத்யாதி,யாவே
அதி,காதி)மிஷேஷணமாக அருளிச்செய்தார்) ஆனகயால்
ஆழ்வார் தி,வ்யஸூக்திவிரோத,மும் பூஷ்யகாரர் தி,வ்ய-
ஸூக்திவிரோத,மும் ஸ்ருதபரகாங்கப,பட்டர்தி,வ்யஸூக்தி-
விரோத,மும், வஸீகரஜ்ஞாபாயம ஆரத்த,மாகக் கஸ்பிக்கிற
விடமெங்கும் து,ர்வாரம ஸமந்வயாதி,கரணத்திலே ஸ்ருத-
பரகாங்கியிலே ப,பட்ட ஷேஷேஷேதி,பூஷ்யபேசபாஸ-
நாதமகஜ்ஞாநத்தாவே சேதநேஸ்வரர்கள் ஸங்க,தராகிற
தற்கு - த்ருஷ்டாநதமாக "நாவுபெ,ள ஸங்க,தசே,தே" என்று
பூரஸம் அவிஜ்ஞாதஸம்ப,ந்ரு,தாயிருக்கிற ராஜபுத்ரர்கள்
ஸம்ப,ந்ரு,த,ஜ்ஞாநாநந்தரம ஸங்க,தராவர்களைன்று
அருளிச்செயனாகயாவே ஸம்ப,ந்ரு,த,ஜ்ஞாநமே போருமென்-
கிறத்தை பரகாங்கிபதிதருனினார் ரிஷிகஜ்ஞாநைய தாதபரய-
ஜ்ஞாரான பூஷ்யகாரர் க,த்யத்திலே பரபத்தி பண்ணின-
துக்கு கடிமணம பண்ணியருனினார் என்றும் பின்னை
முதலானார் வ்யாக,யாநம பண்ணியருனினார்கள்

(ஸ்வரகுகேண ஸ்வாந்வயநிவ்ருத்தினயச் சொல்லுகிற
நமஸ்ஸிலே ஸ்வரகுகுஜர்த்த,மான ஸாத,யோபாயத்தை
ஆர்த்த,மாகச்சொல்லுகை அஸங்க,தம் அகிர்ஜ்ஞான
அதி,காரிக்கு பூர்ந்யாஸத்தையொழிய வேறென்றபேனக-
யில்வாத ஸித்தே,த,பாயத்தை "மாமேகம்" என்று கா,டி
அவனுடைய வஸீகரஜ்ஞர்த்த,மான ஸாத,யோபாயத்தை
"ஸ்ரணம் வ்ரஜ்" என்று விதி,க்கையாவே காட்டுகிறதென்கை-
யும் ஏக,ஸப,த,ஸ்வாரஸ்யவிரூத,த,ம பூஷ்யகாரரும்
பதினொட்டு பரயாயம திருக்கேசடெயூர் நம்பிபக்கலிலே
எழுந்தருளி மானேஸாபவாஸம் பண்ணி துழரவுகொண்டு
பெற்ற அர்த்த,த்துக்கு விரூத,த,மானாகயாவே ஸம்பரத,ாய-
கிரந்த,த,ம்

*ஸ்ரணம வ்ரஜ்" என்று சோதி,தத்வத்தால் வ்ருகிற அதிஜ்ஞாநைய
பாயத்தையும் *ஏக"ஸப,தத்தாவே அபோதி,தம "என்
உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்-அதுவும் அவனதின்னருனே"

என்கிறவிடத்தில் - இருந்துகையும, "இசைவித்தென்னை" என்கிறவிடத்திலே அகஸ்யுணைய அருளின் கார்யமாகவாலே அகஸ்யுணைக்கு அபரத, நாமாகவும் காரணமன்றிறே பூஷ்ய-காரர் திருவாயமொழியையக்கொண்டு ஸுத்தரவாக்யங்கள் ஒருங்கவிடுவரே அப்படிப்பட்டவர் "ஆனெனக்கு நிற்பாதமே", "கழவுகனாவயே சரணாக", "நாகணையினசநம்பிரான் சரணே சரண", "அகக்கீழமர்ந்து புத்தந்தேனே" என்கிற-விதயாதி, ஆழவார்பாகரந்துக்கு விருத்த, மாக பரபத்தியை அபரத, நவகீரணோபாயமாகவும் திருவுள்ளம் பற்றாரிறே அப்படிப்பட்டவர் வகீரணோபாயமென்றால் அதுக்குக் கருத்து, நுத்தருஷிகளுக்கு ஏறுஸ்யோபாயத்தை வெளியிட கொண்புணையிறே உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநத்தை பூஷ்யத்-திலே அருளிச்செய்ததுக்குக்கருத்து - அதுவே கந்த, ய-வ்யாக்யாநத்திலே ஆச்சார்பிள்ளை அருளிச்செய்தார் பூஷ்ய-காரர் தாம் ஸலீகாரத்தில் அநுபாயதவமாகிற "எக்"ஸப்த, தாத்பர்யத்தை அருணமப்படிதே பெற்றது ஆனகயால் அதுவேயிறே இவர்களுக்கே திருவுள்ளம் அப்படிப்பட்ட எமபெருமானார் திருவுள்ளத்துக்கு விருத்த, மாக "எக்"ஸப்த, தாத்பர்யகல்பநம் அத்யந்தஸாஹுஸகாரவ்யமாந்ததனே) ஸமப, ந்த, ஜ்ஞாநமாத்ரம, ஸித்த, தே, டாயபரதிபத்திமாத்ரம, அநிவாரணமாத்ரம, அநுமதிமாத்ரம அசித், வ்யாஸ்யுத்தி-மாத்ரம, ஸைதந்யகார்யம, சித்தஸமாநாநார்த்த, ம, அதி, கா-ரிவிபேஷணம் என்னாக அதிவாத, மாகிறவும். (இங்ஙிப் தாயபேஷத்தில் சித்த, வ்யாஸ்யுத்தாயபரதிபத்தி தாயப-யிங்ஙி) "ஏனது வாய அதிவத்தி யஸஸத்யேந அதிவத்தி" என்றாலும் விஹிதமான அதிவாத, மிறே ஆனகயால் இனவதானே அர்த்த, மென்று அறுதியிட வேணும்

இனவயெல்லாம் "மாமேகம் ஹணம் வ்ரஜ" என்கிற விதிக்கு அத்யந்தம அநுகூலங்களிறே பரமாணவிருத்த,ங்களான அர்த்த,ங்களுக்கேயிறே அதிபரஸங்க, யதி, தே, டாஷங்கள் உள்ளது ஸமப, ந்த, ஜ்ஞாநமும, ஸித்த, தே, டாயபரதி-பத்தியும் ஆச்சார்யோபதி, ஷ்டமான திருமந்தரூபலாக்ய-ஜந்யஜ்ஞாநமாத்ரமுமாகவாம், தத்வஜ்ஞாநமுடையவ

ஐங்குறுப பின்பு "பரபத்யே" என்கிற வர்த்தமநாநிர்நே, மத-
தாயே ஸத, நானுஸந்தே, யமான ஜனநாநுமமாககாம இது
உபாயமன்று, ஈய்வரண உபாயம் என்பாருக்கு உபாஸநா-
தி, வித், யாநுக், கயமும, அதிஐஸாடய அதி, காரிவிபேஷண-
தவபரதிபாத, நுமப, ஈஷயாதி, யில் ஸித் த, ம பரபத்தியி-
ஐஸாடய - "மாமேகம் மரணம் வரஜ", "பரார்த்த, நாமதி:
மரணாகுதி", "ஸவபரவருத்திநிகருத்தி பரபத்தி",
"சரணென மரணம் பரபத்யே" என்கிற விதி, ஸகஷா-
நுஷ்ட, நானுஸந்தே, யமான ஜனநாநுமமாககாம இது
மாத அங்கீ, தரிக்கவேணும் ஸித், தே, நாயஸகீகாரமென்று
பாசரத்துக்கும் அதி, காரிகருதயத்திலே தாத்பர்யமென்று
அம்ஸம் பராமாணிகம் அதிரிகதம் அபராமாணிகம்
விலக்காதமாத்ரமானுஸம் அநாதி, காலம் ஆஜனாதிவருத்தி-
கயவஸாயத்தாலே விலக்கென்று பண்ணுகிற தந்நிவருத்தியு-
பரபத்தி அதி, காரிஸம்பத்தியைக்காட்டுகிற வழியாலே
பரஸாத, நுமாககாம அநாதி, காலம் ஸவரகஷணர்த்த,
கயாபாரத்தாலே விலக்கினாலேயாகிலும், இப்போது ப, க வத்
பரவருத்திவிசேஷி, ஸவபரவருத்தி என்று அறிந்து
தந்நிவருத்தியாலே உண்டாகிற விலக்கானம் ஸுஷுபத்-
யாத, யவஸந்தாத, களில் இவ்வேயிறே ஆகையால் அக்-
வஸஸந்தாதி, யில் மேகம் வரவேணும்மென்னக அஸங்கதம்
அநுமதிமாத்ரமென்றாலும், அது உபாஸநத்துக்குத் தூய-
மென்னக இஷ்டம் புத்தி, தெனர்ப, சுயநிப, ந்தருமான
சோதி தத்வத்தால் வருகிற உபாயத்வம் கழியுமே "அஸ்தி
ப, ரணமேதிசேத, சேத, ஸந்தமேநம்" என்கிற அசித, சுயா-
கருத்தியிலேயே பராதிகல்யாத, ஸாயில் ஆகையால் அசித்,
கயாகருத்தியே ரகஷணீயாதகருபபோளம், ஸாதந்யகருதய-
மென்னாலும் இவ்விடத்தில் ஸாதந்யம் ஸவருபயாத, ந்தமய
விக்யமாளகயாலே "அஜ்னாநமதோந்யவ்யகதம்" என்கிற
படியே ஸவருபவிக்யமான உபாஸநாதி, களும் புத்தி,
தெனர்ப, சுயநிப, ந்தருமானகயாலே இவ்வுக்கு நெடுவாசி
சொல்லித்தரம் ஸாமாந்யேந சேதநுஸுக்குத் தானே
வருமென்று அநுக்தோபாலமப, ம சித்தஸமாத, நாம
என்றது தந்தாம் குக்யநுருபமாக ப, கம் பெ, தி, கிலும் அவ்வோ

புதுபுது அளவுகளும் இனிப்பெண்ணெய்மென்றும், சித்த-
 ஸமாதானம் பரபத்தாக்களில் வேறுபடாது பரபத்தி பரபத்த, நா-
 ளுபமாய, காமனையிலே அந்தர்ப, விகளையாலே அதி, காசி-
 விவேகனைமென்னத்து டிகில இவ்வதி, காசிக்கு அதி, வேகம
 தொடங்கி அகங்கரயபர்யந்தம் ப, கபரம்பனரயானையாலும்
 அருந்யாரஹவேகத்து ஹநாநுமம் ப, கமனையாலும், ப, க, கப-
 காமநாகாசர்யமானையாலும் அதி, காசிவிவேகனை-
 மென்னகாம ப, க, கபரவருத்திவிவேதி, கபரவருத்தி-
 ளுபமான உபாஸநத்துக்கு தநநிவருத்திஸுபத்கம து, ரகசம
 ஆகையால், நெடுவாசி சொல்லிறும ஸித்தே, பாபயம்
 இவன் ஸ்வீகரிக்கும் த, ஸ்வயில் இவனுக்கதி, காரார்த்த, மாக
 ததஸாபேகமொழிய கார்யகாலத்தில் தநநிரபேகமானாக-
 யாலே ஸ்வீகாரநிரபேகமெண்ணும நினைவு ஆரோபமன்று
 ஸ்வவசநவிருத்த, முமன்று அபரத, நநேறுவ வல்லா-
 னமயாலே அனையிரண்டத்தொன்றிலாகவுமொன்னாது
 எமனெருமாணர்க்கு அபி, மதவிஷயமாய அவர் பக்கலாலே
 பழுகக்கேட்டு, தநநிஷ்ட, ரான திருக்குருகைப்பிரான்
 பினானாதி, வயஸ்கதிக்கு முக, யப, னாத, இவ்வாதிருக்க
 அழக, யதாத்பர்யகம்பநமந்யாயயமென்று - ப, கதி
 அருபாயமென்றால் ப, கதிஸாஸ்தரத்தில் அவிஷ்வாஸம்
 வருமென்று தத்பரிஹாரார்த்த, மாக "நராணாம் புத்தி,
 தெ, ஸர் ப, வயாது, பாயாந்தரயிஷ்யதே" என்கிறபடியே
 ஸ்வரூபவிஷ்வாஸத்துக்கே ஸாஸ்தரவிஷ்வாஸம் கார்ய-
 மானையாலே ஒரு ஸாஸ்தரத்திலும் அவிஷ்வாஸம் காராது
 மத், யோபஹதபாத்ரஸத தீர்த்தத், ஸ்ஷ்ட, நந்தவரணநம
 பரபத்தியிலும் வருமென்றவும வஸீகரணோபாயம் என்ற
 பக்கத்தில் வருமென்னையாலே இஷ்டம் "மத, கருத்த-
 மசிந்தயிதவா" என்று ஸ்வபூர்வவருத்தத்தை நினைத்து
 இப்படியிறே பரபத்தி பண்ணுகிறெனன்று ஸ்வாமி திரு-
 வுள்ளத்திலே கலக்கத்தை எண்ணி அதுக்கு கடினம்
 கொள்ளுகிறதென்று தோஷநிதி, அகலாத அஹங்கார-
 ஸங்கையக்கல்பித்து தநநிபந்த, நமென்னாக
 பரமாசார்யர் திருவுள்ளக்கலக்கத்துக்கு தோஷவாம்
 ஆசார்யபுரஸ்காரத்தாலே பரபதநகர்த்தா தாமன்றிக்கே

ஆசார்யனுனாகயாலே அக்கிடத்தில் அநுவஸாத,யிக்லை.
 "பாங்கவராகிலும் செயல் நன்றாகத்திருத்திப்பண்ணிகொள்"
 னுமாசார்யன் திருவுள்ளம் பூர்வவருத்ததனையெண்ணிக
 கலங்காமையாலே அவகிடத்திலும் அநுவஸாத,யிக்லை
 "அதுவுமவனதின்னாளுனோ" என்கிறபடியன்றிகவே ஆசார்ய
 னுனாகயாலே அவன் பரஸாத,கார்யமான பரபத்தியை
 அவனுக்கு பரஸாத,ருமென்னுமிடத்திலே ஆத்மாந்யமும,
 அந்யோந்யாந்யமும, அநுவஸாத,யும வரூம எங்ஙனே
 யென்னிக, ஸாத,யோபாயம் தன்னையுண்டாக்குகிற ஸித்,தே,
 பாயத்தை வலீகரிக்கும்போது தானுண்டாகையாலே
 ஆத்மாந்யம் ஸாத,யோபாயம் வலீகரணத்தை அபேகதி
 கையாலும், வலீகரணம் ஸாத,யோபாயத்தை அபேகதி
 கையாலும் அந்யோந்யாந்யம், ஸாத,யோபாயமுண்டாயே
 யிதுக்கு வலீகரணத்துமுண்டாகவேணும், ஸாத,யோபாயஹக்-
 தலம் ஸித்,தே,பாயத்துக்கு உண்டாயே ஸாத,யோபாயம்
 ஸித்,தி,கவேணுமென்று சகரகம் இப்போது ஸாத,யோ-
 பாயமுண்டாக அவனானாலே அந்தவருள் அதுக்கு
 முந்தின அருளாலே என்னு அநுவஸாத,யாம் பீ,ஜாங்குர-
 ந்யாயத்தாலே அநுவஸாத, தே,நகாய அன்றென்னிக,
 மேல் வலீகரணபரிமபனாக்கு ஸாத,யோபாயபரத,நபரம்-
 பனாரயே ப,வமாய் அநிர்மோகம் பரஸங்கி,கும்
 பரத,மபரபத்திக்கு க்காமணம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு புந்
 பரபத,ரும வேண்டாவென்றது ஸவபகமொழிய பரபக-
 மானபடி எங்ஙனே? தான் ஸ்வதந்திரனாய் ஸ்வரண
 வலீகரித்தால், ஸ்வதந்திர்யமாகிது ஆத்மாபஹாரம்
 வுள்ளென்று அது வாராணமக்காக அவனோட,அ,அவிவாத,மே
 போளும், உனக்குமவனுக்குமுண்டான ஸ்வாபா,விகஸம்பந்-
 த,த்தை எப்போதும் நினை யென்னு சொல்லுகிற
 "யோந்யத,ந ஸந்தம்", "யமோ அவவஸ்வதோ ராஜா"
 "ஆத்மத,நஸ்யம் ஹரே ஸ்வாம்யம்" இதயாதி,பரமாணந்-
 னுக்கு விருத்த,மான தாத்பர்யகதிகல,பரும் ஆசார்யாநுஷ்-
 ட,நாஸம்பரத,ாயங்களுக்கு விருத்த,மான "ஸக்ருதே,வ
 பரபந்நாய", "ஸக்ருதே,வ ஹி ஸாஸ்த்ரார்த்த", "ஸக்ருத்-
 கருதோந்ருதி" இதயாதி,பரமாணுருத்,ணமாக, ப்ராயச்சித்தி-

ரியம் ஸாத்ர யத்புந. ஸரணம் க்ரஜேத்" என்கிற விதிக்ரு
தாத்பர்யம் கொள்ளாதே புந:பரபத நுமாமென்னையும்.
மிஷ்டாநுஷ்ட நுஸம்பரத,நாயகிஞத்த,ம் ஆநுகக்ய-
ஸங்கல்பாதி கணாயம் அங்க,மென்னையும் ஸம்ப,நாவித-
ஸ்வப,நாவங்கென்கிஞதுளத பரபத்யுத்தரகாலம் அநுகர்த்தி-
யாதொழியிலும் ப,தம் குளறுவற்றிஞக்தமென்னையும்,
அங்க,பஞ்சகஸம்பந்நுமண ஆதம்ஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிற-
தென்று த,க்யத்திக திரண்ட பொருள் என்னையும். இங்ங-
னாலாதபோது ப,க்திபரபத்திஞபோபாயங்களை விதி,க்கிற
ஸாஸ்த்ரங்கென்கலாம் அத்யந்தஸயாதலங்கனாம் என்னாக-
யும் "அதூறம்ஸமயபரத,நுமாமாலயோகிஞ்சநோடக தி ।
தவமேலோபாயபூ,தோ மே ப,வேதி பரார்த்த,நாமதி ॥
ஸரணக திரித்யுகதா ஸா தே,வேஸமிந் பரயஜயதாம்"
என்கிற வகஷணவாக்யவிஞத்த,ம் அவத,நரணத்தாலே,
அவனையொழிந்ததொன்றுக்தம் உபாயதவமில்லையென்று
கூழிக்கையாலே, அங்க தகம் சொல்லுகிற வசநங்களுக்தம்
ஸம்ப,நாவிதஸ்வப,நாவ(தவ)த்திலே தாத்பர்யமாகக்கூட வது.
ஸகலாத்மாககளுக்தம் அநந்யஸரணதவபரதிபாத கமான
நுமஸஸாதான, உபாஸநாதி,கள் அநந்யஸரணதவதுக்த
விஞத்த,ங்கள் என்னகூக்தம் பரமானாமயிஞக்க, பரமானா-
மில்லையென்றும், அத்தத ஸதுதிபென்றும், அதிகாத,மென்றும்,
அவற்றுக்கு ஸ்வரூபகிரோத,ம் சொல்லவொண்ணாது
என்றும். "த,க்யகூரஸ்வ ப,வேத ம்ருத்யு தர்யகூரம்
ப,ரஹ்மண, பத,ம் । மமேதி த,க்யகூரோ ம்ருத்யு ந மமேதி
சஸ்யஸதம்" என்கிறபடியே அநந்யாரஹ்வேஷத்தவாநந்யஸரணா-
தவாநந்யபே,நாக,யதவஸ்வரூபநாஸகதவமுண்டாயிஞக்க,
அவற்றுக்கு ஸ்வரூபகிரோத,பரஸங்க,மில்லையென்றும்,
"எகாந்தீ ஹ கிநிம்சித்ய தே,வதாகிஷ்யாந்தனர । ப,க்த்யு"
பாயம் ஸமம் க்ருஷ்ணபராபதென க்ருஷ்ணகஸாதந "
என்றும், "தே,வதாந்தரஸப,த,நாதி,ப,க்திக்ருஷ்ணக,ய-
ஜேதுஷ் । ஸாம்யக்ருத பரணமகாந்தீ ஹரென ஸவாமீதி
புத்தி,மாந்" என்றும் வகீகரஜேஸ்பாயமென்று ப,க்திகளை
தேவதாந்தரவிஷயங்களோடெக்க ஸ்வரூபநாஸகங்களாக
ஸாஸ்த்ரம் சொல்லாநிற்க, ஓரூபடியாலும் ஸ்வரூபகிரோத,

பரஸங்க,மில்லை என்றும், அஹங்காரக,ர்பப,மென்று ஆரோபித்தார்கனென்றும், "அத,பாதகபீ,தஸ்தகம்" என்கிற இடத்தில் பாதக மப,தத்தாவே உபாஸநாதி,களை நினைக்கிற தென்னகக,தம த,ர்மபுத்ரனு,க,தம த,ர்மாநுஷ்ட,நம் ஒழிய வேறு பாதகமிகவரணமயே உபபந்நமாயிருக்க, அபுபபந்ந-மென்றும் "ஸர்வே பாபமாநோதோ நிவர்த்தநதே", "ஸர்வே பாபமாந, பரதூ,யந்தே", "ஸர்வபாபேப,யேள மோஷயிஷ்யாமி" என்று ம்ருதிஸ்மருதிகள் புண்யத்தையும் பாபமப,தத்-தாவே சொல்லாநிற்க, அபபடிச்சொல்லுமில்லையென்றும், இவற்றுக்கு அந்நயஸரண தகவகூடபவிரோதி,தகம் ஸர்வாத்ம-ஸாத,நரணமாயிருக்க, அதனாதச்சிலரிட த்திலேயெயாதுககி அவரணாதி,தாந்தகூ,க,விருத்த,மென்றும் பரமாணவிரூத்த,நந்த-த,ங்களைச் சொல்லுக்க அதிஸாஹஸம் வகிதாசரிதே "அஸங்ககூபிதமபயஸ்ய பரேரணம யத் கருதம் மயா । விஷணவாயதநதீ,பஸ்ய தஸ்யயதத் பு,ஹ்யதே ப,தம் ॥ ததோஜாதிஸ்மருதி: ஐநம் மாநுஷ்யம் யோப,தம் வப: । வஸ்ய பதிர்மே ஸர்வாஸாம் கிமபுந, தீ,பத,நயிநாம் ॥" இத்யாதி,

ஸுக்ரதோபாக,யாநே - "ம்ருணு தஸ்ய மஹாபராஜேந: । நிமித்தம் க,த,தோ மம । யேந தவம ப,ராஹமணஸ்யாஸ்ய குவே ஐாதா மஹாதமந:" என்று தொடங்கி இஐஐந்மஹேது புறத்திணையிலே வைக்கணவன் வந்து இருந்தானென்று சொல்லிற்று க,ரூடே, ஸ்ரீரங்க,மஹாதமயே - "ப,த,ரே தவயா ஸுஷ்ட,கருதம் ந கிஞ்சிதிஹ வித,யதே । இதோ த,வாத,மஹந்மாந்தே தவாம் கஸ்சித வித,த, ஆவிஸத் ॥ விஷ்ணுப,கதோ நிவாஸார்த்த,ம் ராதர்யாம் து தவ வேம்மநி । ததஸந்நித,நபரப,வ, தவ ஸாது,ஸமாக,ம । ஸா ஹி வை ப,ரஹமவிது,ஷீ ஸ்ரீமத,ரங்க,முபாஸ்ரிதா । தத்ர தீர்த்தே,நாத,கம ஸ்ரீமத ஸ்வத்த,ம் நாம் ஸம்ஸ்ரிதா । த,ர்ம-ஜ்ஞாத,ர்மபரமா யஸ்யாஸ்தே ஸங்க,மோப,வத்" இத்யாதி, "நிர்ஹேதுககடாகேண மதீ யேந மஹாமதே । ஆசார்ய-விஷயீகாராத் பராபநுவந்தி பராம் க,தம் ॥ சித,பரம்-சில்லாபே, பரபத்திரபி நோபதி, । விபர்யயே து ஸநவாஸ்ய

பரதினேத, ரய பாதகம்*, *நமனும் முத்தகனும் பேச நரகில்
 நின்னரர்கள் கேட்க நரகமே கவர்க்கமாதும் நாமங்கனாடைய
 நுமி, அவனதுரரங்கமென்னது அயர்த்து விழந்தனிய மாந்தர
 கவலையுடபடுகின்றாரென்றதனாகக் கவலகின்றேனே*,
 (அருளிணன்) (தி.வா.பெ.1.1.1.1) நிர்ஹேதுகமாக அருளிக-
 கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை எனக்கு அருளிணன்
 என்னதொழிந்தது - பத,பத,விஷயிகாரத்துக்கு முன்பு
 தமனம் அபத்தகபராக நினைத்திருக்கையாகவே (அருளிணன்)
 இத்தலை அர்த்தி,ககவன்றிக்கே முக்ககடுபபாலே தனரயிகே
 பீச்சகாராரபபேபாலே அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்ட
 வித்தனை *த,ரது பரஸாத,ரத் மகூரிமாநுமீனம்* என்கிற
 படியே நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்ட
 வித்தனை என்றும், (உடையாளினிட) (1.1.1) அவனுடை-
 யவனாய உங்கள் சத்தனதனாய நோக்கிக்கொண்டு போராநிற்க,
 நீங்கனும், நான், என்னது என்று அகலப்பாராதே உங்களை
 அவன் பக்கலியே சமர்ப்பிக்கப்பாராங்கோன் அவன்
 உடையவனான பின்பு அவனோடு அகிலாத,மே உங்களுக்கு
 வேண்டுகது என்றும், *தேந சேத,பிவாத,சுதே* - உடையவ-
 னாயிருக்கிறவனோடு எனக்கு அகிலாத,ம உண்டாகில்,
 இத்தரல் பேறு என் என்பாயோ? *மா க,ங்க,ரம் மா குருந
 க,ம,* - ஒரு தீர்த்த,ம் தேடிப்போதல், புண்யகேதரம் தேடிப்-
 போதல் செய்ய வேண்டா அஹங்காரமமகாரங்கள் கிடக்க
 பராயங்கித்தம் பண்ணுனாகயாவது - நிகித்த,த,ரவ்யத்தாத
 உள்ளே அகத்து மெழுகுடிகளையோபாதியிறே உடையவ-
 னுக்கும் உடையமைக்கும் தக்கபடியிறே பராயங்கித்தமும்
 உடையவன் சர்வேங்கரன், த,ரவ்யங்ககரிக் பரத,ரந்த,ரவ்ய-
 மான ஆத்மத்,ரவ்யத்தாதயிறே அபஹரித்தது அபஹரித்த
 த,ரவ்யத்தாதப் பெரகட்டு பராயங்கித்தம் பண்ணவேணுமே
 பெரகடுகிற த,ரவ்யம் தூணாகயாலே பராயங்கித்தம் பண்ணு-
 னாகத்து வேறு அதி,சாரமுமில்லையே ஆனாகயால் நீங்கனும்
 உடையவன் பக்கலியே வீடு செய்யினே வீடு - சமர்ப்பிக்காக
 அதாகிறது - இன்னாக என்றும் (வெறுதே அருள்செயவர்)
 நிர்ஹேதுகமாக கருப்பபண்ணுவர், ஆருக்கென்னில்-

(செயலாக்கடகு) "யமேனாவக வுளனுதே" என்று தாம் விசயிகரிக நினத்தார்குத தாந்தாம ஒன்று செயலாக்க-
கென்னிக வெறிதே என்னக்கடாதிதே ஆளுமொரு
தேறது வேண்டாவோ அருளுக்கென்னில, உகப்பாயிற்று
தேறது "பரியதம ஏவ ஒறி வரணீயே ப,வதி" என்னக-
கடவதிதே ருசியுண்டாளும இவன் சேதருண வாகிக்கு
சைதநயபரயுக்தமான் வகப,ரவமாகக் கொள்ளுமித்தனை-
யவவது பேறுக்கு வாத,ருமாகச் சொகவெளண்ணுதிதே
என்றும், மதி: அருமதி என்றாகி அருமதிமாத்ரத்தாலே
என்பர் ப,ப,ப,ப அதாவது அவன் புத்திரகிடத்தில
விலக்கிற்றிலன் என்னக என்றும், (வைததேன் மதியா-
கெளதுள்ளத்தகததே) - அருமதியாலே என் நெருசி-
னுளனே வைததேன் ஓர் அருமதிமாத்ரத்துக்கு இத்தனை
ப,வமுண்டாவதே (எயததே ஒழிவேனவலேன்) - இனிப-
பிறந்து கலேயிக்கக்க க,வேனகவேன் என்றும் முதற்பாடிகு
யாத,ருச்சி,தமாகக் திருமலைமையச் சொல்லுங்காடிகு
நிரவேகருண தான் பிராடிகயோடே கடவது என்னுள்ளே
புத்திரருளினுனென்கிறார் (திருமாலிருந்தோலேமலை
இதயாதி,) முன்பு அநாதி,தாலம சய்வரனுக்குத்தம் பக்கல்
பேரிடிக கொள்ளவாகுதின்றிககேயிருக்க, இப்போது
அவனுக்குப் பேரிடிககொள்ளுனாகக்கடியானது இன்ன-
தென்கிறார் ஓரோ தே ஸங்கனிக் மலைகளைச்சொல்லா-
நின்றால் ஓரோ விவேகங்களையிட ஓர் சொகவக கடவதா-
யிருக்குமிதே அப்படியே திருமாலிருந்தோலேமலை
என்றேன் (என்ன) மநஸஸஹகாரமுமிக்லேகிமர்,
உக்திமாத்ரமே என் பக்கலுள்ளது இவன் பேஷபுதனுயிருந்-
தானாகிக், உபாயப,ரவம நமபக்கலிலேயாயிருந்ததாகிக்,
இவனுடைய பேறு நம் பேறுயிருந்ததாகிக், சேதருண
வாகிக்கு உக்திமாத்ரமுண்டாயத்தாகிக், இவக்கவலருகு
கொண்டு காரயமென்? என்றிருக்குமவனிதே இதுதான்
ஒரு மலையிதே அவனுக்கு உக்தினய இல்லெயென்ன-
வெளண்ணுதே இவக்கடி ஆராயுமவனகவனே ராவனன்
தம்பிக்கு மித்ரப,ரவமேயமையும் என்னுமவன் இவக்கு
அகவருகொன்று வேணுமென்றிரானிதே மலைகளினுடைய

ஸாமாந்யம் கிடக்க, இவ்வினேஷத்ததைச் சொல்லிற்று இதுவுண்டாள் ஆத, ராதிப்யமன்றே என்றிராநின்னாயத்து அவன் ஆக இவர்க்கொன்றிகலை என்னவுமாய, அவனுக்கு இதைன்னுண்டென்னவுமாமபடியிருக்கிற-
 திறே இதுதானே (திருமால்) அஹுருத, யமாகச் சொன்னது தன்னை ஸஹுருத, யமாக்கிக் கொடுப்பாராருமருகேயுண்டு என்கிறார் (வருது) அவன் வருகுவே என்றிவர் க்ஸமயப்பபா நிற்க, பிபாஸை வரத்தித்தவன் தன்னாரிருந்தவிடத்தே வருமத்தனையன்றே என்றாயத்து அவன் வார்த்தை கருபணராயிருப்பார் மலாக, யரிருந்தவிடத்தே வரு-
 மித்தனையன்றே என்றிராநின்னான் எவ்வார்க்கு அதி, க, மய-
 னானவனுக்கு நான் அபி, க, மயனானேன் "ஸோப, யக, ச, த்
 ஸபீரீம்" என்னுமாபோவே (என்றென்றம்) அந்த உக்தி ஸஹுருதமான என்றென்றிலே (நின்றையப் புருந்தான்)
 விஷயாந்தரங்களுக்கும் அவகாஸமில்லாதபடி புருந்தான்
 சுதிரிப, க, வாராஸ்ரமத்திலே, நான் ராமன், இவன் ஸமதி, யி,
 இவன் வகாமனான் என்று நமஸ்கரித்து நின்றபபோவே,
 அக்காடிக் பாழாடயத்தீரம்படி புககாப்போவே என்-
 நென்றில் பாழ் தீரப்புகுந்தான் என்றும், (இன்றென்றைப்
 பொருளாகக்) அஸ்திகல்பனான் என்னை இன்று ஒரு வஸ்து-
 வாமபடி பண்ணி பொருளாகவாத வென்னை என்றாரிறே
 (தன்னை) ஸத்துக்களுக்கும் (அஸத்துக்களுக்கும் - பங்
 வி, து, க், த, ப, ப, த்) ஸபருதாநீயனான் தன்னை (என்னுள்
 ஸவத்தான்) தன்னைப்பிறர்க்கு அவகாஸமில்லாதபடி
 முற்றுடடாக என்னுள்ளே கொடுவதுவைத்தான் (அன்று)
 அவன் வினேஷகூடாகம் பெறுவதற்கு முன்புள்ள நாளை-
 மெய்கவாகவதையும் சொல்லுகிறார் இன்றென்கிறது -
 மயர்கவமதிநலம் அருளப்பெற்றவதுக்குப் பின்புண்டான
 காலத்தை (என்னைப்பிறம் போகப்பண்ணத்தென் செய்வான்)
 பரதந்தரனான் என்னைப் புறம்பு போகப் பண்ணிற்று, என்-
 செய்கைக்காக? ப, ஹுருதபபண்ணுனகயாகிறதூ உபே-
 க்கிக்காக இழந்த நாளிழந்ததுமவனாலே, பெறறகின்று
 பெற்றதுமவனாலே என்றிருக்கிறார் பரதந்தரவஸ்து செவ்வு
 நிற்கவற்றே, வரநிற்கவற்றே (குன்றித்யாதி,) இப்படி

மதிப்பவர்கள் மனங்களைச் சேரவைத்தாப்போலே கிளங்கா-
 நின்னுள்ள மாடங்கள் துழந்த திருப்பேரான் (ஒன்றெனக்கு
 அருள் செய்ய) முன்பு அகவிட்டதுக்கு ஹேது சொல்வது-
 மாம, இன்று என்னை விஷயீகரித்ததுக்கு ஹேது சொல்லு-
 மாம் (உணர்ந்ததுநேறேன்) இதுக்கு ஒரு மறுமாற்றம்
 அருளிச்செய்ய வேணுமென்று திருவுள்ளத்திலே படுமபடி
 விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டியிராநின்றேன் இதுநாம்
 சொல்வதுவேணுமோ? நீரே அறிபீரோ என்றான் அடியேன்
 அறியேன், ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் அருளிச் செய்யவேணும்
 என்றார் ஆனால் நாம் உம்முண்டிய நெஞ்சிலே புக்கிருக்-
 கிறஇடத்திலு ஸமவதித்திருந்தீர் அததாலேகாணும்
 என்றான். ஒம், அது தாணுண்டோ யானொடடி என்னுள்
 இருத்துவம் என்றார் அதிலுலையாகிலும் புகுந்த பின்பு
 நம்மம் ஆதரித்தீரே என்றான் "மருகித்தொழும் மனமே
 தந்தாய" என்று அதுவும் தேவர் செய்த வித்தனை என்றார்
 ஓங்காணும், அதிலுலையாகிலும் நம்மோடொக்க
 விஷயாந்தரங்கனையும் கிரும்பாதேயிருந்தீரே என்றான்
 "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய" என்று அதுவும் தேவரே-
 யன்றோ என்றார் இனையொன்றுமில்லையாகிலும் நாம்
 தந்த மதிருவத்தை வளர்த்துக்கொண்டு போந்தீரே என்றான்
 "காதல்கடல் புரையவிடாவித்த காரமர் மேனி" என்று
 அதுவும் தேவரேயன்றோ என்றார் இப்படியிவர் முடியத்-
 துடர்ந்தவாறே பெருங்கடல் மண்டி னாரபபோலே
 போகுகற்றான் இதுக்கு எம்வரன் சொன்ன உத்தரமென்?
 என்று ஐயர் பட்டாரைக்கடல், இவர் தலையிலே ஒரு
 பழியையேறிட்டு நெடுநாளிழந்த நாம் சொல்வதென்
 என்று வஜ்ஜாகிஷ்டஜயக காலாலேதரையக்கீறி நிறுத்-
 மித்தனைபோக்கி வேறுத்தரமுண்டோ என்று அருளிச்செய்தார்
 அதாவது முன்பு ஸ்சியிலுலையாமையாலே என்னமாட்டான்
 இப்போது ஸாதநாருஷ்ட, நாம் பண்ணுமையாலே என்ன
 மாட்டான் ஆனால் பின்னை எம்வரனுக்கு வைஷம்யவாநர்-
 கருணையாதிகள் வந்து வர்வமுத்திபரஸங்க,ம் வந்து
 செய்யாதோவென்னில், அது செய்யாது அடியிலே அத்வேஷ-
 மும், இச்சையும பிறகுகைக்குத் தான் கருகிபண்ணி அது

பகவதாமரையும் பார்த்திருக்கையாலே, அவன் கேட்பதுக்கு ஒரு மனுமாற்றம் சொல்லக்கூடாதுமையாலே, அறிந்தோம் இதுக்கு வேறு - இங்கனையாகவேணும் என்று பார்த்தார் தன்னுடைய ஸ்பர்ஸம் பரதிகலமாக தவிரந்து விலக்காத மையம் பார்த்திருந்தானாக. தன்னையொழிந்தவற்றிக் ஸாத்ருபத்தி, தவிராமையும் பார்த்திருந்தானாக - அபுத்தமென்று பார்த்தார் ஆனந்திவதனின் அவன் உத்தரமாக அந்நரிச்செய்யாதொழிவானென்னென்னில், சாத்ருய-பரயுக்தமாய் வளாகிற அத்வேஷத்தை ஸாத்ருமென்ன மாட்டானே, உபாயபராம தந்திலயிலேயாயத்தே, நெடுநான் இவர்தலையிலே பழியிடாமுநதிருந்த நாம் எதனைச் சொல்லுவது என்று பேசாதே இருந்தான் "ஐரீரேஷாஹி மமாதுவா" என்று பிற்பாட்டுக்கு வலுவித்து நிறுத்திவை-னிறே இவர்தாமெடுத்துவைத்து வார்த்தை சொல்லும் படியாயத்து அவன் நினை சாத்ருயபரயுக்தமான ஸாத்ருதான் ஸ்வரூபாதிரேகியன்றிறே என்றும், "சாரவேதவநெறிக் கு ஓன்பதாம் பாடடியே "ஐநமாந்தரஸஹஸரேஷு" என்கிற படியே அநேககால ஸாத்ருயமான பாதியாலே ஸபிதகப-படுமனை, கேவலம் அவன்பரஸாத் ததாயே ஸாண்பபெற்றேன் என்கிறார் "கண்டேன் கமலமஸுரபாதம் கண்டபூமே கண்டே-யொழிந்த" என்றும், (அவனதனாக) அவனுடைய பரஸாதத்தாலே பராயமகனே என்கிற நிபந்ததததோ-பாதி பராயமுமகன் பரஸாத்மேயாயிடுக்கிறபடி (உருக் கொண்டு) பராயிகளையின் கொண்டு பராயபரயகமகனே-யாகில், நீர் இதில் அந்நயித்த அம்மேதென்ன, (என்னுண்ணி-னுள்ளேயிருத்தினேன்) அவனை என்னுடைய ஐநாந்ததுக்கு விஷயமாகுகினேன் "கவத்தேன் மதியாக" என்றது தானிறே இச்சித்தேனென்க இச்சாதான் ஸ்வாத்ருமோ-வென்னில், (அதுவும் அவனதின்னானே) அந்த இச்சா-தான் பிறந்தது அவன் பரஸாதத்தாலே என்றும் ஈடிக் பின்னையாந்நரிச்செய்தாந்நரி "ஆனந்தத்து நின் பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்றும், "கனைவாய் துன்பம் கனைவாதொழிவாய் கனைகண் மற்றிலேன்" என்றும், "நாகனைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நமக்கென்று

நாடெடாறுமேகசிறுதையனாய்" என்றும் "அடிக்கீழமர்ந்து
புகுந்தேனே" என்றும், கழலகளனாவயே சரணாகக் கொண்ட
குருகர்ச் சடகோபன் அருளிச்செய்தார்

"தஸ்ய ச வயிகரணம் தச்ச,ரணாகுதிரேவ" என்று ஸ்ரீப,ராக்ய-
காரர் அருளிச்செய்தது-அவ்விடத்தில் ஸ்ரீதபரகாமினையில்
கத,ம் ஸர்வஸம்மாதபரஸ்ய அநீகவரேண ஸமஸாரிணா
வயிகர்த்தும வக்யதவம், வக்யம்சே(ஸ்ரீசே)த் தத்பரகாரோடபி
கவசித் ஸாநயேத : ந ச ஸ்ரயதே : "யச்சே,த வாக்மருகீ
பராஜந:" (இத்யாதெ,ள தஸ்ய வயிகாரயத்வஸ்ரவணம் த,ரஸ-
யிக்யதே : இத்யுக்தவயிகரணபரகாரபரதிபாத,க"தத்,யச்-
சே,த ஸாந்த ஆத்மநி" இதிஸ்ரீதிலயாக்யாநே "தத்,யச்சே,த
ஸாந்த ஆத்மநி"தி ஸாநதே : ஸ்வத ஸரமிக்க,கபரதிப,டே-
மஹத் ஆத்மநேந ஸ்வஸ்ய நியமநம் நாம தத்சே,ததா-
பரதிபதி : ஸஸவ தஸ்யாபி வயிகரணம் ப,வதி என்று
ப,ட,ராவே அதி,காதி,கியேஷணமான ஸேஷதவஜ்ஜாந-
கார்யமாக வ்யாக்,யாதமாயத்திதே "ரஸநாநுபபத்தே"
இத்யாத,யதி,கரணத்திலே, "வயதிரேகோதநவஸ்தி,தே"
என்கிற ஸதேரப,ராக்யத்திலே ஸவஸாஸநாதிலுத்தி-
வயவஸாயநிவ்ரத்திமாத்ரேண அநாத,யநந்தகக்போபசித்-
து,ர்விஷணாநந்தாபராத,நங்கீ,காரேண நிரதிஸ்யஸூக,-
ஸமக்ருத்த,யே ஸ்வயமேவ பரயததே : யதே,ரகதம-"தேஷாம்
ஸததயுகதாநாம் ப,ஹதாம் பரீதிபூர்வகம் : தத்,ரமி புத்தி,-
யோக,ம் தம் யேந மாம் உபயாந்தி தே", "தேஷாமேவாநு-
கம்பார்த்த,ம அஹமஜ்ஜாநஜம தம : நுஸ்யாமயாத்மப,ரஸ-
ஸ்த, ஜ்ஜாநத் பேந ப,ரஸவதா" இதி என்று ப,க,வத,ரஜ்ஜா-
திலங்க,ருபுத்தி,நிவ்ரத்திஸ்த,ராததிலே பரீதிபூர்வகப,ஹத்-
னதயும ப,ராக்யகாரர் அருளிச்செய்தார் வாக்யாநவ்யாத்
இத்யத்ர ச "அநோத்ர பரமாத்மாவ அம்ஸுதத்வோபாயதயா
த்,ரக்டவ்ய, இத்யாதி,நா உச்யதே என்று ப,க,வானே
உபாயமென்று ப,ராக்யகாரர் முக்தகண்ட,மாக அருளிச்-
செய்தார் "பரமதஸஸேஜாநமாந" இத்யாத,யதி,கரணத்திலு-
"உபபத்தேம்ச" என்கிற ஸதேரப,ராக்யத்திலே பராபயஸ்ய
பரமபுருஷஸ்ய ஸ்வபராபதெள ஸ்வஸ்யஸவ உபாயத்தோப-

பத்தே : "நாயமாத்தமா பரவசநேந வபய ந மேதயா ந பஹுநா ஸ்ருதேந । யமேகாவஷ வ்ருணுதே தேந வபய தஸ்யபஷ ஓத்மா கிக்ருணுதே தநாம் ஸ்வாம்" இத்யநந்யோபாயத்வம்ரவணாத்" என்றும். ஸ்ருதபரகாசினாகயிரேவ அநந்யோபாயத்வம்ரவணாத் - பராபயஸ்யவ உபாயத்வம்ரவணாதித்யர்த்த, "லிக்ருணுதே தநாம் ஸ்வாம்" இதி அநேந பராபகதவம் பராபயதவம் ச க்ருமயதே என்றும். "பவமத உபபத்தே." என்கிறகிடத்திக், உபாஸநோநாம் பரஸ்மாதே,காஸமாத் புநஷாததத்பராபதிரூபம் அபவர்க்காக்ருமம் பவமிதி ஸம்பரதி பஹுதே என்றும். உபபத்தே ஸ ஏவ ஹி ஸர்வஹ்ந: ஸர்வஷக்தி மஹோத,நா யாக்ரு,நா-ஹோமாதி,பி., உபாஸநேந ச ஓமாதி,த ஐஹிகாமுஷ்டிக-பே,நாக்ரு,நாதம் ஸ்வஸ்வரூப,நாகாபதிரூபம்பவர்க்கக்ரும ச த,நாஸுமீஷ்டே । நஹயசேதநம் கர்ம ஷணாத்,வம்ஸிகாலாந்தரப,நவிப,வஸாத,நம் ப,கிதுமர்ஹதி என்றும். "ஸ்ருததவாச்ச" என்கிற ஸந்தரப,நஷயத்திலே "ஸவா ஏஷ மஹாநஹ ஓத்மா அநநாதே,ந கஸுத,நா, ஏஷ ஹயேவ ஓநந்த,யாதி" * இதி பே,நாக்ரு,நாவர்க்கக்ருபம் ப,வம் அயமேவ தத,நீதி ஹி ஸ்ருயதே என்றும். ஸித்த,த,ர்மமே மோக்ஷஸாத்ரும, ஸாத,யத,ர்மம் ததஸமாஸாத்ரும என்றும் பரகாசிபபிக்ஷபடபு அந்நாஸபபெருமானெம்பெருமா-ஹர் - பரமேயஸாரத்திலே - "க்ருமத்தாஸ் ஸாநத்தாஸ் காணும் வாக்யுண்டே" என்று தொடங்கி நானூ பாடலாலே நமம்ஸப த,நார்த்த,மான அநநயஸரணாதவத்தாத அந்நிச்-செயகிரூர் (நமஸஸுக்கர்த்தம் - அநநயஸரணாதவமிநே) நாலாமபாட்டு - மேஷியானவன் திருவடிகளை, அத்திருவடிகள்தானே தருகையொழிய உபாயாந்தரங்களால் காண விரகுண்டேன? என்கிரூர் என்றும். அந்நாஸம் பாட்டு - ஸித்த,தே,நாயத்தின் படியாய்க்கண்டால் உபாயாந்தரங்களை ஸவாஸநமாக விட்டு, அதுதன்னிலும் தன்னுடைய ஸ்வீகாரத்தில் உபாயபுத்தி,யத்ருத்தன் வெறுமையை அநுஸந்தித்திருக்கும்பு - ஸர்வேவக்ஷரணுடைய க்ருபாப,வ-மென்கிரூர் என்றும். ஏழாம் பாட்டு - குணாயேபுமிக்கவா-தார்க்கெண்ணுமினாயேபுமிக்காதயாம் என்று அந்நிச்செய்த

பரஸங்கத்திலே - இப்படியிரண்டு தலைக்கும் உள்ள இல்லா-
மைமைய அநுஸந்தி, தது மேஷியானவனை ஐயித்திருப
பாரிவீழை. அதொருவருக்கு ஸித்தி, க்ருமதோ? என்கிறார்
என்றும் தத்யக்யாக்யாந்திலே ஜீயர் அருளிச்செய்தானினார்

“தன்னுல்லளும் நன்மை விலைப்பால் போலே, அவனா-
வளும் நன்மை முலைப்பால்போலே” என்று ஸங்க-
தஸகீகாரத்தினுடைய வேறுபாடையையும், பரகதஸகீகாரத்தி-
னுடைய மலாக்யதைதையையும், பரமரஹஸ்யத்திலே ராத்ரி
புர்த்தாவோடு ஸம்மேலகித்து விடிந்தவாதே கூலிதர
வேணுமென்னுமாபோலே புகதியை உபாயமாக்கிக்கொள்-
ளுக. உபேயலிக்யத்தில் எம்பெருமானாகே எம்பெருமானைப்
பெறுமித்தனைபோக்கி, தந்தாம் நன்மை கொண்டு பெற
நினைமார் ஸங்கபஜ்ஜாநமுடையார் என்றும் திருக்குறையை
பிரான் பின்னான் அருளிச்செய்தார்.

புட்டர் - ரஹஸ்யத்ரயவிவரணமான அஷ்டமலோகியில்-
“கர்த்தும் தயக்துமபி பரபத்துமநலம்” என்று பரபத்தி
பண்ணுதலுக்கும் யோக்யதையில்லாமையை அருளிச்-
செய்தார் (எம்பெருமான்படியையயநுஸந்தி, தது)

கத்யக்யாக்யாந்திலே அநந்தரம் - கீழ் ஸரணம்புக
அதுக்கு காமணம் பண்ணுகிறார் காமணம் பண்ணுகிறது-
ஆருடைய ஹந்த, யத்தாவேயென்னில், ஸங்கஹந்த, யத்-
தாவே அதென்னென்னில் அநாதி, காலம் அபராதத்தைப்
பண்ணிக்கூடுபூரித்தவன் இன்றாக ஆபி, முக்யம்
பண்ணினானையாகிலும், “ரிபூஜாமபி வதஸல”, “யதி, வா
ராவண, ஸங்கயம்” என்றிருக்கும்வரஹுடைய படியையப்
பார்த்தால் கைக்கொள்ளுதலுக்கு ஒருகுறையுமில்லை
பதிவரையானவன் நெடுநாள் வயபி, சரித்து, பின்பு புர்த்தா-
வானவன் பழியா[ன]னென்கிறவிதவே ஆலம்பருமாக
வந்தென்னை ரகிக்கவேணுமென்று முன்னே நின்றால்,
வருகாதானே அபராதம், அதுக்குமேலே என்னை ரகிக்க
வேணுமென்கையாவது அபராதத்துக்கு மேலெல்லையாய்

ஸ்த்ரீத்வஹாநியுமாயிருக்குமிதே அபபடியே இவ்ஹும் அநநயார்ஹஸேஷபூதனுமாயிருந்துவைத்து. கனக்க அபராதத்தைப்பண்ணிப்போந்து இன்று உந்து மரணம் புத்தூகையாவது அபராதத்துக்கு மேலெல்லையுமாய், ஸேஷத்வஹாநியுமாயிருக்கக்கடவதிதே ஆனாம், மரணம்புத்தூகை அபராதமானால், அது பண்ணுவானென்னென்னனிக், *தமேவ மரணம் கத* என்று புறம்பு புகலில்லாமையாலே மரணம்புகவும் வேணும் பூர்வவருத்தத்தைப்பாரா பண்ணின இதுவும் அபராதமென்று பூயஹேதுவாகையாலே கூடாமணம் பண்ணவும் வேணும் என்று ஆச்சான் பின்னே அருளிச்செய்தார் உபாயத்தில் அஹங்காரமாகவது - ஸககதஸங்காரத்தில் உபாயபூதத்தியை தயஜித்து உகதஸங்காரத்துக்கு விக்ஷயபூதனாக என்று இவர்தாமே (வார்த்தாமாலையில்) அருளிச்செய்தார்

ஸ்வாநுக்ருத்திபரஸந்தாசார்யணலே மோககமோ? க்ருபாமாத்ரபரஸந்தாசார்யணலே மோககமோ? என்றிங்ஙனே பரஸங்கமாக முதலியாண்டான் - ஸ்வாநுக்ருத்திபரஸந்தாசார்யணலே என்ன, ஆழவான், க்ருபாமாத்ரபரஸந்தாசார்யணலே என்ன, ஆண்டான் - குற்றமின்றிக்ருணம் பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அருகல்லராய என்று பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்கையாலே ஸ்வாநுக்ருத்திபரஸந்தாசார்யணலேயாக வேணும், என்ன, அவ்வளவிலே, ஆழவான் - அவ்வளவன்று, *பயன்னராகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத் திருத்திப்பணிகொள்வான் குயில் நின்றார் பொழில்தழ குருகூர் நமசி* என்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்கையாலே அவருடைய அடிப்பாடிவேயிருக்கிற நமக்கெல்லாருக்கும் ஸ்வாநுக்ருத்தி கூடாமையாலே க்ருபாமாத்ரத்திலே மோககம் என்று அருளிச்செய்தார் அன்று ஆண்டானும் அபபடியாகவேணும் என்று போர பரீதராய அருளினார் என்று வார்த்தாமாலாதி,களிலே பரஸித்தமிதே

*இயமிஹமதிரஸமது,ஜஜீவீந் வரது, தவ க,ஹ பரஸாதா-

தருதே ஸரணமிதி வசோபி மே நோதி,யாத்* என்றும்,
 "எவம ஸத, ஸகலஜந்மஸு ஸாபராத, ம காமயஸ்யஜேஹா
 தத், பி, ஸந்தி, விராமமாத்ராத்* என்றும் ஆழ்வான் அருளிச்-
 செயதாழிதே சரம ம்லோகவயாக, யாநுபரவேஸத்திலே
 இதிலுத்த, ம கேட ஸகக்காகவிதே எம்பெருமானார் பதினெட்டு
 பரமாயம திருக்கோட டிபூர்நம்பி பக்கலில எழுந்தருளிற்று.
 நம்பிதாமும் இதிலுத்த, ததினுடைய கெ, ஸரவதனதயும்,
 இதுக்கு அதி, காரிகளில்லாமனாயயும் பாரத்திதே-இவரு-
 டைய ஆஸ்திகயாத, ரபரீகார்த்த, மாகவம பலகால் நடந்து
 துவளப்பண்ணி தளரவு கொண்டு மாலோபவாஸம்
 கொண்டு அருமைபாடுத்தியருளிச்செய்தருளிற்று
 நிஷக்ருஷ்ட தத்வநிஷ்ட, னாய, பரமாத்மநி ரக்தனாய,
 அபரமாத்மநி ஸைராக, யமுடையவனாய, பரமாணபரதந்த்ர-
 னாய, ப, க, வத், வைப, வம் ஸ்ருதமாஸுல் அது உபபநந-
 மென்னும்படியான விஸ்வம்ப, ப, னஹுன்யமுடையனாய
 ஆஸ்திகாக, ரேஸரனயிருப்பானெருவனுண்டாகிக், அவன்
 இந்த ம்லோகார்த்த, ம்லவனானுஷ்ட, னநத்துக்கு அதி, காரி-
 யாகையாலே அதி, காரிவ, ரஸப, தவத்தாலும அர்த்த, கெ, ஸர-
 வத்தாலுமிதனதவெளியிடாதே மனதத்துக்கொண்டு
 போந்தார்கள் எம்பெருமானார்க்கு முன்புள்ளார் ஸம்ஸாரி-
 கள் து, ரக, திகண்டு பொறுக்கமா டாதபடி கருபை புரண்டி-
 ருக்கையாலே அர்த்த, ததின் சீரமைபாராதே அநர்த்த, த-
 னையே பார்த்து வெளியிட்டருளிணர் எம்பெருமானார்
 என்று பெரிய ஜீயர் அருளிச்செய்தார்

திருவிருத்தத்திலே - * னனச்சொல்* என்கிறபா டின்
 வயாக, யாநுத்திலே (ஞானப்பிரானையவவாலிவிலே)
 அவனையொழிந்த தானும், பரிக, ரணிக்கிற உபாயங்களும்
 அடையக்கூடுதலுக்கட டியென்னக ஒருவினை திருக்கோட டிபூர்
 நம்பி திருநாளுக்கெழுந்தருளின ஸமயத்திலே
 இவ்வுத்த, ததை அருளிச்செய்வதாக ஒரு ஏகாந்த-
 ஸ்த, வத்திலே எழுந்தருளி எம்பெருமானாரயும்கூடக்
 கொண்டு புக்காராய, திருப்பணிசெய்வானெருவன்
 உறங்கிக் குறட்டை விடாநிற்க, அவனைக்கண்டு அநர்த்த, ப

பட்டோம என்று அகவியைத் தவிர்த்து மற்றவியை அருளிச்செய்யக்கேட்டருளி எம்பெருமானார் ஆழ்வான் அகத்திலே அமுதுசெய்து இருக்கிறவனவிலே உச்சி வெயயிலிலே தண்ணையும் கொண்டு வந்து புதுந்து நம்பி - இவ்வர்த்த, ததை ஒருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள் என்று அருளிச்செய்தார். உனக்குச்சொல்லாதிருக்க மாட்டுகிறி-வேன்றே என்று ஸ்ரீகாரிநந்தேயேயுடையதை அருளிச்-செய்தாரிதே இனி புகழ்பெய்தாவான தன் ஸ்வரூபமும், தான் பரிக், ரஹித்த உபாயமுமேயிதே ஸ்ரீகாரியாயுள்ளது அதனைத்தவிர்த்து - (நான்கண்ட) அகப்பறியாகப் பறித்த புண்ப்பாபங்கள் கவந்திருக்கையாலே புண்ப்பம் தலையெடுத்தபோதாக வெளிச்செறித்து, அவ்வாத போது கவங்கிக் கிடக்கிற ஐந்தாந்தைக்கொண்டு பிறரை பூமிப-பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிற விபரலம்புகவாக்யமன்றியே, புகுவத்பரஸாத, வப, த, மான ஐந்தாந்தையுடையேனாய், அவ்வெளிச்செறிப்புகொண்டு சொன்ன அர்த்தம் இதுதான் பிறர்க்குச்சொல்ல வேணுமென்று சொல்லிற்று மலல ஹர்ஷத்துக்குப்போகருவிட்டுச்சொன்ன வாரத்தை என்கிரார் என்று நம்பின்னே அருளிச்செய்தார்

முழுக்கப்படியில் துவயபரகரணத்திலே, உபாயமவரணாக-யாலும் இவை நேரே உபாயமல்லாமையாலும் என்கிற ஸந்தரவ்யாக்யாநத்திலே, அதாவது - ப, லஸித்தி, கரு உபாயம் பற்றப்படுகிற ஸ்வரணாகையாலும், கரண-தரயத்தாலுமுண்டான பற்றுதல்களான இவை ஆபாத-பரத்தியில் உபாயம்போல் தோற்றிக்கழியுண்டுபோம்-தொழிய ஸாக்ஷாது, பாயம் அவ்வாமையாலும் என்றும் கரமஸ்வோகவ்யாக்யாநத்திலே வரணத்திலே ஸாத, நதா-ரஹித்யத்தையும் ஸ்வத்திலே (ஏகம்) இந்த ஏகமப, த, ம ஸ்த, ரூபரமணத்தாலே அவத, ரஹித்த ததைக் காட்டு-கிறது என்று தொடங்கி - உபாயப, லஸித்தி, கரு உபாயம் என்றும் இதின் கியாக்யாநத்திலே - உய்யக்கொண்டார் என்று தொடங்கி, மேலெல்லாம், ஸ்வக்யாக்யாநங்களிணங்கியும், ஸ்ரீவசநபூஷணத்தி-

வ்யாக், யாநங்களிலே, இதுதன்னைப் பார்த்தால் என்று
தொடங்கி - பராபதாவும், பராபகனும், பராபதிக்கு
உகப்பானுமவனே என்னுமனவாக - உபாயாந்தரஸ்வீகா-
ரங்களினுடைய ஸ்வரூபவிரோதி, தவாநுபாயதவாதி, -
களையும், பரதிகலராகின்றர் என்று தொடங்கி இங்கு ஸ்வ-
பரயோஹநமென்கிறது - ஆம்ரயணாதே, ஈஷஹநயமானாதாத்
என்னுமனவாக உபாயாந்தரநிஷ்ட, ஈம வரணரூப-
பரபத்தினய உபாயமென்றாக வரும் அவத்யத்தையும்,
அதிள் அங்க, னுரரேபகயத்தையும், ஆருகல்யஸங்கல்பா-
தி, களினுடைய ஸம்ப, ஈகிதஸகல்ப, ஈகதவத்தையும், ஸஹ-
வாஸநிக்ரஹத்திக்கு அவிஷயமாகச் சொன்ன பரதிகலாந்தர-
மென்னுமிடத்தையும் இழவுக்கடி கர்மம், பேறறுக்கடி
கருணப் என்றும், தரிபரத, கிபூதியிலே என்று தொடங்கி,
நிலர்தயவூன்றாரும் ப, யதேஹது, நிலர்த்தக ஹாரும் அப, ய-
தேஹது என்னுமனவாக மூலவ்யாக், யாநங்களிரண்டிலும்
நிர்ஹதுகவிக்ரஹத்தையும், தனி சரமத்திலே (எகம்)
நஞ்சீயர் இதுக்கு அவதாரணாதாத் சொல்லுகிறதென்று
அருளிச்செயவர் எங்கனையென்னில், "தவமேவோபாய-
பூ, தோ மே ப, க" என்றும், "தமேவமரணம் க, ச, ச,"
என்றும், "மாமேவ யே பரபத்யந்தே" என்றும், "தமேவ
சாத்யம் புருஷம் பரபத்யே" என்றும் ஸத, ஈநுபரமாண-
ஸ்த் த, மாணகயாலே ஆனாக இவ்வவதாரணத்துக்கு வ்யா-
லர்தயமாகவது எதென்றாக, கீழே உபாயாந்தரங்களை தயாஜ்யங்க-
ளாகச் சொல்லுகையாலே, அவதார வ்யாகவர்த்திக்கிற-
தென்னவொண்ணது, "மாம்" என்று அஸந, ஈரணாகாரத்தாகக்
கீழே சொல்லுகையாலே, தே, வதாந்தரம் வ்யாகவர்த்ய-
மென்னவொண்ணது பின்னையேதாகவதென்றாக, இனி
இங்குள்ளது ஸ்வீகார்யமும் ஸ்வீகாரமும், ஸ்வீகர்த்தாவ-
மாக வேணுமிதே அதில் ஸ்வீகார்யன் உபாயமாய்
நின்றாக, இனியுள்ளது ஸ்வீகாரமும் ஸ்வீகர்த்தாவமிதே
அந்த ஸ்வீகர்த்தாவோபாதி ஸ்வீகாரமும் உபாயத்தில்
புகாதென்கிறது ஆகதென், "உபாயோபேயத்வே ததிஹ
தவ தத்வம் நது கு, ணை" என்கிறபடியே, உபாயத்வம்
நித்யமேயாகிலும், இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரமாக

வள்ளேற உபாயமாகிறது "யத நந்தரம யத், ப, வதி. தத்தஸ்ய காரணம்" என்கிறபடியே இந்த ஸ்லீகாராநந்தரமாக வக்யவது ஈம்பரணுடைய உபாயப, வம் ஸித்தி, யாணம-யாலே இது உபாயமாதல் ஸஹகாரி (யா) யாதவாக வேண்டாவோவென்னில், "மாமேகம் ஸரணம க்ரஜ" என்று உபாயஸ்லீகாரமாகச் சொல்லுகையாலே ஸாக்ஷி, பாய-தவமிலலை இனி ஸஹகரிக்கையாவது - உ த்பத்தியிலே ஸஹகரித்தல். ப, ஸபரத, நந்தியே ஸஹகரித்தலாயத்து ப, த்யுபாயம் கர்மஜ்ஞாநஸாத, யமனாகையாலே உ த்பத்தி-யிலே சேதநஸாபேகம், அசேதநமனாகையாலே ப, ஸபரத, ந-ந்திஸீவஸரஸாபேகம், இவ்வுபாயம் ஸித்தி, வஸதுபாயம், நிரூபாதி, கஸர்வஸஹுருத்துமாயிரூகனாகையாலே, உ த்பத்தி-நிரபேகம் ஸர்வஸாதவாதி, த, ஸவிபிஷ்டமனாகையாலே ப, ஸபரத, நந்தியில் நிரபேகம் ஆனல் ய(த்ய)தஸாங்கம், த(த்த)தஸாத, நம் என்கிறபடியே உபாயம் ஸாங்க, மா-யள்ளேற இரூககவேணும் இவ்வுபாயம் ஸித்தி, மாயிரூககிற்-படியென் என்னில், உபாயமாகில் ஸாங்க, மாயிரூகக வேணுமென்கிற நிரப, ந்த, மிலலை அனவ ஸாத, யமுமாய் அந்யஸாபேகம் மாயிரூகனாகையாலே ஸாங்க, மாக வேண்டுகிறித்தனை இவ்வுபாயம் ஸித்தி, முமாய் அந்ய-நிரபேகம் மாயிரூகனாகையாலே நிரங்க முமாயிரூகம் ஆனல் உபாயாந்தரங்களுக்கும் உபாயதவக்யபதே, ஸம் பண்ணுகிறது - ப, ஸபரத, ல்களான தே, வதைகளுக்கும் பர-ஸாத கங்களான முக ததாலேயன்றே? அக்ஷோபாதி இவ்-வுபாயமும் ஈம்பரபரஸாத, கமாணுவோவென்னில், தே, வதை-களில் சேதநருக்கு பூர்வமே ப, வதைகளுக்கொடுப்பதாக நினைவின் ல்ககேயிருக்கச் செயதே இச்சேதநருடைய கரினய-மாய்த்து அவர்கள் பரஸாதத்தை ஐநிப்பிக்கிறது ஈம்பர-விஷயத்தில் வந்தால், ஸர்வாதமாக்களுக்கும் ஸவரூபா-விர்ப, வததையுண்டாக்குவதாக பூர்வமேவ சிந்தித்து கவஸரபரதிகளுயப போளுனாகையாலே, அவனுக்கு பரஸாத, ஐருகமாகச் செய்ய வேண்டுவதொன்றில்லை உ ண்டென் றிருக்கையாகிறது, தன் ஸவரூபபாரதந்தர்யத்தையுமறித்து, அவனுடைய ரகசத்தவத்தையும் ஸோபாதி, கமாக்குக்ரி-

னித்தனை' என்று பின்னாலோகாசார்யர் அருளிச்-
செய்தருளினார்

இதி அறித்தாந்து

பூர்வபகாந்தரம்

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே இருபத்தைந்தாமதி, காரத்தில்
'இப்படித், வயத்திலத், கிரீத்யாந்தபத,ங்களாலே பரகாந்தி-
மான அறித்தே, பாபாயகியமாமகவும், ஆக்யாதபதத்தாலே
சொல்லப்பட்ட ஸாத், யோபாயகியமாமகவும் பிறகுதம்
க்யாத்தவங்களை ஸதிப்பி(க்க வேணும்)ககிளும்' என்றும்,
ந ஸூத், ரா ப, க, வத், ப, கதா: விபரா ப, க, வதா: ஸம்நதா:
ஸர்வவர்களைக் தே ஸூத், ரா: யேஹ்யப, கதா ஐநார்த, நே:
என்று ப, க, வத், ப, கதியாகிற குணவிமேஷஸத், ஸத்,
ப, கவங்களாலே அபகருக்க ஐதீயனர உதகருக்க ஐதிவாசக
ஸபதத்தாலே சொல்லியுமிருந்தது இதையாக ப, க, வத்,
ப, கதரெவ்வாரும் எகஜாதீயரன்னேகென்று சில ம்ருது,
பரஜூர நினைப்பார்கள் இங்ஙனேயாகில், ப, க, வத்-
ப, ராஹமணன் இன்னபடியே வர்த்திப்பான், ப, க, வத்-
ஸூத், ரன் இன்னபடியே வர்த்திப்பான் என்று ஆசார்-
நியமங்கள் சொல்லும் ஸர்வமாஸத்ரங்களும் விரோதி, கதம்
கேவலப, ராஹமணனுக்கும் கேவலஸூத், ரனுக்குமுள்ள
எல்லை ப, க, வத், ப, ராஹமணனுக்கும் ப, க, வத், ஸூத், ரனுக்-
கும் கொள்ளவேணும்மென்றும், இவரை ஸமரென்கிற
ஸாஸத்ரங்களும் பரமபுருஷார்த்த, ஸாம்யாதி, களாலே
என்றும் கிடாமபி அபபுன்னார் அருளிச்செய்தார் என்றும்,
'ஐதிபே, தி, யாது திருஸ்ரபி, யாணனும கே, ரதவம்
கழியாதிநே என்றும், 'ஸ்ரீவிது, ரரும ஸ்வஜாதீயநுரபமாக
விவரணாதி, களைப் பண்ணினார், ப, கதவத்ஸுத், விஜாகர்
யேஷ நிஷண்ண, பரமாஸநே : விது, ராந்நாதி பு, பு, ஜே
ஸூத்ரி குணவந்தி ச என்றித்தைக்கேட்டு வுரயோதருன்,
'பீ, கமத், ரோணாவதிகரம்ய மாமனாவ மது, ஸூத்ரு :
கிமர்த்தம் புண்ட, ரீகாக பு, கதம வ்ருக்ஷபே, ரஜநம்'
என்று கேட்க, "த், கிஷத், ந்நம் ந பே, கதவ்யம்

த,விஷந்தம னாநவ பெ,ரஹு-யேத் : பாண்ட,காந்த,விஷஸே
 ரஹுந் மம பரணாஹ்ரி பாண்ட,காந் " என்று
 உத்தரமூர்த்திச்செயனாகையாலே ஸ்ரீகிபு,ரஹுக்கு து,ர்யோத,நன்
 சொன்ன ஐாதிவிஷேஷத்தை ப,க,காந் இசைந்தாஹ்யிறு
 ஆனாய் ப,ரஹுமணர்க்குதம் கடித்திர்-யர்க்குதம் ஸந்த,ரஹு,நாய
 பகவாந்தந்தை ப,ஜி,கனாக நிஷித்த, மன்மோகெவன்னில்,
 ஆர்யாதி,கடித்தா கா ஸந்த,ரா (அந்ந) ஸமஸ்கர்த்தார:
 ஸய: என்று ஆபஸ்தம்ப,பாதி,கன் சொகஸு-கிறபடியே
 யு,க,நந்தரங்கனில் ஆர்யபரதந்தரரன் கு,ணாகத்த,ரர்கள்
 ஆர்யர்க்கு அந்நஸம்ஸகாரம் பண்ண அநுபூநாத-
 ரானகையாலே அவயி: த்தில நிஷேத,மிக்லை இது, ஸ-சிஸது
 பரயதோ பூ,தகா விது ரோநருமுபாஹரத் என்று ஸ்ரீகிபு,ர-
 ஹு,நாய கு,ணவியேஷங்கள் சொகஸு,நாகையாலே ஸந்திதம
 ப,ரஹுமவித்தான இவர் யோக,பரப,கவத்தாலே தே,ஹு-
 ந்யாஸம் பண்ணினபின்பு பராபதஹுந் த,ர்மபுத்ரன் செய்த
 ஸமஸ்கரவிஷேஷம் தூஷணீம் அநுஷ்டி தமாதக கயகதி-
 விஷேஷநியதமாதலாமித்தனை அதுகொண்டு கயகதமந்த-
 ரங்களில் நயாயஸந்தாரம் பண்ணவொண்ணாது என்றும்,
 'மோஹருணஸ்தரங்களிறுசொன்ன ஐாத்யுத்த,ாராதிக்கி
 பராமாணிகர் நினைக்கலாகாது சரகயத்யாஸாதி,கனான
 சில விஷேஷநித,ாநங்களாலே வரூகிடு விஸ்வாமிதராதி,க-
 ஹு,நாய நிலை வேறு சிலர்க்குக்கூடுமென்னக வசநவ்ஸுத்த,ம்
 விது தாதி,கனிஹுமக த்ருஷ்ட: பரப,கவரன் ஆழகாரஹு,நாய
 க்ஷத்தாந்தவிஷேஷங்களை நமமநுஷ்ட: ரந்ததுக்கு த்ருஷ்ட: ரந்த-
 மாகவாகாது அவர்கள் க்ஷத்தாந்தங்களையும் ஆர்யந்தால்,
 ஸவஜாநிநியமத்தைக கூந்தனமயிலை என்றும், இப்படி-
 யாஹுமும் வித,யாமந்திராதி,கஹு,நாய க,ரஹுணம் ப,ரஹும-
 ஹுதி,விஷயத்திலேயாக வேணுமென்னுமிடம் ஸந்த,ர-
 யோநாகஹும் ஐாதோ நாதோநயத,ககது முத்ஸஹே என்ற
 ஸ்ரீகிபு,ரவாகயத்தாலே ஸந்த,ம் தூலாத,ாரத,ர்மக்யாத,ாதி,
 கஹும ஸந்தே த்ரும கேடகவந்த ப,ரஹுமணாரத் தாங்கள்
 ஸம்ப,கவித்து தீர்த்த,யாதனாரயிலே வழிதினாகத்தானா
 வழியிலே சேர்த்தமாதரம், அவர்களைத் தெனிகித்து
 விட்டார்கள்மத்தனையகஸது - முக,யமான ஆசார்யகர்மம்

பண்ணினார்கள் என்று இப்பரகாரங்கள் அகலவோ இதிலுள்ளங்-
ளிலே கண்டுக்கொள்வது "புக்திரஷ்டவித, ன ஹயேஷா
யஸ்யமிந் மயேச்சே, பி வர்த்ததே : தஸ்யை தே, யம் ததோ
க், ராஹுயம் ஸ ச பூஜ்யோ யத, ன ஹயஹம்" என்றதுவும்,
கருயாபரத, ன நபரமன்று ஐனாநபரத, ன நபரமென்று க்யா-
க், யாநம் பண்ணினார்கள் பூஜ்ய: என்கிற ஸப்தமும்
ஸாத, ன ரணமரணாகயாலே ப, ரக், வதத்கம் உண்டானால்
ஸர்வரும் ஸாஸ்த்ரம் சொன்னமட்டுக்களிலே ஆத, ரணீயர்
என்றும், 'அதோ ஜாதேர்நிக்ரஷ்டாயா: ஸர்வஸ்யா வர
லிநாமத: : ஸாஜாத்யம் விஷ்ணுப, க்தாநாமிதி மந்த, மித, ம்
வச: ' என்றும், ஸாரீரகு, ணாகியேஷமடியாக வயவஸதி தங்க-
ளான ஸாரீரஜாதியேஷங்கன் உத்பத்திஸித் த, ங்களாய
மரணாந்தமரக ஸ்தி, ரங்களாயிருக்கும் என்றும், போனாகம்
செயத சேட ம தருவரேஸ் புனிதமன்றே என்றதுவும் கு, ண-
லிகையமாமத்தனை என்றும், இதில் யேஷஸப த, ம் அந்ந-
யேஷ, கிம் க்ரியதாம்? இஷ்டஸஸஹ பூஜ்யதாம் இத்யாதி, களிக்
ந்யாயத்தாலே ப, ண்ட, ஸ்த, விகையமரணல் விரோத, மிலை
என்றும், இருபத்தொன்பதாமதி, காரத்திலே 'மாத்ருபி,
பித்ருபி, ம்ஸைவ பதிபி, ர்தே, வஸஸ்தத, ன : பூஜ்யா பூஷயித-
க்யாஸ்ச ப, ணு" க்யாணமீபஸ-பி, ி ஐமயோ (ஐனாநி-
நாம்) யாநி கேதூநாநி ஸபந்த்யபரதிபூஜிதா : தாநி க்ரத்யா-
ஹதாரீவ விரஸ்யந்தி ஸமந்தத: : ஏவமாதி, ண பூஜோகதி:
யதே, ளசித்யாத் நியமயதே : ப, க்தமவேச்ச, ரதி பூஜோகதி:
ஏவமேவ நியமயதாம் என்றும் சொல்லப்பட்டது

இதயவாந்தரபூர்வபக்ஷ, ரந்த,

அத ஸித்த, னந்த

ஐநி போகாதென்கிறது ஸாஸ்த்ரவிருத்த மானாகயாலே,
அபுக தம் எங்ஙனையென்னில், அபக்ரஷ்ட ஜாதீயஹ ப, ரக், வத-
ஸித், ரரென்றும், ஸ்ரீஸுவக்ஷணவர்களுடைய ஐந்மநிருபணம்
பண்ணுணாகயும், ப, க, வத, ப, க்தரெல்லாம் ஏகஜாதீயரன்றே
வென்று நினைக்கிறவர்களை ம்ருது, பரஐநர் என்னாகயும்,

அவர்களுக்கும் கவக்கங்கள் உண்டென்று சொல்லுகையும் அநுதவவிநிக் ரஜமுமாய, அவர்கள் பரமசார்யர்களானக-
யாவே ஆசார்யபதாரமுமாய் ஏகஜாதியரானும் ஆசார்-
நியமங்களைச் சொல்லும் ஸாஸ்தரவிரோத, பரஸங்க, மு-
மிலகை வர்ணம்ரமாதிகளிலே அவதரித்த பாக வதரெல்-
லார்க்கும் பண்ணைக் குதவதாதத் தவிரந்து தொண்டக் குதவ-
மொன்றேயாயிருந்தாலும், "நீசனேன் நிறைவொன்று-
யிலேன்" என்கிறபடியே அடியேன் பாணன் அடியேன்
பாணன் என்று ஸ்ரீலோகஸாரங்க, மஹாமுநிகளுக்கும்
திருப்பாணமுமார் கிவங்கியோடுகையாலும், திருமழிசை-
யாமுமார், கருகளுநாம் கர்ஜனும் நுகநிர்பிநும்
என்கிற ஸ்ரீதியாய உச்சரியாமையாலும், பண்ணைக் குதவம்
தவிரந்து தொண்டக் குதவமானது ஸாஸ்தரத்ருக்ஷகளுக்-
கொழிய மாமஸகஸகஸககளுக்கத்தேரஹாமையாலும்,
'கோகஸங்க, ரஹமேகாபி சம்பபயந் கர்த்துமர்ஹஸி'
என்று தர்மஸமஸதாபநம் பண்ணப்பிறந்தவன் தான் ஸோக-
ஸங்க ரஹார்த்தமாக விதிக்கையாலும் "அகிபஸகாய
தர்மனும் பாலநாய குதவம்" ஸூத்யாதி, "அநுபேகோ-
ஷத் தாம் பரதி + உபாயதககரஹம் தத்ர கர்ஜயேந்மநஸா
ஸுத், + பரியாய மம கிஷ்ணேயம் தேவதேகஸய
ஸர்ங்கிண + மநீஷ் கவதி கஸாரம் மநஸாபி ந வங்க, யேது
எகம கிவங்க, யந் மர்தயோ மர்யாதாம் கேதநிரமிதாம்
பரியோபி ந பரியோ மேஸென் மதாஜ்ஞாயதிவர்த்த-
நாத்" என்றும் பிரபு கிதித்தருள்கையாலும், ஸ்ரீவசந-
பூஷணவ்யாக்யானத்திலே - வர்ணம்ரமார்த்தாத் அநிஷ்ட-
கோடியாகச் சொல்லப்பார்க்கில், ஸர்வேயங்கரணும்
பிரபு கியும் அருளிச்செய்த வசநங்களேனாம், பூர்வசார்ய-
வசநாநுஷ்டாநங்களேனாம் விரோதிக்குமிநே, என்று
பெரியஜீயர் அருளிச்செய்கையாலும், ஐந்தி போமென்கிறத்-
தில் ஸாஸ்தரவிரோத, பரஸங்க, மிலகையிநே பண்ணைக் குதவத்
தவிரந்து தொண்டக் குதவமானது - ஆழவார்களும் ஆசார்யர்-
களும் அருளிச்செய்தார்கள் கேவலப, ரஹமணானுக்கும
கேவலபர்த்தரணுக்கும் உள்ள எல்லை அவர்கள் ஸ்ரீவசந-
வர்களான பின்பு கொள்ள வேணுமென்னக காயாந்ருஸ்தவ-

மாத் திபண்ணின வுருத்தாசாரவிருத்தம் { 325 } உத்தம்
 அந்தித்தத்தம் { 326 } உத்தம் { 327 } *மாத்ருயோதி-
 பரீகாயாஸ்துல்யமாஹுர்மநீஷிண: । அர்ச்சாவதாரோ-
 பாதாநம் அவக்ஷணவேதபததிசிந்தநம்* ஜாதிபொகாது
 என்கிறவிடம் விம்வாமிதரஹுவயாதி களித்ததிலே பதிலும்.
 பதவதபததா ந ஸரதரா: என்னுமாபோலே, தேவ-
 ஸாரபி, ந கௌ என்று பரமானமிகவானமயானே அது
 தருஷ்டாந்தமன்று கிமரத்தம் புண்டரீகாகு? மாம்
 ஸாவாதிக்கமய வுருக்ஷபேரஹும புத்தம் என்று கேட்க.
 தவிஷதந்நம் ந பேரகதக்யம் என்று உத்தரம் அருளிச்-
 செய்கையானே, நீ என் உயிர்நிலையிலே தவேஷிகைக-
 யானே, யோ விஷ்ணும் ஸததம் தவேஷிகதம் வித்யாதநத்ய-
 ரேதஸம் என்கிறபடியே. நீ அந்தயரேதஸஸானாகயானே
 உன்னை பரிதயஜித்தோம் என்றும் பதவதா விபரா:
 என்கிறபடியே ஸ்ரீவிபுரர் விபரர் ஆகையானே அவருடைய
 அருந்ததை புதித்தோமென்றும், தாதபர்யம் ஸரதிதம்
 ஆகையால் துரயோதநன் சொன்ன ஜாதிவிஷேஷத்தை
 'பதவதபததா ந ஸரதரா: என்று நிராகரித்தானாயது

தரமபுரர் விபுரர்குதப பண்ணின பரஹுமமேதத்தை துஷ்ணீ-
 மநுஷ்டதமென்னாக, வேகவகவகவுன்னுநம் பரிஷயத்யஸ்ய
 பாரத்தி,வ : யதி தரமவாபதோஸென என்கிற வசந-
 விருத்தம் வயகதிவிஷேஷநியதமென்று உபபிகைகரு
 உபகயில்கலை மோஹநஸஸ்தராதிகளில் சொன்னதன்றோ
 "ந ஸரதரா பதவதபததம்" இந்தயாதயுகதஜாதயுத்தாராதி-
 களில் விம்வாமிதரஹுவய விபரதகம் சருவயத்யாஸாதி-
 நிதாநமாகில், அந்த விபரதகம் தபஸ்ஸாகு பூர்வமே வர-
 வேணும் தபஸ்ஸானே வந்தாஹும், பரஹுமஹுருகரஹு-
 லவகமிறே வீதஹுவயதி களர்குதம் பரதவாஹாத,யருக்ரஹா-
 திகளானே வந்ததென்று அருவாஸநாதிகளிலே சொல்லா-
 னிருதிறே "யத்யதாசரதி மரேஷ்ட, தத்ததேவேதரே ஹநா"
 என்கிறபடியே ஆழவாரகளானடய அருஷ்டாநத்தை நம்
 அருஷ்டாநத்துக்கு தருஷ்டாந்தமாக்கலாம் அவர்களுஷ்டாந-
 தத்தை ஆராயந்தால் பண்டைக்குவதத்தைத்தகிர்ந்தாஹும்

லோகத்தொகுப்பு யருகுணமாக அருங்குளம் அநந்தயநிபந்தந-
மாக உண்டாயிருக்கும் அதுகொண்டு அவர்களுக்கும்
பண்டாடக்தவம் தவிரகிலலை என்று நினைக்காக மஹா-
பாகவதாபாரம் வித்யாமந்ததராதிக் குறையும் பரதாம-
ஹதி நியமவிஷயமென்றாகியும், "ததோ கதாஹயம்" "ததுகதி-
மாதரம் மந்தராக் நயம்" "கொடுமின் கொன்மின்" இத்தயாதி-
கொண்டு கிரோதிக்கும் "மந்தரயோநென்" இத்தயாதி-
அநந்தயநிபந்தநமென்று கொள்ளவேண்டும். ஆளாயதவமும்
"தரமசுருதே ஹம் கமிப்பிக்காகதானேயிதே ஆனாகயாக்
விஷயபததரகமென்களம் பண்டாடக்தவம் போயதவதாண்டக்-
குலமென்று, பெரியாழ்வார் அருணாசபபெருமானென்-
பெருமானார் முதலானார் அருளிச்செய்தார்கள் அதுவும்
மந்தவசருமிதே என்னக, அவர்களுக்காக அபசாரமாய்
மந்தராதிகிலவேண்டுகள் உத்தததிஸித்தங்கனாய மரணந்த-
மாக கதிமாயிருக்கவேண்டும் என்றவும் ஆழ்வாராசார்-
வர்களின் தியயஸகதிகளோடும், மந்திஸமந்தயாதி-
களோடும் கிரோதிக்கும் "பேசனகமசெய்த சேடம்
தருவரேல் புனிதம்" என்றவு குருவிகையமென்றாலும்,
நாரசயணகநிகுட ரெவலாகும் குருதுக்யரானகயாவே,
"ததுகதி கட்டம் சாபாவதம்" என்கிறபடியே பரததஸல்கார-
நிகுட ரெவலாகும் விஷயமென்றபடி பரண்ட ஸதகிகைய-
மானாக் கிரோத,மிகுலை என்கிறவு கவதததுண்டு
என்கிறத்தோடு கிரோதிக்கும், பததமகேசரதி பூஜாகதி-
ரேவமேவ நியம்யதே என்று சாததாத ஸ்ரீனககனாவர்
களை, சா ச பூஜய என்கிறதும், மனாவாடிபபெண்களை
பூஜயா என்றமாதரம் என்னகயும் "யதாஹயதும்"
என்கிறத்தோடு கிரோதிக்கும்

திருப்பகுகளாண்டு க்யாக் யாருத்திலே (பண்டாடக்தவத்தைத்
தவிர்த்து) பரயோஜநாந்தரபரர் அநந்தயபரயோஜநரான
பின்பு முன்புத்தை நிலை பண்டாடக்தவமாயத் தோன்றின
படி கவகையிகுநின்று கவகவகிகினபோதே ராவணனை
நிமசரன் என்றானே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ராகவாரநாம்
பவாபவம் என்றாரிதே பெருமான்தாமும் கத்தரியன-

யிருக்கச் செய்தே தபோபலத்தாலே பராஹ்மேனோத்தமனாய்
அத்யயநம் பண்ணுவிடுக்கவும் யஜிப்பிடுக்கவும் கடவுளுனாரிறே
விஸ்வாமித்ரன் என்று நம்பினான் அருளிச்செய்தார்

ஸ்ரீரதபரகாமிகையிலே. தேவதாதிதரணத்திலே 'பய்சாத்
விஸ்வாமித்ரபரப,ருத்நாம ச பராஹ்மணயாத்யப,பாவ-
பரஸங்காத் என்று விஸ்வாமித்ராதிகளுடைய பராஹ்மண-
யாதிகளை ஐந்மபரபருதியன்றியே பின்பு வந்ததாக அருளிச்-
செய்தார் எனேந ஸர்வே க்யாக்யாதா. இதயத்ர தபோ-
வியேஷாத் வர்ணவிபாகோஸதி என்று அருளிச்செய்தார்

ஐந்நாநஸாரக்யாக்யாநத்திலே குடியும் குலமுமெல்லாம்
கோகநஸக கேள்வனடியார்க்கு (குடி) - கரமம் (குலம்)
கோத்ரம் (எல்லாம்) என்றது மற்றும் நிரூபகமாய்ப்போரு-
மவை பலவுண்டாகையாலே அவையாவன-சரண-
ஸூத்ராதிகள் (கோகநஸககேள்வனடியார்க்கு அவனடியே-
யாகும்) அதாவது - முன்பு ஓளபாதிதமாக நிரூபகமாய்ப்
போந்த குடியும் குலமுமெல்லாம் பேசு, வேண்டியானவன்
திருவடிகளில் ஸம்பந்தமே நிரூபகமாய், அதனைவிட்டு
க்யபதே,விடும்படியாய்விடுமென்கை இதுகூறு த்ருஷ்-
டாந்தமருளிச்செய்கிறார்மேல் - (படியின்மேல்) என்று
தொடங்கி - பூமியின் மேலுண்டான ஜலஸம்ருத்தியுடைய
நதிகளின் நாமமும் வர்ணமுமெல்லாம் ஸ்மத,ரத்ததை
பரவேசிக்கவே பின்பு காணவொண்ணாதபடி போயா
போலே என்னக. *எவாநத் க்யபதே,கூடக்யோ னாநவ க்,ராம
குலாதி,பி. 1 நத்யாஸ் தஸ்யைவ நாமாதி, பரகிஷ்டாயா
யத,ார்ணவம் 1 ஸர்வாத்மநா பரபந்நஸ்ய கிஷ்ணு-
மேகாநதிநஸத்த,ா* என்னக்கடவதிறே

ஸ்ரீஸந்நபூஷணத்திலே - 'கூத்ரியணன் விஸ்வாமித்ரன்
பராஹ்மர்ஷியாணன் என்கிற ஸூத்ரக்யாக்யாநத்திலே-
'இப்படி இதிலுள்ளாதி,காளே பாக்யவதனவபவம் சொல்லப்-
பட்டதேயாகிலும்,*ந ஸூத்,ரா ப,க,வத்,ப,கதா விபரா

ப,ாக,வதா: ஸ்மரதா: ". " ஸ்மிபரேந்த,ரோ முநி: ஸ்ரீமாந்
 ஸயதிஸ்ஸ ச பண்டித " என்று சொன்ன விபரதவாதி,கள்
 அர்த்த,வாத,மாயித்தனையல்லது. அபகருஷ்ட ஐந்மாவான-
 வன் அந்த ஸரீரந்தன்னிலே உத்கருஷ்ட ஐகககருமோ
 வென்ன, கருமென்னுமிடத்துக்கு உத,ரஹரணாதயா
 அருளிச்செய்கிறார் - கதரியனான என்று தொடங்கி
 அதாவது - கதரியகுமோத,ப,வனான விபகவாமிதரன்
 அஐஐந்மத்திலே தான் பண்ணின தபோவியேஷைமடியாக
 வலிஷ்ட,வாகயத்தாகே கதரியதவம் பின்னட்டாதபடி
 ப,ரஹ்மர்ஷியாயவிட்டானிறே ஆனாகயாகே அதயந்தாப-
 கருஷ்டகுமோத,ப,வராணஸம் அந்த ஸரீரந்தன்னேறே
 அருகதி,வாந்திவ,வ,வதஸம்ப,ருத,ரூபஸம்ஸாரவினேஷத்தாகே
 அதயந்தோத்கருஷ்ட குலஹ்ருவர்த்தநீயரம்படி உத்கருஷ்ட-
 தமராகக் குறையிலலை என்னாக அஸ்பஸக்திகவஸ்க்ட,-
 வாகயம் செய்த படி கண்டால், ஸர்வஸக்திகஸம்ப,ருத,-
 வியேஷம் என் செய்யமட்டாது என்றும், ஆசாரயஹ்ருத,ய-
 வ்யாக,யாநத்திலே - ப,ாக,வதஸவ,வதஸாதபபல உத,ர-
 ஹரணங்களுமும் பரகஸிப,பியாநின்னுக்கொண்டு, இவ்வாகா-
 ரங்கனாநிறுதாக்கிறே ஐந்மத்தில் உத்கருஷ்டபகர்ஷம் தெரியது
 என்கிறார் மேலொரு துரணையாகவே [மகோத,ரஸம் ப,கருஷ்டம்
 1. துரணே, 2. கருஷ்டம் 3. கருஷ்டம் 4. கருஷ்டம் 5. கருஷ்டம் 6. கருஷ்டம்
 7. கருஷ்டம் 8. கருஷ்டம் 9. கருஷ்டம் 10. கருஷ்டம் 11. கருஷ்டம் 12. கருஷ்டம்
 13. கருஷ்டம் 14. கருஷ்டம் 15. கருஷ்டம் 16. கருஷ்டம் 17. கருஷ்டம் 18. கருஷ்டம்
 19. கருஷ்டம் 20. கருஷ்டம் 21. கருஷ்டம் 22. கருஷ்டம் 23. கருஷ்டம் 24. கருஷ்டம்
 25. கருஷ்டம் 26. கருஷ்டம் 27. கருஷ்டம் 28. கருஷ்டம் 29. கருஷ்டம் 30. கருஷ்டம்
 31. கருஷ்டம் 32. கருஷ்டம் 33. கருஷ்டம் 34. கருஷ்டம் 35. கருஷ்டம் 36. கருஷ்டம்
 37. கருஷ்டம் 38. கருஷ்டம் 39. கருஷ்டம் 40. கருஷ்டம் 41. கருஷ்டம் 42. கருஷ்டம்
 43. கருஷ்டம் 44. கருஷ்டம் 45. கருஷ்டம் 46. கருஷ்டம் 47. கருஷ்டம் 48. கருஷ்டம்
 49. கருஷ்டம் 50. கருஷ்டம் 51. கருஷ்டம் 52. கருஷ்டம் 53. கருஷ்டம் 54. கருஷ்டம்
 55. கருஷ்டம் 56. கருஷ்டம் 57. கருஷ்டம் 58. கருஷ்டம் 59. கருஷ்டம் 60. கருஷ்டம்
 61. கருஷ்டம் 62. கருஷ்டம் 63. கருஷ்டம் 64. கருஷ்டம் 65. கருஷ்டம் 66. கருஷ்டம்
 67. கருஷ்டம் 68. கருஷ்டம் 69. கருஷ்டம் 70. கருஷ்டம் 71. கருஷ்டம் 72. கருஷ்டம்
 73. கருஷ்டம் 74. கருஷ்டம் 75. கருஷ்டம் 76. கருஷ்டம் 77. கருஷ்டம் 78. கருஷ்டம்
 79. கருஷ்டம் 80. கருஷ்டம் 81. கருஷ்டம் 82. கருஷ்டம் 83. கருஷ்டம் 84. கருஷ்டம்
 85. கருஷ்டம் 86. கருஷ்டம் 87. கருஷ்டம் 88. கருஷ்டம் 89. கருஷ்டம் 90. கருஷ்டம்
 91. கருஷ்டம் 92. கருஷ்டம் 93. கருஷ்டம் 94. கருஷ்டம் 95. கருஷ்டம் 96. கருஷ்டம்
 97. கருஷ்டம் 98. கருஷ்டம் 99. கருஷ்டம் 100. கருஷ்டம்]

[illegible]

ழாயே" என்றும், "அரங்கத்தமமா பன்னியெழுந்தருளாயே" என்றும், திருப்பன்னியுணரத்தின் விட்கவாமீதரன், பெரியாழ்வார், நுளபத்தொண்டாய ஸ்ரீதொண்டரடிப்பெபாடியாழ்வார் ஆகிற இவர்களுளோடே ஸகேதரீயாய் "வசந்தாங்கு சக்கரத்தன்னன் மணியன்னனர்க்கானென்றுன் கவந்தார்" என்கிறபடியே புகழ்ச்சே, ஸத்தவஜ்ஞாநஸ்ரீவகமாக அநநய-பரயோஜநவருத்தியியே அந்விதனாய உனகவந்து, "என் தொழுவதம்" என்று விவேகஜ்ஞார் ஆதரிக்கும் என்றத்தை அடைந்த ஐந்மணித்த, அந்சயனான புகழதன், (நிபையார் பாடலாலே பரஹ்மணயேன்கிக்குறா முடித்தனமாயும்), சரக்யஸோத, பகவான ஸோமஸ்ரமா என்கிற பரஹ்மணன் உபகரமித்த யாகத்தை யத, ஈகரமம் அநுஷ்டியானமயாலும், அது ஸமாபதிகு முன்னே மரிகனாகயாலும், பரஹ்மரகஸஸாய்ப பிறந்து திரியாநிறுக்கெயதே, "தவம் ஸவ கீதபரப, லேந நிஸ்தாரயிவமர்ஹஸி : ஏவமுக்கவாத, சண்ட, ஈகம ராகுஸ் ஸரணம் க, த" என்கிறபடியே நீ உன்னுடைய கீதபரப, லவத்தாலே என்னை இப்பாலத்தி-னின்னும் கார ஏற்றவேணும் என்று ஸரணம்புக, "யநமயா பஸிமம் கீதம் ஸவரம் கைமிசுமுத்தமம் : ப, லேந தஸ்ய பத்ரம் தே மோக்ஷயிஷ்யஸி கில்பி, ஸுராத" என்று நம்பி ஸந்நிதி, யில் பின்பு பாடின நிபையார்பாடலான கைமிகப பன்னாலே, "ஏவம் ததீ வரம் கிருஹய ராகுஸோ பரஹ்மணம்ஜ்ஞக : யஜ்ஞஸ்பாத விநிர்முக்த, ஸோமஸ்ரமா மஹாயனா," என்னுமபடியாக ஸவகலயதே, ஸத்தாஸ் வந்த ரகஸ்தவத்தைப் போக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கனாகயாலே, அந்த பரஹ்மணனுடைய யாகத்தில் குறையாததில் ககடகன படியும், (கீழமகன் தலைமகனுக்கு ஸமஸகரவாய) நிகுராத, வம்மஜராகையாலே, "ஏவமேதவன் கீழமகன்" என்னும் படி ஐந்மஸ்ருத்தஜ்ஞாநங்களால் தன்னியரான ஸ்ரீகுறுப பெருமான், அயோத்தியர் கோமரனாகையாலே அனவயெல்லாவற்றாலும் உத்கருஷ்டனாயிருக்கிறவனவு-மன்றிகே த, ர்மனயகயத்தாலே வானோர் தலைமகனாயிருக்-கிற சக்கரவர்த்திதிருமகனுக்கு "உகந்த தோழன் நீ" என்கை-யாலே ஸமனான ஸக, ஈகவாய, (தமபிக்கு முன்

பிறந்து) "உம்பியெம்பி" என்னையாலே இவர்தம்பியான இனைய- பெருமாளுக்கு முன்பிறந்தவராய் (வேலும் விக்ஷுங்-கொண்டு பின்பிறந்தாரைச்சொதித்து) இப்படித் தமனம் அங்கீகரித்தவன்று ராத்ரி பெருமான் பள்ளி கொண்டு குளா-நிறுக் அவருடைய ஸௌகுமார்யாநுஸந்த, நத்தா-ஹண்டான் பரிவாலே கண்ணுறக்கமற்றுக் கையும விக்ஷுமாயக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது இனைய பெருமானே அதிமங்கையாணி "கூரணிந்தவேலவலவன்" என்றும், "ததஸ்தவஹம் சோத்தமசாபப, ரணாத்ருக் ஸதி, தோப, வம் ததர் ஸ யதர் வக்கமணா." என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாயுத, ராயக் கொண்டு அவர்மேலே கண்ணாய நின்று, அவர் நினைவு யோதி, த்து (தமையனுக்கு இனையோன் ஸத், ப, ராவம் சொல்லும்படி ஏக குலமானமாயும்), "ஆசாசேகத, ஸத், ப, ராவம் வக்கமணஸ்ய மஹாத்மந் । ப, ரதாயாந்பரமேயாய கு, ஹேர க ஹநகே, ரசர " என்கிறபடியே ராமகிரஹ- கலிஷ்டனாயத் திருச்சித்ரகடத்தேறுப போவதாக வந்த தமையனான ஸ்ரீப, ரதாழ்வானுக்கு ததம்பியான இனைய பெருமாளுடைய, "ப, ரவயாத பரப, ருதி ஸ்ஸ்நிக, த, " என்றும், "பரவாநஸமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெருமான்பக்கல் பரேம்பாரதந்தர்யக்களே ந்ருபகமாம்- படியிருக்கையாகிறது ஸத்தையோடே வ்யாபதமான ஸ்வ- ப, ரவதாதச் சொல்லும்படி இக்கவாகுவம்மயரோடு எவருவ- மானபடியும், (வூதுமொழிந்தியாதி,) "முன்னேர்தூது வானரத்தின் வாயில் மொழிந்து" என்று பிராடடிக்கு வூ த- வாகவத்தாதத் திருவடிகளாலே சொல்லிவிட்ட சகரவரத்தி திருமகன், "ஸ, ர்யா பூஜித, ஸம்யக், ராமோ த ஸத, ரத்மஜ்" என்கிறபடியே ஸ்ரீகப, ரிகையால் பண்ணின ஸம்யக், பே, ரஹநுமம், "குள, மன்னரிடைந் ந்த தூதா" என்னுமபடி பாண்ட, வர்களுக்காகத் தூதுபோன கருஷணன், ப், ஷம- த் ரோஹதி, க, ருஹங்களைவிட்டு, "விது, ராநநாநி பு, பு, ஜே ஸ்நி கு, ஸ்வநதி ச" என்கிறபடியே பாவநத்வபே, ரக், ய- தவங்கள் கண்டு உகந்து ஸ்ரீவிது, ரர்திருமானிகையில் பண்ணின ஸகு, ணபோஹநுமம், "தூதுவந்த குரங்கு"

என்கிற திருவடி "தருஷ்டா தேவ" என்கிற பரிதியாலே
 "உபகாராய ஸுக்ரேவா ராஜ்யகாங்கக் கிபீ,ஷணா ।
 நிகாரணாய ஹருமாந தத்துவயம் ஸஹபே,ஜநம்" என்று
 திருவுள்ளமபற்றி, "கோதில வாயனமயிஹயொடுமுடனே-
 யுண்பன் நான்" என்ற பெருமானோடே பண்ணின ஸஹ-
 பே,ஜநமும, (ஒருபிறவியிலே இத்தயாதி,) யது,தருஷ்த்திலே
 பிறந்து கே,டபருஷ்த்திலே ஸஹதீயதவேந வளஞ்சாக்யாலே,
 ஒருபிறவியிலே இருபிறவியான கருஷணனுக்கு த,ரம-
 புதரர் தமமுடைய யாகத்திலே அக,ரபூனாஹ கொடுத்த-
 னாமயும், ஸுஷிபுதரராயப பிறந்து பொருநதரி,த்திலே
 தஜ்ஜாதீயராய வளஞ்சாக்யாலே, ஒருபிறவியிலே இருபிறவி-
 யான திருமழிசைப்பிராணுகுபபெளம்புலியூரடிகள்
 தம்முடைய யாகத்திலே அக,ரபூனாஹ கொடுத்தனாமயும்,
 (ஹுரிலித்தயாதி,) பாண்ட,வர்க்கினவரில் பரத,மரான த,ரம-
 புதரர், ஸ்ரீவிது,ரர்க்கு ஐந்தாநாதி,கயதனதயும் அஸரீரி
 வாகயதனதயும் கொண்டு ஸருதேதூரியாமல் செய்த புத்ர-
 கருதயமும, த,மரத,ரதமஹர் நாகவரில் பரத,மரான
 பெருமான், "ஸௌமிதரே ஹர காஷ்ட,ரநி நிரமதி,ஷயாமி
 பாவகம்: கருத,ரரஹம் நித,காமி மத்கருதே நித,நம்
 க தம" என்று ஸஹஜரான இனியபெருமானும் கட நிறுக்க
 செய்தே அவர்சாக்யிலும் காட்டாமல், "ஏவமுக்கதவா சிதாம்
 தீ,பதாமாரோபய பதிகே,ய்வரம் த,த ஹ ராமோ த,ரமாத்மா
 ஸ்வப,நுது,யிவ து,கி த " என்கிறபடியே பெரியவுண்ட,யா-
 ளுக்குச் செய்த புத்ரகருதயமும, பெரியநம்பி திருக-
 கோட்டியூர் நம்பி பெரியதிருமலை நம்பியென்று ஸப,ரஹும-
 சாரிகளாய்க் கொண்டு ஆளவந்தார் திருவடிகளை
 ஸேவிக்னகயாலும், பரஸுத்த,ரான நம்பிகள் மூவரிலும்,
 பரதாநரான பெரியநம்பி மாஹேஸ்வரயிக்கு புரோட,ரமத்தை
 நாயக்கிடாதே கொள்ளும் என்று அருளிச்செய்து போன
 படியே புரோட,ரமமாக நினைத்துச் செய்த புத்ர கருதயமும,
 (புஷ்பதயாகேதயாதி,) "சிற்து பூமகிழும் திருவேங்கடம்"
 என்கிறபடியே புஷ்பமண்ட,பமான திருமலையிலே பணிப-
 டுயும் சாக்யமாயத் திருவுள்ளமறியப்பரிமாணுசாக்யாலே,
 திருவேங்கடமுடையானுக்கு அந்தரங்குரான குறும்பறுத்த

நம்பினாய் "துளங்குநீண்டமுடி யரசர் தம் குரிசில் தொண்டை
மன்னவன்" என்கிற அபிஷேகதகதரி யாக், ர யரான
தொண்டைமான் சகரவந்தி அருவந்தித்த கருமும். வேக,வத்
யுத்தரே தீரே புண்டுகோடயாம் ஹரி சுவயம் : வரத்,
ஸர்வபூதாநாம் அத்யாபி பரித்ருய்யதே என்கிறபடியே
தயாக்,மண்ட,பமான பெருமான்கோயிலில், திருவாக்-
வட்டமும் அகயுமாயப்பெருமான்குடி அந்தரங்கராய நின்ற
திருக்கச்சிறுமபினாய சுவதி கோத்தமரான உடையவர்
அருவர்த்தித்த கருமும், "தெண்ணீர்ப்பொன்னி தினாக்-
சுவயாக் அகவருடப்பள்ளிக்கொள்ளும்" என்கிறபடியே
யோ,க,மண்ட,பமான கோயிலில், வினையும் அகயுமாய,
பெரியபெருமான்குடி அந்தரங்கராய வர்த்தித்த திருப-
பாணமுலாநா கோகணாரங்க,மஹாமுனிகள் அருவர்த்தித்த
கருமும் (யாக்,நுயாகேதயாதி,) யஜுதே,வபூஜாயாம்
என்னகயுமாயாக்,வாத,காசயமான திருவாராத,நத்திலே
பிள்ளையுறங்காவில்கித ஈஸர் ஸ்பர்ஸத்தாலே காயஸ்ததி,
பண்ணின் உடையவரும், ப,க,வத்,நாராத,நாநந்தரம்
தத்ஸமாபதிருபேண பண்ணப்படுமதானகயாகே அருயாக்,
ஸப்த,காசயமான பரஸாத,ஸவீகாரத்திலே, பிள்ளையேறு
திருவாடையார் த,ஈஸர் கரஸ்பர்ஸத்தாலே அந்ருஸத்தி,
பண்ணின் நம்பிள்ளையும், உத்தரவீதி குடிபுகுகிறபோது
பிள்ளைவாணமாமலைத ஈஸர் ஸ்பர்ஸத்தாலே ஸ்த,ஸஸ்ததி,
பண்ணின் நடுவிதழிநீர்வீதிப்பிள்ளை பட்டஸமாகிடு ஐநாந-
வருத்த,ரகளுடைய ஆசாரமுமறிவாரக்கிடு, இன்ன
ஐநம்ம் உத்கருஷ்டம் இன்ன ஐநம்ம் அபகருஷ்டம் என்று
ஐநம்த்தினுடைய உத்கருஷ்டம் அபகருஷ்டம் தோன்லுவது
என்றுபடி இத்தால் ஐநமாத,யபகருஷ்டர்கள் ப,க,வத்,
பகதராணர்களாகில் உத்கருஷ்டவரணரால் அருவர்த்தநீய்-
ராய, அவர்களுக்கு ஐநாநபரத,ராய ஈவ்வரஜேபாதி
அவர்களுக்கு பூஜயராய, ஸவதீர்த்த,பரஸாத,ங்களாலே
ஸர்வர்களையும் ஸ்த,த,ராக்ருமவர்களாமபடியாயும், பாப-
மக் நரான உத்கருஷ்டவரணர்க்கும் ஸ்வஸம்பந்த,த்தாலே
உத்தரகராம படியாயும் அவர்களானில் ப,க,வத்தீ,யர்-
களுடைய ஆத,ரானுவர்த்தநபரகாரங்களையும், அவர்களு

ஈடய ஸ்பர்ஸமே பரமபாவநமென்னுமதனதயும், ப்ரமேய பூதனூன ஈம்வரனுஈடயவும, பரமாத்ருபூதரான தத்,யரு- ஈடயவும் வசநாநுஷ்ட,நாநுக்களானவே மந்த,மதிகளும் அறியும்படி பரகாஸிப்பித்தாராயத்து என்றும் பெரியஜீயர் அருளிச்செய்தருளினார்.

அவ்ருர் ப,ரமிககிது வர்ணம்ரமலித,யரகருத்தங்களை, கரத்த,ப,ஹம்மம், ஸ்வபசாத,மம், ஸிம்பனாநபுணம், ப,ஸ்வமா- ஹுதி, ஸ்வலித,வரவங்காரமென்னு கழிப்பர்கள் என்றும், ஒரு ராஜா தன்னை மனறுமுனிலனாகுகினவன் நீசனாகு- லித்த ராஜாவை வாரே உறுப்பாக யஜிப்பித்து ஸ்வர்க்கு- மேற்றினபேரதே தெரியும் என்றும், 'ஸ்ரவகர்ணாஸித்,ர- தஸம் காடுவாழ சாதியில் கடல்வண்ணன்வேடம் தென்- னுளரயில ஹரிஜீர்த்தி ஸ்வபசரில் பத்திபாசநுமறிவார் ஆராரமரரென்ன வேறு அறியாதார் சாதியந்தனர்களுஹம் தகர் விழுவர் என்றும் பின்னை வேரகாசார்யர் திருத்தம்பி- யாரான அழகியமணவானப்பெருமான் நாயனார் அருளிச் செய்தார் தத்ததஸுத்தர க்யாக,யாநுக்களிலே பெரிய ஜீயரும் விஸத்,கரித்தருளினார் விஷ்ணுசித்தனுக்குப போலே பண்டைக சூலத்தைத்தவீர்ந்து தொண்டக்குல- மானபடியும், ஆசார்யகிஷ்ணுவதபூஜ்யதவபாவநத்வாதி,க- யாதி,கனும், விய்வாமிதரவிபரத்வதபோமூலத்வமும் பராமானிகமென்னு நம்மாசார்யர்கள் ஏககண்ட,மாக ஸ்த,ராபித்தருளினார்கள் "விய்வம கராந்தம் வராஸ-தே,வம் விஜாநந் விபரோ விபரத்வம கசிச,தே தத்வத,ர்ஸீ" இதயாதி,மருதிகளுமுண்டு

இதி ஸித்த,நந்த.

அத, பூர்வபடி:

ந கைவல்யம் முகதி.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே, சரமஸ்லோகாதி,காரத்திலே, ஸ்வரவபாபநிவருத்தி கைவல்யத்துக்கும் ப,க,வத்- பராபதிக்கும் பொதுவன்றோ என்னக மந்த,சோத,யம்

எங்ஙனையென்னில், ஸர்வபாபம கழிந்ததாகில் ஸ்வத: பராபதமான ப,க,வத நுப,வதனையிழந்து கிடக்கைக்குக் காரணம் இவ்வை அப்போது ப,க,வத நுப,வரஹிதமான ஆத்மாநுப,வமாத்ரம க,டியானு. ஆனாயால் அகவலவஸ்த,யில் லும்வரயமும ஐராமரணாதி,து, க,ங்கனும் வருணாகக்கீடான கர்மங்கள் கழிந்து பரிபூர்ணப,க,வத நுப,வத்துக்கு பரதி-ப,ந்த,கமான கர்மம் கழியாதே கிடக்கிறவளவிலே, யம வபத்,வா சாபரம காப,ம மந்யதே நூதி,கம தத. என்னும் படி இந்நுபபதொரு ஸகாத்மாநுப,வரநந்த,வியேகம-ஆத்மார்த்த, சேத் தரயோபயேதே தத்கைவலயஸய ஸாத,கா: என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்கு மக்யமா-யிருப்பதொரு உபாயவியேகத்தாலே ஸித்,தி,ததால், இவ்வநுப,வத்தை அசித் நுப,வததோடும், ப,க,வத,நு-ப,வத்தோடும் துவக்கிக்வாநபடியானே அகவலயமென்று பேரிட்டார்கள் ப,க,வதபராபதியில் அகவலய ஸபதம் ஸர்வோபாதி,நிவருத்தியை நினைக்கிறது ஆத்மமாந்ராநு-ப,வவிக்ஷயமாக. ஸகாத்மாநுப,வதிரிதி யா கில முகதி-ருகதா இத்யாதி,களில் பரயுக்தமான முகதி ஸபதமும, *விக,தேசசாப,யகரோதே,ச யஸஸத,ச முகத எவ ஸ* இத்யாதி,களிற்போலே நிர்வாஹயம ஐராமரணமோகாய என்றதுவும் தே,வர்களுடைய அமரத்வவயபதே,யம் போலே ஆபேகதிகம் கர்மேண முகதிபர்யந்தமாம் விக்ஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் இப்படி விய,வவபூஹ-ஸாலோக்யாதி,மாத்ரத்தில் முகதி ஸபதமும நிர்வாஹயம் *லோகேஷ் விஷ்டேஷர் நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபமஞ்சநதி ச கேசிதந்யே : அந்யே து ரூபம் ஸத்தநஸம் ப,ஐந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக உகத * என்று நியமிக்கப் பட்டதினே இதில் சொன்ன ஸாயுஜ்யம் பரமபதத்திலே சொன்றவனுடைய பே,க,ஸாமயம் கேவலாத்மாநுப,வம் நித்யமன்று என்னுமிடமும், ஸாக்ஷாத-மோகமன்று என்னுமிடமும் *சதுர்வித,ச மம ஐநா: ப,க்தா எவ ஹி தே ம்ருதா : தேஷாமோகாந்திரய்மரேஷ்ட,ச: தே ஸைவாநந்யதே,வதா:1) அஹமேவ க திஸ்தேஷாம் நிர்வாஹ கர்மகாரிணாம் : யே து விஷ்டாஸ்த்ரயோ ப,க்தா: ப,க,காமா

ஹி தே மதா:। ஸர்வே சயவநத,ர்மாண பரதிபுத்த,ஸ்து
மோக்ஷப,ாக* என்கிற வசந்ததாயே ஸித்த,ம *முச்சேயதா-
55ர்த்தஸ்தத,ர ரோக,ாத ஸ்ருத்தேவமாமாதித: கத,ரம் ।
ஜிஜ்ஞாஸுர்வப,தே ப,கதிம ப,கதோ ப,க்தக திம் வபேத்*
என்னையாவே ஸ்ரீகீ,தாயில *ஜிஜ்ஞாஸு* என்கிற ஆத்ம-
நிக்ஷ,ஸ்யம் கரமேண ஜ்ஞாநியரமென்று உக்தமாய் நறு
மன்னுநில என்று ப,க,வத,நுப,வத்தை நித்ய-
மென்னையாலும், இதுகூறு வயவச்சே,த,யமாகச் சொல்லும்
ஆத்மமாத்ராநுப,வம் நித்யமென்று என்னுமிடம் க்யஞ்-
ஜிதம் இதுகூறு *இதுதிகடா* இதயாதி,கனிக் நாமரிக்ஸ
என்கிற பாகரமும சாஸுர்மாஸ்யாதி,கர்மப,வலாயேஷங்க-
லில அக்யயத்தவேககதி பேரவே எணையுழி என்கிற
கஜிசிரகாவஸ்த,ராயிதவாபி,பராயம் என்னும், கீதாதாதபர்ய
சந்த,ரினாகயிலே, எழாமத,யாயத்திலே, (கேவலாதமந்ய-
பர்யவஸ்யந்நிதி) நக,ரம் பரலிலகேகாரத,வக,ஸ்ய ச,யா-
தநாமவஸ்வாபவத் ஆத்மாநுப,வவிலமப, இதி ப,ராவ: ।
அதர ஜிஜ்ஞாஸோர்வக்தக்யம் ஸர்வம் அக்ஷடமே பரபஞ்ச-
யிக்யம என்கும், அக்ஷடமத்திலும் - நித்யஸ: இதயநேரு
ஆத்மாநுப,வாதி,ப,வாந்தரவயவத,ரநாநரபேக்யம்
வ,வகிதம்தயாஹ என்கும் அகூரயாத,ரதம்ய நிக்ஷ,ர-
நாம் வு ஸ்வஸ்வரூபமேவ பூர்வம் பே,ரக,யம் வஸ்வாதி,-
பத,பராபதிபூர்வகப,ரஹ்மபராபதிஸாத,நமது,வித,யாதி,-
ந்யாயாத் அந்ததோ ப,ரஹ்மபராபதி । ஸத,ரூபர்வகரம்-
பரதிநியமம்ச பராநாபேக்யாயா ஸூசிபே,த,ராத: । ஸ ச
பராநகர்மகரியேஷாத *சஸுர்வித,ர ப,ஹ்நதே மாம்* இதி
பராகே,வ த,ர்ஸித என்கும், ஆத்மமாத்ராநுப,வஸூக,ஸ்ய
அஸ்தி,ரத்வாதே,வ சயவநத,ர்மத்வமுச்சயதே என்றும்,
அக்யவஹ்நிதமோக்ஷப,ாக்தவம் பரதிபுத்த,ஸ்யோசயதே*
என்கும், ப,ரஹ்மகாயநிகேவணஸங்க,ரத் முக்தஸ்ய
தே,வயானேரு மார்ககே,ண பரமாகாண,மநமுச்சயதே ।
தத,வதி-ஹாபி ஸ்வாதமமாநுப,வஸ்த,ரநாத் பரவ்யுதஸ்ய
பரமஸ்யேமமாதி,ரோஹு ஸ்யாத: । அர்ச்சிராதி,கதிஸ்சாஸ்ய
அவாந்தரப,வாநுப,வாத் பஸ்சாத்,வா கதிமத்,யே வா
த,கிஹ்யநம்ருதஸ்ய சந்த,ரமஸ: ஸாயுஜ்யவத் கிஹ்ம-

மாத்ரஸுபோயம் அவாந்தரப,வாஸுப,வ இத்யுப,யத,பி ந
விரோத,= என்றும், ஸமரந்திச - ஸ்வாத்மாஸுப,வஸ்த,நம்
முத்திஸ்த,நாத,ர்வாசீநம், யோகிநாமமஸ்தம் ஸ்த,நாம
ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம் இதி" என்றும், ஸர்வ-
த,ர்மாம்மிச ஸந்த்யஸ்ய ஸர்வகாமாம்மிச ஸாக்ஷரந் ।
லோகவிகிராந்தசரணென மரணம் தேஃஸ்வஜம் கிபே,ந ॥
(இதி) "கைவல்யம் ப,க,வந்தம் ச மந்த்ரோயம்
ஸாத்யிஷயதி" இத்யாதி,ஷயபி கைவல்யஸ்ய,தேந ஆத்ம-
மாத்தராஸுப,வஸு,க,ம தத,பேகிபி, பராபயமுச்சயதே । ஏதச்ச
அந்தராயகோஷ நிவிஷ்ட த்வாத ஆதித ஸாக்ஷ,நா ஜ்ஞா-
நிந பரிஹரந்தி । கேசித்து - ப,ரஹமாஸுப,வஸவமுக்,யேந
நித்யம் ஆத்மாஸுப,வஸு,க,மிச்சந்தி ந ததர ப,ளஷ்யகாரா-
தி ஸம்பந்த,நயம் பரமாணம், யுக்திமவா பஸ்யாம । நிஷ்வேஷ-
கர்மஷயே ஸ்வாப,ரவிக்ஷபாவிர்ப,ளவேந ப,ரஹமாஸு-
ப,வாவஸ்யம்ப,ளவாத, கர்மஸேஷயோகே, நு ஸம்ஸார-
பரஸங்க,ாச்ச । ஐராமரணாதி,ஹேதுபூ,தஸர்வகர்மகிராபாத
அஸம்ஸார: । தாவநுமாத்தரேண ச முத்ததவஸ்யபதே,ய: ।
ப,ரஹமாஸுப,வபரதிப,ந்த,ககர்மணஸ்து அகிநாமாத்
தத,நுப,வாப,ளவ இதி சேத - அஸ்தவேவமேதத, கர்ம
பரஸ்தாத,பி ந நங்குயதீத்யதர ந நியாமகமஸ்தீத்யேஷா
தி,க " என்றும் சொல்லப்பட்டது.

இதி பூர்வபக்ஷரந்த:

சுத, ஸித்த,நந்த
கைவல்யம் முத்தி:

'ஸர்வபாபநிவ்ருத்திகைவல்யத்துக்கும் ப,க,வத்பராபதி-
கும் பொதுவன்றேவென்கை மந்த,சோத,யம் என்கையே
மந்த,சோத,யமாமத்தனை, எங்ஙனெனென்னில் பாபமாவது
அநிஷ்டாவஹமிதே கேஸவனுக்கு அநிஷ்டாவஹம் -
ஸம்வராத்த்யஸுப,வஹேதுக்கள் அதஸ்யக்கழிந்தாவ் ப,க,வத,நு-
ப,வத்துக்கு ஹேதுவிகிஸை ப,க,வத,நுப,வம் ஸ்வத:
பராபதமாணும பரதிப,ந்த,கநிவ்ருத்திஹேதுஜந்யமிதே.

பரத்யுத விரோதி, யான பரமாத்மவிரோதமானுப, வஜ்ஜேயுதம்
கிடகனாகையாலே அந்த ஆத்மமாத்ராநுப, வஜ்ஜேயுதம் ப, க, வ-
த, நுப, வ, பரஸங்கடமம் க, கியாநு அந்த ஆத்மமாத்ராநுப, வ-
ஜ்ஜேயுதம் *பராபி, த, யாநாத்* இத்தயாதி, ஸுதேதேரோக்தமான
உபாஸநாநுத, ஸப, தஸாத, கப, க, வதஸங்கடபம் அது
பின்னை தே, ஹயோக, த, வர ஸோபி என்கிறபடியே
தே, ஹாதி, மூலமாகில் மோககமின்றியிலேயொழியு-
மென்னில. ஆத்மாநுப, வ, விரோதி, ஸகலகர்மங்களும்,
அதடியான பரகருதிஸம்பருதமம் கழிதாகையாலே இத்தாத
மோககமென்னத்தடிகுலை இது ப, கதிபரபத்திரூபபுண்ய-
பரபநுப, க, வத நுப, வ, ஸ்வார்த்த, ததகங்ககர்யங்களாகுதம்
ஒக்கும் அவற்றுக்கு ஸ்வஸ்வரூபஸாதருமொழிந்த ஸ்வ-
ஸ்வவிரோதி, ஸகலகர்மகடியுமுண்டே யென்னில, அது
ஆத்மாநுப, வ, ததுகும் ஓகும் ஆத்மாநுப, வம் ஸ்வத
பராபதமன்றேயென்னில. ப, க, வத நுப, வ, ஸ்வார்த்த, தத-
கங்ககர்யங்களும் அஹங்காரகற்பப, மமகாரமானாகையாலே
கங்ககர்யங்கு, ஸ்வத, பராபதமன்று தெளிவிகம்பானாகையாலே
அனாகயம் கழியுமென்னில, அதுவும் ஆத்மாநுப, வ, ததுகும்
மொகமும் ஆத்மாநுப, வம் கழிக்கிறது - அங்குத்தாத ப, க, வ-
த, நுப, பூ, கியா உபாஸநத்தாலே என்னில ப, க, வத நுப, வ-
கங்ககர்யங்களில் ஸ்வார்த்த, தவதாதக கழிக்கிறபடி
என்னவேணும் அங்கவற்றில் ஸ்வார்த்த, தவதாதக
கழிக்கிறது - பராயம்சித்த, புருஷகாரஐந்யப, க, வத-
கருபாயாலே என்னில, ஆத்மாநுப, ஸ்வங்கர்யகாமனைக-
ருமத்தாலே கழியவேணும் *ஸ சாநந்த்யாய கம்பதே,
ஸர்வம் ஹ பம்ய பம்யதி ச, யா வர ஸத்வமநுக், சதே, த,
கங்கரா மம தே நித்யம்* இத்தயாத், யுகதமான ஆவிர்பாஸ-
ஸமத்ருக்ஷதவபாரதந்தர்யகங்ககர்யங்களும் ப, க, வத-
கருபாயாலே ஸ்வங்கர்யகங்ககர்யார்த்தி, கருகும் வர-
வேணும் தத்க்ரதுந்யாயத்தாலே அனாக அவர்களுக்கு
வாராதே என்னில அது உபாயாந்தரநிகட, ஸ்வபரயோ-
ஐந்யபர்க்குமொக்கும் ஆனல், ப, க, வத நுப, வ, ஸ்வார்த்த,
கங்ககர்யங்கள் மோககமென்னில ஆத்மாநுப, வ, மூலம்,
ஆத்மாநுப, திரிதி யா கில முக்திருக்தா, ஐராமரண-

மோககாய என்கிற வசநங்கனை அந்யத, நகரிக் கக்கடாது
ஸாலோகயாதி தனிக முக்தி ஸபதமும் ஆசார்யஹந்த, ய-
தத், வயாக், யாநங்கனிலே சஞ்ஞித, மான மோககம எனலும்,
ஸாலோகயஸாரிபயஸாநுபயஸாயுஜ்யங்கனென்கிற நாலு
வனதபபட்ட மோககம எனலும், எம்மனகிட டீனீட டீயே -
[இதேதேநி (அக்காயி இதேநிதேயம் அங்காயி) 19 தகீதன் அம்மா
யி நிமிதகாயி அங்காயி அங்காயி. அதத பகத்தினை அங்கித
அநித்யமங்கீதாயி அங்கிதகாயி அங்கிதகாயி அங்கிதகாயி] கி. டீயிகலப-
மனவது - ஸாலோகயஸாநுபயஸாரிபயஸாயுஜ்யமென்கிறனாக
மெவகியவாகையாவது - ஸாலோகயாதி தனெவகலாம இம்-
மோககத்திலேயுண்டானாக எனலும், பரமபத ததிலே நாலு
உண்டாக நிர்வாணிகளாகையாலே, அதுவே முக்யமென்று
நிர்வாணயம் "யே து மிக்ஷடாஸதரயோ பகதா ப, வகாமா
ஹி தே மதா : ஸரவே சயவந்த, ரமணா பரதிபுத்தஸது
மோககப, நக" என்கிறவிடத்திலே சயவந்ததுக்கு ப, வ-
காமனைய ஹேதுவாகச் சொல்லுகையாலே, "ப, வார்த்த,
நமே பகத, ஸவக வணிக" என்கிற டீயே அந்யதப, நக, ய-
தவஸவநுபஹாநியே சயவந்தபத, ரத்த, ம இவ்வணன்றிக்
தாங்கள் அநுப, நிகித ப, வாரசயுதியாகில், ஸவகீயப, வ-
காமனையாலே வந்த ப, வ, வது ப, வ, வார்த்த, வகங்கரயங்க-
னும் அநித்யமாகவேனும் ப, வ, வன் நித்யனாகையாலே
அனாக நித்யம் ஆதமாவும் நித்யனாகையாலே தத நுப, வ, மும்
நித்யமாம், ஆனகயால் ஸவப, வகாமனையால் வந்த ஸவார்த்த,
ப, வ, வதனாகங்கரயகாமர்க்கும் ஆதமாவும் ப, வகாமர்க்கும்,
ஹ்வரயகாமர்க்கும் ஏகரூபமாக ஸவரூபபரசயுதியே சயவந-
பத, ரத்த, மாகக்கிடவது இதில் நித்யப, வார்த்திதனக்கு
ஸவரூபஹாநி நித்யம் அநித்யப, வார்த்திதனக்கு அநித்ய-
மென்றதாயிற்று நித்யப, வங்களை நித்யஸமஸாரமாக
நினைத்திறே ஸாயுஜ்யத்துக்கு அதில்வாணமையப பற்று "ஸ
து மோகக உக்த" எனலும், "பரதிபுத்தஸது மோகக-
ப, நக" எனலும். ஹ்நாநியே அதனதப பெறுவான்
எனலும் ஆனகயாலே ஹாமரணமோககமுண்டானகையப
பற்று வகவலயத்தை மோககமென்னத்தடிகலையே

“முச்சேதார்த்த: தத,ரோக,ாத” இத்யாதி,ய்வேகத்தில், ஆர்த்த மப த,ம நக்ஷை,ய்கர்யகாமனைச்சொல்லாதே, “ஆரோக,யம ப,ரக்ஷரதி,த்சே,த்” என்கிற ஆரோக,யகாமனைச் சொன்னாபேபாவே, அந்த ய்வேகத்தில் ஜிஜ்ஞாஸு-னாவச் சொல்லுபவையாவே, ஸீக்,தையில், ஜிஜ்ஞாஸு:” என்கிற ஆத்மநிக்ஷ,ன் கரமேன ஜ்ஞாநியாமென்னவிலுலை “மன்னுநிக” “இறுதிகடா” என்கிறவிடங்களில் பன்னுநிகிற விடவாமிதரவருஷடியும் அகவிடங்களில் பூர்வர்கள் பன்னியருளின வயாக,யாநங்களுககு கிழந்த,த,மாம் நக,ரத்துக்குப்பேபாம் வழிப்பேபாகர் மரத்தடியிலே உறுங்கி-ஞாப்பேபாவே ஆத்மாநுப,வலினமப,மென்று கல்பிகளாககுதக கல்பகமிலுலை மது,வித்,யாநயாயம் அந்யாயம் எங்ஙனே என்னில், மது,வித்,யாயில் கார்யகாரேனாப,யாவஸ்த,ப,ரஹமோபாஸநுமானாகயாவே கல்பாந்நரத்திலே அநித்ய-மான தே,மத்திலே அநித்யமான வஸவாதி,பராபதியாய், அநித்யமான கார்யாவஸ்த,ப,ரஹமத்தை அநுப,விககலாம் நித்யமான பரமபத ததில் அநுப,விககககடாது தத,குநித-ரத்திலே காரணாவஸ்த,மாய விவேக்ஷயமான பரப,ரஹமத்தை நித்யமான பரமபத ததிலே நித்யனான் தான் அநுப,விககிஸு-மாம் விவேக்ஷணமான ஆதித்யன் அநித்யனாகயாவே தத,நுப,வம் பரமபத ததில் கடாது ஆனாகயால், அங்கு அபபடியாகலாம்

பஞ்சாக றிவித்,யாயில், பரக்ருதிகியுக்தப,ரஹமாத்மக-ஸ்வாதேமோபாஸநுமானாகயாவே, நித்யாதமாநுப,வம் அநித்யதே,யகாலங்களில் கடாது, பரக்ருதிகியுக்தாதமா-நுப,வம் பரக்ருதிமண்ட,தத்தில் கடாது ஆனாகயால் மது,வித்,யாநயாயம் அந்யாயம்மென்னக்குறையில்லை ரத்,நுப,கரமேன ஜ்ஞாந்யும் பூர்வமிலுலை ஜிஜ்ஞாஸு: - பரக்ருதி-வியுக்தாத்மஸ்வரூபாவாபதீக, என்கிறே ப,ரக்ஷயம் பரக்ருதிகியுக்தாத்மஸ்வரூபாவாபதி - பரக்ருதிமண்ட,தத்தில் கடாதினே (இவ்வி,ததில் சிவ பாதிகின் பக்,தி வ்,க,விதாபுன் டு-ன்ஷும் பி-ன்ஷுமபுன் கல்கிதது, கோமத்தா னுஷாபதிஷன் கோதி,ததுக்கோன் டு னக்ருதமும் மூலமாயினே

சொல்குப்பபட்டது ஆகையால் பர்வதரமநியமகல்பநம்
முடிபுரந்த,ப,நாதிதம் சபையுடையது,சந்தத,முடிமுடிப,நாதி,தம்.
அர்ச்சிராதி,ததியில் விளம்ப,கல்பநமுடி, பரகருதி,
மண்ட,சுத்தில,சுத,நகல்பநமுடி, "விரஜாபரமவயோமநோ-
ரந்தரா கேவலம் சபையுதம்" இத்யாதி,பரமணவிரஜத,ம்
த,முடிபுரந்தகல்பநங்களும கயரத்தம் "சர்வகாமாமயர்
சாக்ரராந் । அகலகல்பம் ப,க,சுதநதம் ச" இத்யாதி,கனில்
அகலகலகல்பம்ப,த ந்களும் ஸ்ரீஜநாஸாஸக்யம் (பூ-
யி) திதில் தாயபட்டே ஸர்வ சிதி,சுயபி தாயபட்டே தாயபட்டி
கேவலத்தாயபட்டி காயபட்டி அகலகலகலகல இத்யுத யேதக-
கலரமநிரதே க்யம் . கேவலசந்தமநுயபர்யகல்பம். அத,
கல்பகல்பாரத்தி,நாம் இத்யாதி,பரயோக,நத ப,ரஜமாரப,சு-
பரதிப,நத,கலரமண, சுதகாத சூத்மாரப,கம் நயியாசென்-
கிறுதற்கு நியமகல்பம் "யதபராபய ந நியரத்தநதே தத,நம்
பரமம் மம்", "தர்ச்சபுநராவரத்திலகலகலம்" இத்யாதி,

எகவல்யம் முகதியென்றும் நித்யமென்றும் ஆழ்வார்கள் முதலான ஆசார்யர்களும் அருளிச்செய்தார்கள் எங்ஙனோ என்னிக், (உத்தம விரி) ஆதமா மோகத்ததை பரா-
பித்தது அது நித்யமாய் ஐநாநாநந்த, சுகணமா-
யிருக்கையாகவே என்றும், "ஐயுகவிறப்பு" என்றும்,
"ஐநாநிக்கும் - சங்கோசத்தை மோகமென்று சொல்லுகிற
ஆதமஐநாநிக்கும் என்றும் (உ 9 10) (நறுகாநீனா) என்பது,
குறுகுதையும நீநாநையுமின்றிக்வேயிருக்கை (எனையுதி
ஐதயாதி) காலைபாதி யாக வளும் சங்கோசவிகாசங்க
ளின் றிக்வேயிருக்கை (அளவிலின்பம் சேர்ந்தாழ்வும)
இங்ஙனையிருக்கையாகவே முகயின்றிக்வேயிருக்கிற ஆதமா-
நுப, வஸு-கத்ததை பராபித்தாழ்வும, (மெனநுன்பம் வேரந
நீக்கி) ஐநமம் போனாக அநந்தரம் வரக்கடவதான
எகவல்யமாகிற மஹா து, கத்ததை சங்காசநாமகப் போக்கிக்
கீழநின்ற நிவேதான் நன்மென்னும்படியிதே ஐதன்
தன்னாம அதுக்குப் பின்பொரு ஸீரபரிக், ரஹம் பண்ணி-
யாகிலும் ப, க, கத்தசமாஸ்ரயணம் பண்ண யோக, யதை
உண்டிதே

'இது நித்யமாயிருப்பதொன்றன்றோ என்று ஆத்மகாப்பத-
 லுக்காக வந்து உபாஸிக்கிற கேவலர் வந்து தோற்ற,
 அவர்களை கேட்பிக்கிளர் (சரணமாகியவித்யாதி,) என்றும், (திருத்தாள்வணங்கி) பாவினேனுக்கு ப,க,வத்-
 விஷயமிகலானமையாலே ஆத்மபராபதி அபுருஷார்த்தம்,
 ஹம்வர்யம்போலே அஸ்தி,ரமகவானமையாலே நினைநின்ற
 அபுருஷார்த்தமென்னாக என்றும் (யாதுமிகலை இத்,யாதி,) இங்
 காலாத்மாநுப,கஸூக,ததுக்கு மேற்பட இருப்பதொன்றில்கலை
 என்று அவருள்கே ப,க,வத்,நுப,கஸூக,முண்டே யாகிலும்
 அதனதயே புத்தி,பண்ணிக் காதுபெருக்கப்படுக்கவன்
 அதனதப பலகாலும் அறுத்து அவத்து முன்புத்த யோக,யத்-
 தையும் கூடக்கெடுக்குமாபோலே ப,க,வத்,ஸமாசிரய-
 ணத்துக்கு யோக,யமான ஸம்ஸாரத்திலே ஸப,த,ரதி,
 விஷயங்களை அநுப,வித்திருக்குமத்தையும் இழக்கும்
 என்றும், (தி,த,யம்,மே,தி, 8 8 8) (அதுவே வீடு) அற்றது
 பற்றெனிக் உறந்து வீடுயிர் என்று பராகருதங்களில்
 தொற்றற்றவாறே ஆத்மபராபதிலக்கணமோகாமாயிருக்கும்
 அதுகென்னச் செய்யவேண்டுமதில்கலை (வீடாமே)
 அவனுக்கு பரகாரமாக ஆத்மவஸ்துவை அநுஸந்தி,தது
 அகவழியாலே இதுதன்னை பராபயமாகவிறே இவர்தாம்
 நினைத்திருப்பது அவுளவு போகமாட்டாதே இதின்
 நன்னமையககண்டு இங்வுளவிலே கால்தாழ்வாரக்கும்
 போந்திருந்தீ என்கிளர் என்றும், (8-8-7) (அதுவே
 வீடு) கீழ்சொன்னவதுவே ஆத்மபராபதிலக்கணமோகா-
 மாகிவது (வீடுபேற்றின்பந்தானுமது) அம்மோகத்ததை
 பராபித்தால் வரும் ஸூக,முமதுவே (அதுவே வீடு) கீழ்ச்
 சொன்ன ஆத்மபராபதியே மோகம் (வீடு பேற்றின்பந்-
 தானுமது) மோககணித்தி,யில் வரும் ஸூக,மும அந்த
 ஆத்மாநுப,வம் என்றும் திருப்பல்லாண்டு வயாக,யா-
 நத்திலே, அவவலயாரத்தினை அனழக்கிளர் அவர்கள்
 உபாஸித்துத்தலைக்கடப்பகுக்கு மோகம்தான் அநர்த்த-
 மென்று தோற்றியிருந்ததிவர்க்கு அம்மோகம் பரத்யா-
 ஸந்நமாயிருக்கையாலே அதனதத்தவிர்த்தது இங்கே
 வாரூங்கோள் என்கிளர் அநந்தரம் ஸ்வஸ்வரூபாலாபதி

மோகமகாமாயாவே அகவஸூத்ர போக்கிக்வி இவவஸூத்ர
 கரகிவலை வஸூத்தபயநு முனைக்கிற யோக,யனாதனயயும
 கூடக்கெடுக்கிறதிதே "ஐராமரணமோகாய" என்று
 பரக்ருதிவியுக்தாதமாநுப,வதனாத புருஷார்த்த,மாக அநு-
 ப,வ் தது மோகமகா நினைத்திருப்பது என்னும். ஆதமா-
 பராபதி உத்கருஷ்டமென்னும் நினைவாகே அழைக்கிறார்
 அகலர். அந்த மோகத்தனாத இவர் அருர்த்த,மென்று
 இருக்கனாயாவே அந்த மோகத்தனாத பராபித்தாக் மீன-
 வெண்ணுணமயாலும் ஐய்வர்யகாமனுக்குக் காலாந்த-
 ரத்திலேயாகிலும் ப,க,வதஸம்பந்த,ம் பண்ணையோக,யனாத
 உண்டானாகயாலும் இவனுக்கு அந்த யோக,யனாதயும்
 அறினாகயாவே நு ரகக தினயககனாடு முற்பட அழைக்கிறார்
 என்றும் பெரியதிருமொழி (3-2-8) "தொண்டெகலாம"
 என்கிற பட்டிஷ் வயாக்,வந்ததிலே. (நின்னடியே தொழுது)
 என்று உன்னையன்றேயிவன் தொழுது - திருக்கண்ணா-
 புரதனாயிதே யதே,பாபாஸநமன்னே ப,வம் ஐய்வர்யார்த-
 திகள் ஐய்வர்யவியிஷ்டனையிதே பறவுவது ஆதமாபராபதி-
 காமன் னாததி,வியிஷ்டனையிதே பறவுவது இவனும்
 இவனார் ஆனாபபட்டவனானாகயாவே னாரத்தொழு-
 கிறான் யத்,வியிஷ்டவஸதுனவப்பறவானு தத்,வியிஷ்டவ-
 ஸதுவேயிதே பராபயம் என்னும் நரச்சியார் திருமொழி
 வ்யாக,யாநத்தில் (5-11) - (நமோநாராயணாய
 என்பாரே) நமோ நாராயணாயவென்று பகலாண்டும்
 பரமாத்மனைச்சூழநதிருநதேத்துவர் பகலாண்டு என்றிதே
 தமப்ப னாரார்த்தனாத இக்குடிக்காகவுள்ளதோர் ஆனமிறேயிது.

அதுவே ப,வமாகப்பெறுவரென்று நகலாண்டென்று
 நவின்னு பகலாண்டென்றுரைப்பார்
 நமோநாராயணாயவென்று பகலாண்டுமேத்துவரிதே தத்-
 கரதுந்யாயத்தாவே பேணாகயாவே காத,சரிதகமானாக
 தவினாகவேயுள்ளது பராபயபூமியிலே புக்கிறநது இட-
 பாகரம் சொக்வி அநுப,விக்,பபெறுவர் என்னும், மறறும்
 பலவிடங்களிலும் பெரியவாச்சான்பின்னே அருளிச்
 செயதார்

கீழ் "சமயங்கள் கண்டாணவை காப்பான்" என்கிற-
விடத்தில், உ,ர்பபி,தமான் ஸம்ஸாராபத்,ரகக்ருத்வத்தை
விவரிககிளர் - (4-திருவந்தாதி-88) (உயிர்கொண்டு
உடவொழியவித்யாதி,) ஆதமா ஸீரத்தாதபபொகட்டு
பராணனைகொண்டு யமப,டராவே பரேரிதனயபபோம்
பேரது ஆய்ரிதரானவர்களை ஆனிடடநதிதொழாதே தானே
வினரந்து சென்று அவர்கள் த ர்மந்ததாங் வந்த அறிவுகேடு
முதலான து,ரித மென்று பேர்பெறனாவயெலாவறனையும்
பொகடும் ஸவப,ரவனாவனுவாய கு,ணசேஷத்தாதி,-
கந்தகரு வாசகமான திருநாமங்களை பரீதிபரவஸராயக
கொண்டு சொல்வி, இவர் ஸவரகக்ருத்வகருடலாகச்செய்யக்
கூடவதொரு பரவருத்தியிலவாதபடி ஸவருபபாரதந்தர்யத்தை
அருவநதி,தது எமபெருமானே நிரவாஹுகொன்று
அவந்தியியிலே ஸர்வப,ரத்தையும் பொகட்டு நித்தி,தனா-
ருப,கம் பண்ணி வாழாமலர்களை பழுதரு வாழாமலர்கள்,
அந்யஸாபேஷமானாகயாலே அதிக்ஷத்,ரமாய, பரதிபுருஷம்
தத்தத் துச்சயருகு,ணமாக கயவஸதி,தமாய, து,க,தேஹூ-
வான அஹங்காரமமகாரக,ர்பப,மானாகயாலே பந்த,கமமா-
யிருக்கிற கர்மாத்யுபாயவியேஷங்களைப்பற்றி நிறகிற-
வர்களுடைய வாழ்வாமரிகில் நிக்பரயேரஹுமாயிருக்கும்
அநுவயவயதிரேகங்களாலே இவற்றுக்கு உபாயதகம்
முதலிலேயிலையென்று உள்ளபடி உணர்ந்திருக்கும்
ஹ்நாநிநாமக,ரேஸரானாகயாலே, (பந்தனையார் வாழவேல்
பழுது) என்று அவற்றிலொருசரகரு அருளிச்செய்கிளர்
என்று பெரியஜீயர் ஸீபாதத்தில் பின்னை அருளிச்செய்தார்
அரத்த பஞ்சகத்தில், கேவலனவான் - தனியிடத்திலே
என்று தொடங்கி, ஆதமாருப,கமாத்ரத்தையே புருஷார்த-
தமாக அனுபவித்து, பின்பு ஸமஸாரஸம்பந்தமும் பக,வத்-
பராபதியுமற்று யாகதாத்மப,ரவி அஸீரியாயகொண்டு
திரிவானொருவன் என்று பின்னாலோகாசார்யர் அருளிச்-
செய்தார்

இதி ஸித்த,ரந்த,

அத, பூர்வபக
புநரபி பரபரபதிகத,நம்

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே இருபத்தொன்பதாமதி,காரத்திலே - பஞ்சாக்,நிவித,யாதி,கனிற்சொன்ன ப,ரஹுமாத்மக-
ஸுவாத்மாநுப,வம் பண்ணுவாரக்கு ப,ரஹ்யாதி,களில்
அர்ச்சிராதி,கதியும் ப,ரஹுமபராபதியும் சொல்லப்பட்டது.
ஆனாகயால் இப்பஞ்சாக்,நிவித,யாநிஷ்ட,ர்க்கு ஆத்மமாத்ரா-
நுப,வரூபமான அவாந்தரப,வம் வந்தாலும். மது,வித,யா-
ந்யாயத்தாலே ப,ரஹுமபராபதிபர்யந்தமாய் விடும் என்றும்,
"ஜிஜ்ஞாஸுர்வப,தே ப,கதிம்" என்னாகயாலே ஸ்ரீகீ,தையில்
ஜிஜ்ஞாஸு என்கிற ஆத்மநிஷ்ட,னும் கரமேண ஜ்ஞாநியா-
மென்று உகதமாயிற்று என்றும் கீ,தாதாத்பர்யசந்த,ரி-
னாகயில், "ஆத்மயாத,ாதம்யநிஷ்ட,நநாம் என்று தொடங்கி,
"அந்ததோ ப,ரஹுமபராபத: அத,ருவரவகரமபரதிநியமம்
பராநுரோபேக்யா ரூசிபேதாத் என்றும், ஸுவாத்மாநுப,வ-
ஸத,நாத பரபுதஸ்ய பரமஸ்யோமாதி,ரோஹ:ஸ்யாத:
அர்ச்சிராதி,கதி,ம்ச அவாந்தரப,வாநுப,வாதபஸ்காத,வா
க,திமத்,யே வா அவாந்தரப,வாநுப,வ: என்றும்
சொல்லப்பட்டது

இதி பூர்வபக,ரந்த,

அத, ஸித்,காந்த:
அஸ்மாந்ந பரமபுருஷபராபதி

பஞ்சாக்,நிவித,யாநிஷ்ட,னுகு ப,ரஹ்யாதி,களிலே அர்ச்சி-
ராதி,கதியும், பரகருதிவியுக்தப,ரஹுமாத்மகஸுவாத்ம-
பராபதியும் ப,ரஹ்யகாரர் அந்நிச்செய்னாகயாலே அர்ச்சி-
ராதி,கதிக்கு பூர்வமும் உதிமத்,யத்திலும் பரகருதிவியுக்த-
ப,ரஹுமாத்மகஸுவாத்மபராபதியில்வ்யா,னாகயால். ஆத்மாநு-
ப,வாந்தத்தில் ப,ரஹுமபராபதி என்னகூடாது கைவஸ்யம்
முக்தி, என்கிறவிடத்தில், மது,வித,னையில் நித்யாநித்யோ-

பாஸநமராகையாலும் பர்வக்ரமநியமம் கூடும் இங்கு நித்யேரபாஸநமராகையாலே, பர்வக்ரமநியமாபேசைக் கவனுக்கு இவ்வாறமைய, 'ஜிஜ்ஞாஸு' பரக்ருதிவியுக்தாத்-மஸ்யுரபாவரபதீத, என்று ப,ரக்ஷகாரர் அருளிச்செயனக-யாலும் அதுகூடாதென்று சொல்லப்பட்டது. "ஜிஜ்ஞாஸு-ர-லப,தே ப,க்திம" என்கிற ஜிஜ்ஞாஸுவும, 'முச்சேதார்த்த-தத,ரரோக,ரத் என்று சொல்லப்பட்ட (ஆர்த்தன்) ப,ரக்ஷ-னடம்வரயகாமனன்றிக்கே, "ஆரோக்,யம் ப,ரஸ்கராதி,ச-சே,த" என்று சொல்லப்பட்ட ரோக,ர்த்தனாகிருபபேராலே கைவல்யார்த்தி,யன்றிக்கே, "ஸக்ஷராத் ஜ்ஞாநமந்நிச்சே,த" என்கிறகிடத்திற்சொன்ன ஜ்ஞாநாநவேஷியே 'ப,க்தி'ய்ஜ்ஞாநவிமேஷ, என்கிறபடியே ப,க்தியும் ஜ்ஞாநவிமேஷ-மிதே ஆகையாலே, ஆர்த்தனா ஜிஜ்ஞாஸு என்று சொல்லப்பட்ட ஜிஜ்ஞாஸு, கரமேண ஜ்ஞாநியாலான் என்றும் சொன்னேனும் யாகத,ரதமப,ரவிஸ்வாத்மாநு-ப,வமே பண்ணுமிடத்துக்கு ஆழ்வார்கள் முதலான ஆசார்யர்கள் திருவ் வசுகதிகளும் காட்டினும்

- இதி சித்த,ரந்தி -

அத, பூர்வபக்ஷ:

தத,ரண்ட,ரந்தர்ப,ரவபரமிதிவசநம் கேவலக,தே

ரஹஸ்யதர்யஸாரத்திலே இருபத்தொன்பதாமதி,காரத்திலே, "யோகி,நாமம்ருதம் ஸ்த,ரநம்" என்று இவ்வாத்மாநு-ப,வஸ்த,ரநவிமேஷமும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாத்மாநு-ப,வஸ்த,ரநவிமேஷமும் பரமபத,மன்னென்னுமிடம் இபரகரணந்தன்னிலே, "ஏகாந்தி-நஸ்த,ர ப,ரஹமத்,யாயிநோ யோகி,நோ ஹி-யே தேஷாம் தத்பரமம் ஸ்த,ரநம் யத்,வை பம்யந்தி-ஸரீரய" என்று ப,க,கத்பராபதிகாமனான பரமகாந்திக்கு ஸரீரித்,ரம்ய-மான ஸ்த,ரநாந்தரம் சொல்லுகையாலே சித்த,ம் என்றும் தாத்பரயசந்த,ரிகையிலே ஸ்மரந்தி ச-ஸ்வாத்மாநுப,வ-ஸ்த,ரநம் முக்தஸ்த,ரநாத,ர்வாசீநம், 'யோகி,நாமம்ருதம் ஸ்த,ரநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரினும்

இதி என்றும் சொல்லப்பட்டது

இதி பூர்வபகவந்த

அந், ஸித்தாந்த
ஊர்த்,வம் பரக்ருத்யா

ஆதமாநுப,வகாமஸ்து ப,க,வதோ பே,ரக,யதவம் பரித்யஜ்ய
ஸ்வாத்மாநுப,வபரதிப,ந்த,கபரக்ருதிவித்,வமஸநோப-
யோகித்யா பாவநத்வமாத்ரம் அநுஸந்த,ரய தேனாவ
நிரஸதஸமஸ்தபரதிப,ந்த,க, பரமபத,பரவேஸ்பூர்வகம்
ஆதமக,தாதிமயிதாநுக,வயகிமேஷம் உபாஸநாநுக்ரு,ணம்
அநுப,வந் அநாக,ராதப,க,வத்,பே,ரக,யதாநுப,வ வர்த்ததே
அத: அகவஸ்யார்த்தி,ந: பரக்ருதிவித்யுத்தாத்மஸவநபாநு-
ப,வ, பரக்ருதிமண்ட,ஸாதிகரமணமந்தரேண ந க,தே இதி
தஸ்யாநுப,வஸ்த,ரநம் பரமபத,மிதி க,ம்யதே । தே,ஸ-
கியேஷகபரவேஸே ஸத்யபி. ஆகிர்பூ,தாஸங்குசிதஜ்ஞாந-
த்யா ப,க,வத்ஸவநபஸாககாதகாரே ஸத்யபி உபாஸநாநு-
க்ரு,ணம் ஸரவேஸ்வர, ஸவபே,ரக,யதவகிக்யம் ஜ்ஞாநம்
ஸங்கோசயதி । உபாஸநாநுக்ருபப,வபரஸாத,கப,க,வத்-
ஸங்கஸப ஏவாத்ர ஸங்கோசக,யத,பயுக்தம் - அநந்ய-
பரயோஜனாகஸப,யதே,ஸகியேஷகபரவேஸே பரயோஜநாந்தர-
நிக்ஷ,ஸ்ய கத,முபபத,யதே இதி - தத,பயகிருத்த,ம் ।
விரஜோத்தரஜ்ஞாநந்தரம் பரமாகாஸஸபத,வாச்யே தி,வயஜந-
பத தி,வ்யநக,ரவ்யதிரிகதபரதே,ஸே கேவஸாநாம் அவ-
ஸ்த,ரநம, ந தி,வ்யஜநபத தி,வ்யநக,ரபரவேஸே இத்யப,யா
பக,மாத । பரக்ருதிமண்ட,ஸாநூ,ர்த்,வம் ஸ்ரீஸவகுண்ட,ர-
த,ரவாக பரமாகாஸஸபத,வாச்யே தே,ஸகியேஷகே கேவஸா-
நாம் அநுப,வஸ்த,ரநமிதி பரதிபாதி தம் ப,வதி । பாத்மே
புராணோபயேதத் ஸபஷ்டமுக்தவ,வதி । "விரஜபஹக்ஷ்யோமநோ-
ரந்தரா கேவஸம் ஸம்ருதம் । தத்ஸ்த,ரநமுபபே,ரக,வதவ-
மவயுக்தம் ப,ரஹமஸேகிபி,:" இதி । "முக்தாநாம் பரமா
க,தி " இத்யேதத்,வ்யாக,யாநாவஸரே. ஸ்ரீபராஸரப,பட-
யிஸ்ஸாரபி ஏவமுக்தம் - பரமேதி விஸேஷணோந், முக்தா-

நாமேவ கௌகாந்தசித் அர்வாசீநா கதிர்க்கய்யதே : கருணா-
யதே ச நிர்முக்தஜராமரணாத்மகலையலகஷணா "ஜராமரணா-
மோககாய மாமாம்ரித்ய யதந்தி யே" இதி ஸமஸாரபரமபத-
யோர்மத்யே தேஷாம் ஸத,நநம் ச. "யோகிநாம் அம்ருதம்
ஸத,நநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்" இதி இதி :
அர்ச்சிராதி,மார்சு,க,மநமபயஸ்ய கௌலஸ்யாஸ்தி :
ஸ்ரீப,க,வத,க,தாப,ரஷயே ப,க,வாந ப,ரஷயகாரோபி ஏவ-
மாஹ அத, ஆதமயாத,நதமயவித, பரமபுருஷநிஷ்ட,ஸ்ய
ஸாத,ரணம் அர்ச்சிராதி,காம் கதிமாஹ - த,கயோரபயர்ச்-
சிராதி,கதி: ஸ்ரீயதே இத்யாதிநா (ஸ்ரீமதௌ ம்ருத்யா
இத்யாதிநா ப,க,ஷ 195 ஸ்ரீமதௌத்ரில் ப,க,ஷ 195). "தத,ய
இத்த,மவிது, யே சேமேரணயே ம்ரத்த,ந தப இத்யுபாஸதே
தேர்ச்சிஷமபி,ஸம்ப,வந்தி" இதி ஐநி ஸ்ரீதி : "பராஹ-
பத்யம் கருணாஸத,நநாம் ப,ரஹுமம் ஸந்யாஸிநாம் ஸம்ருதம்
ந்யாஸிநாம் ப,ரஹுமஸம்ஷுத்தம் - 133." இதி கௌலஸ்யரம-
த,ர்மாநுவர்த்திநாம் ஐஸ்வர்யார்த்தி,நாம் பராபயதயா
ப,ரஹுமலோகபர்யந்தாநபி,த,ய. "யோகிநாம்ம்ருதம்
ஸத,நநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம்" இத்யாதி,-
சூர்முக,நதி,ஸத,நநவயாக்ருத்தம் ஸ-ஸ்தி,நம் ஸத,நநம்
கௌலஸ்யார்த்தி,நாம் பராபயதயா பரதிபாத,ய, அநந்தரம்,
"எகாந்திந. ஸத,ந ப,ரஹுமத,யாயிநோ யோகி,நோ ஐநி யோ
தேஷாம் தத் பரமம் ஸத,நநம் யத,ஸவ பம்யந்தி ஸரய "
இதி ப,க,ஷ 195,ரஹுர்த்திநாம் நித்யஸூரிநிஷேகணீயம்
ஸ்ரீஸுவருண்ட,நதி,ஸப,த,காச்யம் பரமம் ஸத,நநம் பராபய-
தயா ப,க,வதா பராஸரேண ஐநி உக்தம் என்று கௌலஸ்ய-
தத,ஸத,நநாதி,கண பரமாணோபபத்திகளாலே நம்முடைய
நயினார் நிர்ணயித்தருளினார்

இதி ஸித்த,நந்த:

அத, பூர்வபக:

பரபத்தேர்மத,நர்பத்யம்

(இந்த உக்தி - ஸாப,த,மாதல் ஆர்த்த,மாதலாகக் கடவது
ஸாப,த,மானபோது, வஸவர்கள், இருக்கிறவிடம்

பார்த்துக் கண்டவிடங்களிலே ஸங்கரஹித்துக்கொள்வது)

இதி ப்ரபுபக்ஷக்ரந்த-

அத, ஸித்திரந்த-
பராப,க்யம் ஹி பரபத்தே

இப்போது பரபத்திக்கு தெ,ளர்ப,க்யம், ப்ர,பக்ஷத்வ, ஸ்வரூப-
விரோதித்வ, விகம்ப,யப,வபரதத்வ, அதி,கருதாதி,கா-
ரத்வாதி,தே,நக்ஷங்களிலுள்ளாமையாலே அவதூறுத்வ தெ,ளர-
ப,க்யம் சொக்யவொண்ணது பரகாராந்தரேண தெ,ளர-
ப,க்யம் சொக்யமவ்யம், "தஸ்மாத் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாம்
அதிரிக்தமாஹு:" என்கிற ம்ஸ்திவிருத்த,ம் "ஸக்தாநாம்
ப,க்தியோக, பரபதருவிஷய ஸக்திஹிநாதி,கார " என்னக-
யாலே ஆரத்தமாக பரபத்திக்கு தெ,ளர்ப,க்யமு(க்த)மென்று
பக்தத்திலும ப,க்திபரபத்திகளுடைய ஸக்தாஸக்தாதி,காரத்வ-
நிராகரணத்தாலே அதுவும் நிராகருதம் ஆகையாக
பரபத்திக்கு தெ,ளர்ப,க்யம் ஒருபடியாலும் சொக்யவொண்ணது.

ஸரணாக திக த,யக்யாக,யாநாக தாரிணாகயிக்- 'ஆஹுத்
இக்ஷுபாயம் வேதாந்தஸித்த,மன்னேரெவன்னிக், யாஜ்ஞி-
க்யமான உபநிஷத்திலே "ஸத்யம் தபோ த,ம, ஸம, த,நம்
த,ர்ம, பரஹநம் அக,ருய, அக,நிஹோதரம் யஜ்ஞோ
மாநஸம்" என்று ஒன்றுக்கொன்று உத்கருஷ்டமாகச்
சொல்லிப் போந்து எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, "தஸ்மாத்
ந்யாஸமேஷாம் தபஸாம் அதிரிக்தமாஹு:" என்று தபஸ்-
ஸங்களில் எவந்துக்கொண்டு அதிரிக்தமான தபஸ்ஸ-
பரபத்தி என்று இதிலுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லிற்று.
அதுக்குமேலே த,ர்மஜ்ஞாநமய, பரமானம் வேத,நம்ச
என்று பரப,வபரமானமான ஆசார்யஸூசிபரிசுத்தஹித்தவ-
மாகிற ஏற்றமும் இதுக்கு உண்டு வேத,நம்ச என்று
வேத,மும் அபரத,நுபரமானமாமபடிமேனவதி,கபரிகர-
ஹத்தின் பரமான்யாதிஸ்யமிருப்பது அளவுடையராயி-
ருப்பார்க்கு இதுவே போருமாயிற்று பரமான்யத்துக்கு.

இதுதான் அளவில்லாதார்க்கு வேத, நந்தஸித்த, முமாயிருக்கும் ஆக இப்படி வேத, நந்தஸித்த, முமாய, ஸ்வரூப-பராபதமுமாய, ஆசார்யஸூசிபரித்ருதீதமுமாய, ஸரண்ய-ஹருத, யாநுஸாரியுமாயிருக்கையாலே அதிபூமிதுவே அநுஷ்டே, யமென்னுமிடத்தைத்தமனம் விக்ஷஸ்த்திருக்-கும் ஸாத்விகர் இழக்கவெண்ணுதென்று பார்த்துத்தாமும் பெரியபெருமானும் அதிந்ததாக அநுஸந்தி, த்தவிடம் அமைந்திருக்க, தம்முடைய பரமகருணையாலே கத்ய-ரூபேண வெளியிடுகிறார் என்றும், வேத, நந்தங்களிலே மஹா-பத, மாகச் சொல்லுகிற பக்தியைக் காட்டில் இப்பரபத்திக்கு ஏற்றமென்னென்னில், அது அதிக்ருதாதி, காரமுமாய, வினம்ப, யப, சபரத, முமாய், பரமாத, ஸம்ப, நாவனையுள்ளது-மாய ஸாத்யமுமாய, ஸ்வரூபாநுரூபமுமாய், பராபயத்-துக்கு விஸத்ருஷமுமாயிருக்கும். இதுவேயென்றால், இதுக்கு எதிர்த்தட்டரம்படி ஸர்காதி, காரமுமாய், ஸகரமுமாய், அவினம்ப, யப, சபரத, முமாய், பரமாத, ஸம்ப, நாவனையின்-றிகவே ஸித்த, முமாய், பராபயத்துக்கு ஸத்ருஷமுமாயிருக்-கும் என்றும் பெரியவாச்சொன்பின்னை அருளிச் செய்தார்.

- இதி ஸித்த, நந்த -

அத, பூர்க்கப்படி.

ஸக்தாநாம் பக்தியோக, பரபத, றுவிஷய ஸக்திஹீநாதி, கார.

ரஹஸ்யதர்ய ஸாரத்திலே இருபத்தொன்பதாமதி, காரத்திலே வ்யாஸாதி, கள் அதி, காரிபுருஷர்களுளாகையாலே, வினம்ப, -காமருமாய், உபாயாந்தரஸக்தருமாயிருப்பார்களானாகையால் உபாஸநத்தில் இழிந்தார்களுக்கவது, ஹ்நாநமாந்த, யமாதல் விக்ஷாஸமாந்த, யமாதல் உண்டாயிழிந்தார்களுன்று என்றும், இருபத்து நாலாமதி, காரத்திலே, ஆதாராதி, க-ரூக்த அவகாஹநாதி, கள்போலே இவை அகிஞ்சநேநநந்ய-கதி: என்றிருக்கும் அதிகாரிக்கு ஸ்வாதி, காரவிருத்த, ந-கனென்ன பராபதம் இவ்வதி, காரவிரோத, மறியாதே, உபாஸநாதி, களில் பரவர்த்திக்குமவனைப்பற்ற, "நரஸ்ய

புத்தி, தெனர்ப, க்யாஸு, பாயாந்தரமிஷ்யதே" என்றது ஆனகயாக் இக்ஷபாஸநாதி, கனாம அதி, காரயந்தரத்துக்கு யதாதி, தாரம் அநுது, ணங்கள் அபி, தாராதி, திண கிதி, த்த கட்டணையிலே ஸாஸத்ரபரோசநாதி, கனிக அபி, ஸந்தி, யாலே அதி, காரிவிமேஷத்திலே உபாஸநாதி திண கிதி, த்த- தத்தினையன்றோ என்றும், நரஸ்ய புத்தி, தெனர்ப, க்யா- ஸு, பாயாந்தரமிஷ்யதே என்றும் பிபடி அதி, காரத்தில் வரும் கைக்கங்களை ஸரிபித்தோம் என்றும், (23-அ) உபாயாந்த- ரத்தில் மகதியிலலாதபோது அகிஞ்சநனாய, பரபத்திக்கு அதி, காரியாய் என்றும், அலலாதபோது உபாயவித, நயக- ஸாஸத்ரங்கள் நிர்த்த, கங்கனம் உபாயாந்தரத்தில் அநுஷ்ட, ா- நமகதியிலலாதாரக்யம் என்றும், உபாயாந்தரங்களில் ஸ்நாநாப, ஸகத்தாசேயாதம், ஸ்நாநமுண்டாயிருக்க, ஸகத்யப, ஸகத்தாசேயாதம், வேகித்த அதி, காரினாயப்பற்ற அக்ஷபாயங்கனொன்றிலும், நீ அஸ்யவேண்டா, அனாவ தனித்தனியே தரும் ப, கங்கள் உனககெக்யாம பரபத்தி- ஸகிஞ்சநனாய நானொருவனுமே அனாமயமென்று சொல்லு- ருயிற்று என்றும், (24ம அதி, காரத்தில்) அவற்றுக்கு ஸாமர்த, யமில்லாமையாலாதம் கினமப, கமன்க்காம- யாலாதம் இப்பரபத்தினாய ஸகதந்தரோபாயமாகப்பற்றின- வனை "செயதவேள்வியன்" என்றும், "கருதகருத்யன்" என்றும், உபாஸநாதி, கனிக ஸமர்த்த, ஸகலாதவனுக்கு பரபத்தினாய விதி, த்தாலும் இப்பரபத்திதானே அனாவ கொடுக்கும் ப, ஸத்தனத்யம் அனாவதன்னையும் கொடுக்கவற்றாய் அகிஞ்சநனாக்கு உத்தாரகமாய் அனாபேகித்தகாலத்திலே ப, ஸவிநாப, ஸகத்தனத்யம் உபாததாயிருக்கையாலே அதி, ஸ- பரப, ஸாமாயிருக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டது

இதி பூர்வபக்க, ரந்த,

அத, கித்த, ரந்த

ப, ஸநகிதி, ரஸென புத்தி, தெனர்ப, க்யாஸு,

நயாஸ: ஸர்வாதி, தார:

க்யாஸாதி, கன் உபாஸந்ததிலிழிந்தது புத்தி, தெனர

ப,ச்யத்தாலே என்னுமிட(மு)ம் பராமாணிகம். ஸகலாத்-
மாக்களுக்கும் வேஷத்துப்பாரதந்தர்யரூபஸகாதி,காரவிருத்,
த,மாணகயாலே. (அகிஞ்சநோநநயகதி) என்றிருக்கும-
தி,காரிககே அகிஞ்சத்,த,மென்னக யுகதம ஸகலாத்மாக்க-
ளுக்கும் வேஷத்துப்பாரதந்தர்யரூபஸகாதி,காரவிருத்,த,மென்றும்
அறிந்திதே "நராணாம" என்று சேதநஸாமாந்யகாசி-
யாத தத்தாலே உ.த் தே,யித்து. புத்தி,தெ,அர்ப,ச்யாது,பா-
யாந்தரமிஷயதே" என்று உபாஸகனுக்கு புத்தி,தெ,அர்ப-
ப,ச்யத்தாத தேறுவாக விதி,த்தது ஆகையால் அகிஞ்சந-
யதிரித்தாதி,காரிகு அருத்,த,மென்னவென ன்றுது.
'கவகங்கன் ஸமிப்பித்தோம என்கிறதும் ஸகலசநகயா-
ஹதம் ச்யாஸாதி,கன் உபாயாந்தரநிஷ்ட,ரானது ஓநாந-
மாந்த,யாதி,மூலமென்னுமிட தாத ஆழகாரகனும்
ஆசார்யர்கனும் அருளிச்செய்தார்கள் "ஓராயிரம்" என்கிற
திருவாயமொழியில் மூன்றாம் பாடகலே - (அறிந்தன-
ரெல்லாம்) மற்றும்றிந்தாராயிருக்கிற பராமரகயாஸ-
காமீகிபரப,சுத்திருக்கிறதும் (அரினய கணங்கி) ஸர்க-
து,ப,சு,நிவர்த்தகனர கணங்கி - ஆம்ரயித்து. (அறிந்தனர
நோயகனனுக்கும் மருந்தே) ஸம்ஸாரதுரிதபே,சுஜமென்னும்
இவ்வளவறிந்தார்கள் "ஸம்ஸாரஸர்ப்பஸந்த,க்ட நக்ட-
சேஷாடகபே,ஷஜம்" அவனுடைய பே,க,யனதயில்
இழிந்திலர்கள் அவனுடைய நிரபேகோபாயப,ரவததில்
இழிந்திலர்கள் என்றும்.
கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு ச்யாக,யாநபரவேஸத்திலே-
"தனாரகு ஸ்யவிக்யா வேதா." என்கிற வேத,மர்யானை,
யிலே நின்னார்கள் ஸகிகள என்று தொடங்கி இத்தாத
உபபாதி தலுக்கொண்டுபோய். இந்த ஸகிகளிற்காடிகு
ஆழகாரகனுக்கு நெடுவாசியுண்டு என்றும்.

ஆசார்யனுருத்,யக்யாக,யாநத்திலே - (முனிவனர
இத்யாதி.) (ரஹிதா திதிக்கிபுர் ரக்திண்கணங்கும் வெளிபிர்
ரானந்த,த,ப,பங்ககட்கு விசரித்,த,கட்கு,மேஷகடன் விஷயி
(1:17)) அதாவது - "இருள்கள்கடியும் முனிகர்" என்கிற
ஸமர்த்த,கர்களான ச்யாஸாதி,கனிகளை. யிடடு வெளியிட-

ஸாஸ்தரத்துக்கு சேதநுநாய ய தே துருவியிஷ்ட வேஷம
விஷயம் ஸ்ரீபதரிகாஸ்ரமத்திலே ஸ்வேந ஸ்பேஷம் நின்று
வெளியிட்ட ஸாஸ்தரதாந்பர்யமாந திருமந்தரத்துக்கு
சேதநுநாய நிஷ்கருஷ்ட வேஷம் விஷயம் என்னாக
என்றும்,

(ஸாஸ்தரிகளித்யாதி.) [பாபந்தீகன் இத்யங்கபயம்] போஸே
தூய்யம் புவிநீகிபர்நகீகபய தீக்த ஸாந்ய) விநீகி
விநீகபயாநிபோஸே தூய்யம் புவிநீகி கபயந்யககபய
மெக்ஷணயிகன் ஸாஸ (110) | ஆஸுநீஸககார் தெபபத்தாத
ஒருனாகயானேயிடுககி தாநககதம் ஒருனாக துழாவுமா
போஸே ஸவயதநுழம் ததஸாத,யப,க,கதகருநாய்யமாநகிற
ப,யதததயம் அகவயமிதிதுககொண்டு *பிநுகிகக,க
நீநுவுவாரககே* என்கிறபடியே ஸமஸாரஸ்யமுத,ரததகக
க,கததே. ஸவயதநுநிஷேததூய்யகமாந ஆதமகவின் ப,க,க
தே.கேபரயதகததாத பரதிபரதிதகிற ஸாஸ்தரஸாரமகாந
திருமந்தரநுநாரகவரகன் - ஓ,மேலினவரகன் தீரக,ம-
நார்த்த,மாந ஸவயதநுநதததயம் அககிடுககனாரகருவருவ
எபபோதென்று பாரததுககொண்டு அதின் விட்டத்திலே
இருகருமாபோஸே, *விஷ்ணுபோஸே* என்கிறபடியே அககனாரயு-
மிககனாரயும(இருவருநின்று ஸமஸாரஸ்யமுத,ரததகக,க
வைகுருதன் என்கிற தோனினைய ஸமஸாரநிஸதாரக-
மாகபபறறி ததி,தூநாநககதயாத யநுஸந்த,நாநததாஸும்
ஸவபாரதநந்திரயாஸுநத,சந்ததாஸும் நிர்ப,ரரனாகயானே
இரண்டு கையும் விடுமாபபோஸே ஸவயதநுநப-உ பாஸ-
நாதி,ஸய்யம் ததஸாத,யப,க,கதகருநாய்யம் அகவயமிதி-
கையயவிட்டு கேவலப,க,கதகருநாய்யே உத்தாரிகை
என்று அத,யகஸித்து, *க,கிககொன்னாங்ககாமின்னம்
குறுகாதே* என்றும் *ஆகக விடுமபெபமுதெண்ணே*
என்றும் சொகஸுகிடுபடியே ப,க,கதபராபதியாகிறகனார
குறுகககீடான காவசிந்தனை பண்ணாநிநுபர்ககொனாக
என்றும்,

(இனாக இத்யாதி.) [தூய்ய ஸ்வாநந்தபுஷித் தூய்ய) க்ஷ
ஸாஸ)யு ஸ்வாநந்தபுஷித்யுஸாஸ)யு ஸ்வாநந்தபுஷித்யு
ஸாஸ)யு [இத்தாலிவர்களுநாய ஸவகுபஸுநாநதாரதம்யமே,

கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரங்கள் இவர்களுக்கு உண்டாகக்கூடு
தேறாது என்றதாயது என்றும்.

முனைத்தெழுந்த ஸூர்யதுல்யயாதாதம்யசரமம் கிதியிகு
காணும்பரதமமத்யமத்யஸகாணபபகலகிளக்கும் மின்மினி-
யுமாகுதம் [13-வது அத்திய] 'ஆழவாரகன் பகதவத்பரஸா-
தத்தாலே பெற்று பாரதந்தரயபே, நக்யனாதகன் ஸூர்ய-
துல்யயாதாதம்யசரமமாகிறான் ஞானிகள் ஸாஸ்தரத்தாலே
பெற்று வேஷத்துபே, நகத்யுதவங்கன் (கிதியிற்காணும்)
பரதமமத்யமத்யஸகாளாகிறான்

(மண்டிகளுமிதயாதி,) [14-வது அத்திய] மந்தவபாந்தம் ஆய்வம்
யவ்யுடாயது அத்திய] அதாவது "கண்டியூரங்கம மெய்யம்
கச்சி பேர்மகலியென்று மண்டிகளார்" என்று உருத்தருளின
நிலங்களிலே அத்யபி, நிரிவிக்கடையிலுக்கிற பரபந்தர்
காங்ககரயத்துக்கு ஆய்வம் "வினககினை யாதியிற் காண்பார்"
என்று கீழ்ப்பாடிகுந்தொன்ன மருளையாரான உபாஸகர்
கர்மத்துக்கு ஆய்வமென்கை என்றும், மேலே பல ஸூதர-
வயாக, யாநங்களிலும் பரக்க அருளிச்செய்தார் திரு-
நெடுந்தாண்டகத்திலே, "கலசெடுத்து" என்கிற பாடிகன்
வயாக, யாநத்திலே அங்கதாதி, காரமிது, ஸகதாதி, காரம்
ஸாத, நாந்தரங்கள் என்கிற வார்த்தை நம் ஆசாரியர்கள்
கே, நகடியிலே புகுரக்கட வதன்தியேயிதேயிதாபபது என்று
பெரியவாச்சான்பினனை நிகுகர்க்கித்தருளினார்

பின்னாலேகாசாரியரும் முழுகுப்படியிலே "கொண்டிப
பகவுக்குத் தக்கடிக் விடுவாணரபேபாலே, அஹங்காரமம்
காண்களாவ் வந்த களிப்பற்று க்ஷயாஹுநாநம் பிறக்கக்கூக
என்று அருளிச்செய்தார் பெரியஜீயர் இதின்
வ்யாக, யாநத்திலே ஆபதணை வேத, புருஷன் உபாயாந்த-
ரங்களை விதித்தது. பாடிகதின்று திரிகிற பகவுக்கு வசப்படு-
கைக்கு என்னிதயாதி, அருளிச்செய்தருளினார்

ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே வேதாந்தங்கள் உபாயமாக
விதி, க்கிறபடியென்? என்னிக், ஓனகத, ஸேனவ பண்ணா-
தவர்களுக்கு அபி, மதவஸ்துக்களிலே அதனைக் கலசியிடு-

வாரணபேபாவே ஈம்வரணக்கலந்து விதி,க்கிறதித்தனை. இத்தை பரவர்த்திப்பித்தது பரவரிமனையைய நிவர்த்திப்பி களக்காக. இதுதான் பூர்வவிஹிதஹிமனைய பேபாவே விதி,நிஷேதங்களிரண்டுக்கும குறையிலில். அத்தை ஸஸ்தர- விம்வாஸத்துக்காக விதி,த்தது. இத்தை ஸ்வரூப-விம்வா- ஸத்துக்காக விதி,த்தது அதுதோல புனரயே போம இது மர்மஸபர்ஸி என்று அருளிச்செய்தார் ஆனகயாக ப,கதி ஸகதாதி,காரம. பரபத்தி ஸகதிஹிநாதி,காரம் என்ன- வெண்ணாது என்றதாயிற்று.

இதி வித்த,ரந்த:

அத, பூர்வபக:

பரதயேகோபாயதம் ந பரதிநியமஸதாம் கர்மயோக,ரதி,- காராம்

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே - இருபத்தொன்பதாமதி,காரத்- திலே "ஸர்வத,ர்மாந்" ப,ஹுவசநத்தாலே - ஸபரிகரங்க- ளாய் நாநாபரகாரங்களான உபாஸநங்களையெல்லாம் சொல்லுகையிலே தரதபர்யம் புருஷோத்தமதவஜ்ஜநம் ஸர்வவித்,யைகளுக்கும் உபகாரகமான தத்தவஜ்ஜந- மாத்ரமாகவும், அவதாரரஹஸ்யசிந்தனம் அருஷ்ட,க்கிற உபாஸநாதி,களுடைய மீக,ரநிஷ்பத்திஹேதுவாகவும், தே,ஸ- வரஸாதி,கள் உபாயகிரோதி,பாபகடியஹேதுக்களாய்க் கொண்டு உபாயநிஷ்பாத,கங்களாகவும் ஸ்ரீத்,ரப,ரஷ்யா- தி,களிலே ஸமர்த்தி,கனாகயாலே இவற்றை ஸாக்ஷாந்- மோகோபாயங்களாக்கி அங்கி,ப,ஹுவசவிஷயமான ப,ஹுவசநத்தாலே விலக்கிக்கிறதென்னகயசிதமன்று "நாநாமப,த,ரதி,பே,த,ரத்" என்கிறபடியே இவையொழிய- வும் ஸத், வித்,யாதஹரவித்,யாதி,பே,தத்தாலே அங்கி, ப,ஹுவசம் கிட,க்கையால் இப்ப,ஹுவசநம் ஸார்த்த,ம்' என்று சொல்லப்பட்டது

இதி பூர்வபக,ரந்த:

அத, வித்தகாந்த
ததி-தரணரணுநயஸ்வதந்தராணி னாநவ

“ஐநாநப,கத்யந்விதம் கர்ம ஐநகாதி,கா த்நாயக்யதே : கர்ம-
ப,கத்யந்விதம் ஐநாநம் பராயேண ப,ரதாதி,கா :” கர்ம-
ஐநாநாந்விதா ப,கதி: பரணுவாத,பரமுக,ராயா” என்று
கர்மாதி,தன் ஸ்வதந்தரங்கனாக ஸாஸ்திரோகதங்கனாகை-
யாலும், புருஷோத்தமதவஐநாநாதி,தன் ஸர்வவித,யாஸாத,ந-
ரணங்கனாநாலும் பரபத்திபேபாஸே ஸ்வதந்தரமாகக் குறை-
யிலுநாநமயாலும். இவற்றாற பரத,நாமோகஷஸாத,நாமாக்ஷி
ப,தூ-வசநார்த்த,மாமக்ஷொகஸூனாக உசிதகரமம் ஆனாகயிரே
யரணாக,திக த,யகயாக,யாநத்திலே (ஸர்வத,ர்மாம்மச)
த,ர்மமப,தத்தாலே உபாயஸபமான கர்மயோக,நதி,கனைக்
கொல்லுகிறது என்று ஆச்சான்பின்னை அருளிச்செய்தார்
ரணுநயாமருத்திலே “த,ர்மாந்” என்கிற பதூவசநம் -
கர்மஐநாநப,கதிஸபத்தாலே அவைதான் மூன்றுவகை-
யாய்ப பலவாயிராகுமென்கிறது இவை மூன்றும் தன்னில்
தான் ஸஹவாரிகளாயகொண்டு தனித்தனியே புரக்கார்த்தத்-
துகூத ஸாத,நாமயிராகூதம் எங்ஙனே கண்டதென்னில்,
ஐநாநப,கதிகளோடே கூடின கர்மம் ஐநகாதி,தன் பக-
லிலும், கர்மப,கதிகளோடே கூடின ஐநாநம் ஆதி,ப,ரதா-
தி,தன்பகலிலும் கர்மஐநாநங்கனோடே கூடின ப,கதி
பரணுவாத,நதி,தன்பகலிலும் காணப்பட்டது அவ்வேர
கரிகையகனை பரத,நாமாக அறுக்கி,கிற கர்த்தாக்களுடைய
பேதத்தாலே மூன்றாகக்கொல்லப்பட்டது ஆனாகயாலே-
யிரே ப,க,வச,ரஸ்தரத்தில் கர்மாத,யுபாயங்கள் மூன்று
என்றும், பரபத்தி சுவர்த்தே,ரபாயமென்றும் கொல்லப்
படுகிறது. என்று வாதி,கேஸரி அழகியமணவானச்சீயர்
அருளிச்செய்தார்.

முமுகாபபடி சரமக்வேலாகபரகரணக்யாக,யாநத்திலே,
இனி மேல் பதூவசநார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்
என்று தொடங்கிப்பெரிய ஜீயர் அருளிச்செய்தவற்றையும்
கண்டுகொள்வது

இதி ஸித்தாந்த:

அத: பூர்வபக:

ஸாத,யோபாயேந ஸித்த,ம்ப,வதி

ரஹஸ்யதீர்யஸாரத்திலே-இருபத்துமூன்றாமதி,காரத்திலே-
'கருபாகியிஷ்டஹா நம்வரன் - *கருஷணம் த,ர்மம்
ஸநாதநம்' என்கிறபடியே ஸித்த,தே,ரபாயம் இவனுக்கு
பரஸாத,தங்களான ப,கதிபரபத்திகள் ஸாத,யோபாயங்கள்
என்றும், ரஹஸ்யரத்நாவளீஹருத,யத்திலே மோகோ-
பாயமான ஸாத,யோபாயம் ப,கதியென்றும் பரபத்தி
என்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும் என்றும் சொல்லப-
பட்டது. இரூரந்த,ரவயமும் இதிலுடைய ஸர்வகரிஷய-
விகாஸத்துக்கு ஸகரூபயோக,யதாரூபயான ஸக்திய,ம்
நித்யங்களானகயாலே அவற்றில் ஆவிர்ப,ரவஸப,த,ம்
முக,யமென்கிற உக்தியாலே மோகமும் என்றதாயத்து
(இந்த பங்கதிகு ஆகரம் காணவிலலை)

இதி பூர்வபக:ரந்த:

அத: ஸித்தாந்த:

ஸாத,யோபாயேந ஸித்த,ம் ந ப,வதி

ஆசார்யஹருதயத்திலே 'மதுனென்று கண்ணனல்லாக்
என்கிற வைகல் வாழதவான ஸித்த,தே,ரபாயம்' என்று
அழகியமணவா எப்பெருமான் நாயனார் அருளிச்செய்தார்
தத்,வ்யாக,யாந்தத்திலே - "குற்றமில் சீர் கற்றுவைகல்
வாழதல்" என்கிற யாவத,ரத்மப,ரவியான கு,ஹருப,வத்-
துக்கு உடவான ஸித்த,தே,ரபாயத்தாத' என்றும்,
"யாதூயில்லை மிக்கதனில்" என்று தொடங்கி இவனை
யொழிய வேனென்றை ரகசகம் என்று பற்றினவர்கள்
பண்டு நின்றநிலையும் கெட்டு அநர்த்த,பபட்டுப்போவர்கள்
என்றும் அருளிச்செய்தார் பெரியஜீயர்

செய்தார் பெரியஜீயரும் அதின் வயாக், யாநத்திலே
 'பரமோத, ராஜாஜ் சங்கரன் இவன் பக்கல் புகுதிமாத்தரமே
 பற்றுசாக பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோகந்ததைக் கொடுத்த
 தாலும் புகுத்துக்கு இது ஸத்தருமஸாத, நமன்று என்னாக
 என்று அருளிச்செய்தார் க. த. வயாக், யாநத்திலே புகுதி
 பராபயத்துக்கு விஸத்தருமாயிருக்கும் இது அதுக்கு
 எதிர்த்தடபம்படி பராபயத்துக்கு ஸத்தருமாயிருக்கும்
 என்று ஆச்சான்பின்னை அருளிச் செய்தார்

இதி ஸித்திராந்த:
 அத, பூர்வபகடி.
 அந்யேந சாந்யத்

இதுவும் பூர்வபகடி, ரந்த, ஸ்கனிலே ஸாபத், மாய உண்டான
 விடங்கனிலே கண்டுகொள்கது ஸாத, யோபாயேந ஸித்த, ம்
 ப, வதி' என்கிறத்தாலே ஆர்த்த, மாகில், தந்நிராகரணத்-
 தாலே ஏதந்நிராகரணமும் ஸித்த, ம்

இதி பூர்வபகடி, ரந்த,

அத, ஸித்திராந்த:
 அந்யேந நாந்யத்

அவன்திருவடிகளுக்கு அவன் திருவடிகளை உபாயமென்று
 நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தார் "அகதே உய்யபபுகுமாறு"
 என்றும், "திருநாரணன்தான் காவம பெருச்சிந்தித்து
 உய்யமயினே" என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே நான்
 சொன்னதுவே உஜ்ஜீவிக்மைக்கு உபாயமும், உபேயமும்
 என்று தத், வயாக், யாதாக்களும் அருளிச்செய்தார்கள்.

முழுக்காப்படியில் தத், வயபரகரணத்திலே "சரணென
 ஸரணம்" என்கையாலே பராபயமதானே பராபகம்
 என்கிறது' என்று பின்னாலோகாசார்யர் அருளிச்செய்தார்.
 இந்த பகடித்துக்கு பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகள்

அபரிமிதங்களென்று விவேகிகள் கண்டு கொள்வது.
இதி ஸித்தாந்த.

அதி பூர்வபகி:
தயாக, ஸித்தாந்தாநுபாத:

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே சரமஸ்லோகாதி,காரத்திலே இவ்வருவாதத்துக்கு. அதி,காரிவிமேஷத்தைக்காட்டு-
னாகையே பரயோஹும் அதில், பரி என்கிற உபஸர்க்கும்
அதி,காரபௌஷ்கல்யத்தை விவகிக்கிறது. "அநிதய-
மஸூகம் லோகமிமம் பராபய ப,ஜஸ்க மாம்"என்கிற-
விடத்தில், பராபய என்கிறது விதி,யன்றிக்வே பராபய
வர்த்தமாநுஸ்தவம் என்று கயாக,யாதமாநுபபேரலே
இங்கு பரிதயஜய ஸ்தி தஸ்தவம் என்று விவகிதமாகக்
கிடவது இப்படி அர்த்தாந்தரங்களிலும் பரயோக,ம்
உண்டாகையாலே "தவா"க்குதிமாதரத்தைக்கொண்டு
தயாக,ம் அங்க,மென்னகொண்டது என்று, இங்ங-
னன்றிக்வே, கர்மயோக,ம், ஜ்ஞாநயோக,ம், பகதியோக,ம்
என்கிற த,ர்மங்களினுடைய ஸ்வரூபதயாக,ம் பரபத்திக்கு
அங்க,மென்னும் பகித்தில், பரபத்தி ஸர்வாதி,கார-
மன்றிக்வே ஒழியும் த,ர்மாநுஷ்ட,நாநுக்ஷுக்கிறே
அவற்றினுடைய தயாக,த்தை விதி,க்க வேண்டுகது இது
ப,ஹு-பரமாணாஸித்த,மான கார்பபண்யமாகிற அங்க,த்-
துக்கும், "புகலொன்றில்லாவடியேன்", "குலங்களாய்",
"குளித்துமூன்று" "ந த,ர்மநிஷ்டே,நாஸ்மி" இத்யாதி,க-
ளிலே பரஸித்த,மான அகிஞ்சநாதி,காரமென்கிற ஸம்பர-
த,ாயத்துக்கும் விருத்த,மாம் ஈஸ்வரீனாபபற்ற அதயந்த-
பரதந்தரனாதயாலே உபாயாந்தரங்களுக்கு கேதரஜ்ஞன்
நித்யாமகதெனன்று காட்டி இவ்வுக்கு அவற்றினுடைய
தயாக,த்தை விதி,க்கிறதென்னுமது - ஸர்வமாஸ்தரஸ்வ-
வசநஸ்வபரக்ருத்யாதி,கிரோத,த்தாலே அதயந்தபரி-
ஹாஸ்யம் அப்போது வுல்யந்யாயனாதயாலே "ஸ்ரஜ"
என்னகதானும் க,டியாது உபாயாந்தரங்களுக்கு ஜீவாதமா

நித்யாயுக்தனென்னாக தங்களுக்கு அநிகடமான அருவாத்-
பகதத்துக்கு ஸ்தி,ரீகரணம் பண்ணினபடியாமத்தனை
என்றும் சொல்லப்பட்டது

இதி பூர்வபகத்கரந்த,

அத், ஸித்தகரந்த,

த்யாக்யம்சாங்க்யம் பரபத்தே:

முடிசுபாபபடியிலே, (பரித்யஜ்ய) த்யாக்யமாவது-உக்தோபா-
யங்களை அருஸந்தித்து ஸாக்திகையிலே ரஜதபுத்தி, பண்-
னுலானரப போலேயும் விபரீததி, ஸாக்யமும் பண்ணுலா-
னரபபோலேயும் அருபாயங்ககளிலே உபாயபுத்தி, பண்-
ணிகேளும் என்கிற புத்தி, விஸேஷத்தோடே தயனிகளை
"பரி" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே, பாதகாதினை விடுமா
போலே ருசிவாஸனைகளோடுமகட மனுஸலிடாதபடி விட
லேனுமென்கிறது வ்யபபாலே, ஸநாத்வா பு,ஜ்ஜீத
என்னுமாபோலே உபாயாந்தரங்களை விட்டே பற்றவேணும்
என்கிறது என்றும், தனி சரமத்திலே "த்யஜ்ய" என்கிற
வ்யபபாலே "ஸநாத்வா பு,ஜ்ஜீத" என்கிறபடியே உபாய-
ஸஸீகாரத்துக்கு உபாயாந்தரத்யாகத்தினுடைய அங்கதவம்
சொல்லுகிறது யாகத்திலே இறியுமகனுக்கு தத்,வ்யதிரிக்த
ஸர்வத,ரமத்யாக்யம் அங்க்யமாகிஸுபபோலே இவையும் ஆதம-
யாக்யமானவையாலே தத்,வ்யதிரிக்தஸர்வத,ரமத்யாக்யம் அங்க்யமா-
கக கடவதென்றும் முன்பே சொல்லிற்று இத்தால் ஸாஸ்தர-
னாவயர்த,யமும பரிஹரிக்கப்பட்டது விட்டே பற்றவேணு-
மாகில் ஸர்வாதி,காரதவப,வக்யம் வாராதோவென்னில்,
அஸக்தனுமாய அயோக்யனுமானவன் ஸ்வரூபஜ்ஞாநவை-
ஸித்,யத்தாலே விடடுப்பற்றக்கடவன் அல்லாதவர்களும்
உக்தலகணத்தாலே அஸக்தராயிருக்குமத்தனை போக்கி,
ஸர்வத்திலும் அஸக்தராயிருப்பாரொத்தருமில்லையே
அவர்களும் விக்,நவினமப,நதி,ப,யமுடையராகில் யத,ந-
யோக்யம் விடடுப்பற்றக்கடவர்கள் ஆனவையாலே ஸர்வா-

தி,காரத்வப,ங்க,ம வாராது இப்படிக்கொள்ளாதே
ஸர்வேரபாயஸிந்யனுக்கு இது உபாயமென்னும் பக்தி-
தில், ஸர்வேரபாயஸிந்யராயிருப்பாரொருத்தரும்
இவ்விதமானாகையாலே அந்த பக்தத்துக்கும் இந்த தூ,ஷணம்
ஷுந்மானாகையாலே த்யாக,ம அங்க,மென்கிறவு,து உபபந்தம்
என்றும் பின்னிலோகாசார்யர் அருளிச்செய்தார்

ரஹஸ்யத்ரயத்திலே இவ்விடத்திற்பரிஹாரம் சொல்லப்படு-
கிறது வினாமப,ரகாமணா புருஷனுக்கு சிரகாகஸாத,ய-
மான உபாயங்களில தூ,ஷகரத்வாதி,யடியான ஸ்வத,
பரித்யாக,மும் உபாயஸிந்யத்வமடியான ஸோகோத,யமும்
கூடும் அதின் விரோதி,னயப்பார்த்தாலும் அநாக,தமான
அருந்தகாகத்திலும் ஸந்தாரோபாயம் காணவரிதென்று
உபாயாந்தரது,ஷகரத்வத்தை நச்சி க,த,யத்திலே ப,ரக,ய-
காரர் அருளிச்செய்தார் இப்படி ஸ்வதஸஸித்த,த்யாக,ம்
காமப,ரிக்கிலும் இங்கு சொல்லுகிறபடி த்யாக,ம அபூவன்று.
அதாவது, இவ்விஷயத்தில் விதி,க்கப்படுகிற பரபத,நத்தி-
னுடைய ஸ்வரூபம் உபாயாந்தரஸம்ஸர்க்க,தத்தை ஸஹியாது
என்னுமிடம் கசநப,வத்தாலே கொள்ளவேணும் அந்த
உபாயாந்தரஸம்ஸர்க்க,ரஸஹத்வமாகிற உபாயஸ்வரூபம்
இவ்விடத்தில் வேறொரு பரமானத்தாலே காணவொண்ணு-
மாயாலே ஸாஸ்த்ரவிதி,னய அபேகித்திருக்கும் இத்தாலே
யிறே ஸர்வ,ஸப,தத்துக்கு அர்த்த,பூர்த்தி அல்லாதபோது
நிரவ,ஸேஷத்யாக,ம வித்தி,யாதே தானே உபாயங்களை
து,ஷகரமென்று விட்டவனுக்கு ஸக்யாமஸம் அருவர்த்தித்-
தாக் விரோத,மில்லை.

ரஹஸ்யாம்ருதத்திலே, இன்னமும் அருவாத,பக்தத்திலே
த்யாக,ம் தூ,ஷகரத்வமடியாகஸானாக ராஜஸமாயக்கொண்டு
ஐநாருகார்யமல்லாமாயாக் நிகபரயோஜனமாம் அதா-
வது, காயக்வேஸ,யத்தாலே கர்மத்தை தூ,ஷ,கரமென்று
ஸ்வரூபேண விட்டவன் ராஜஸத்யாக,ம் பண்ணினானாக-
யாலே, த்யாக,ப,வமான கஷாயபாகமநோநர்மக்ய-
ஐநாநோத்பத்த்யபி,கருத்தி,கனாபபெறன் என்று த்யாக,த்தை

வித்யேரபதே, ஸத்திவே ஸரணயந்தானே அருளிச்செய்தான்
அந்த நயாயத்தாலே இந்த அதி, காரிகளுக்கும் து, ஸகரம்
என்று கிடுமனாவில் நிரவமேஷத்யாக, ம கூடாமையாலே
த்யாக, ப, வமான் ஆகிஞ்சநயம் வித்தி, யாது விதே, ய-
பகத்தில், த்யாக, ம ஸாஸ்த்ரமானாகயாலும், ஸாத்விமமானை-
யாலும், இஞ்ஞநகாரயமேயாயினுக்கும்' என்றும், ஆனாகயால்
ஸர்வேரபாய ஸம்ஸர்க்க, ஸஹமாநுபரபத துஸகருபம்
விதே, யமானாகயாலே இவவிடத்தில் ஸர்வத, ர்மத்யாகத்-
தினுளடய விதே, யத்வம் மிகவும் உபபந்நம் என்று
வாதி, கேஸரி அழகியமணவான ஜியர் அருளிச்செய்தார்.
'சிலர், இங்கு த்யாகத்தை விதிக்கிறது என்று, அருஸதி, க-
கிறது என்பர்கள் அதுக்கு ஸப்த, ஸவாரஸ்யயில்லா-
மையாலே, த, ர்மத்யாக, தியிஷ்டமான ஸரணாகதியை
விதிக்கிறது என்று ஆழவான் பணிகடும்' என்று சரம-
ரஹஸ்யத்திலே நயினாராச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தார்

இதி வித்த, ரந்த.

அத, பூர்வபக.

பரணவிரஹத, அஷ்டாக்கரத்வம் மநோஸ்ச

ரஹஸ்யதரயஸாரத்திலே மூலமந்த்ராத்வி, காரத்திலே, "ந
ஸ்வர பரணவேரங்க, ரநி நரபயந்யவித, யஸ்தத, ர । ஸ்தரீ-
ஹம்ஸ ஸத, ரஜாத்நாம மந்த்ரமாத்ரோக்திரிஷயதே"
என்கிறபடியே பரணவமொழிந்தபோது, "தத்ரோத்தராயண-
ஸ்யாதி, பி ந்து, மாந் விஷ்ணுரந்தத, । பீ, ஜமஷ்டாக்கரஸ்ய
ஸ்யாத்நோஷ்டாக்கரதா ப, வேத்" என்கிறபரக்ரிஸையாலே
எட்டெழுத்தும் அருஸந்தே, யமாக விதி, ககப்பட்டு என்று
சொல்லப்பட்டது.

இதி பூர்வபக, ரந்த,

அத, வித்த, ரந்த

ஸர்வஸரீரித்வம், அஸ்ரதத்வாத், அஸுபபத்தேவம் | தத, ப்ராவே-
கத,ம், "பஹுஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பக்தி: | தத, ராகித, -
மக்திமாஸிந தத, பராபதிம்சாத்ர ஸு, ர்வசா, தத, வ நித்யா-
நாமபி | உக்தம் ஹி ப்ராஷ்யே அநந்தபத, வயாக, யாதே -
ஸாதியஸ்வரூபஸவகு, ஹ, நித்யா வ்யாக்ருத்தா இதி |
அத: யதே, ரக்த எவார்த்த, ஐக த்ஸ்ருஷ்ட, யாதி, ப்ரா-
அஸ்யமிந் ஸமர்ப்பித இதி கேஷாஸூசித வ்யாக், யாநம் ஸு
ப, க, வத தீ, நதத்பரப, ராவாதியபரஸமஸார்த்த,ம் | ஏகஸ-
ஸாயவ ஹி ஸர்வஸரீரிண "பஹுஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்ப-
காமத்வமிதி பராகே, வ ஸ்த, ரபிதம் | அத ஏவ ஹி "ஸ்ரீமதி
விஷ்வகேஸேநே ந்யஸ்தஸமஸ்தாத்நாமஸ்வரயம்" இதி
ஸ்ரீஸவகுண்ட, கத, யேரகதிரபி, ப, கதாநாம் ஸவாமிநேந
வா விக்ருபரஸமநே பரிஐநநியோக, ரதெ, ன ச யோஜநீயா
வ்ஷ்வகேஸேநமந்தரே ஸு "விஸ்வம் ஸுஜ" இதி பத, ம்
முக்தவத பரபூ, த்ஸ்ருஷ்டி மாந்ரகிஷ்யபரம விவேக்யபூ, த-
பரமாந்ரமபரம் வா நேதவ்யம் என்று சொல்லப்பட்டது.

இதி பூர்வபகக்ரந்த,

அத, ஸித், த, ரந்த,

ஸ்ருஷ்ட, யாதெ, ன சாஸ்திஸக்தி, பரபு, நியமநதோ
நித்யமுக்தாதி, காநாம்

விஷ்வகேஸேநமந்தரத்திலே, "விஸ்வம் ஸுஜே" என்று
இஸுருக்கு ஸ்ரஷ்ட ருத்வம் கண்டே, ரக்தம், "ஸங்கல்பமாந்ரா-
வக்ஸுபதஐக, ஐஐந்மஸ்தி தித், வமஸாதி, கே ஸ்ரீமதி விஷ்வக-
ஸேநே ந்யஸ்தஸமஸ்தாத்நாமஸ்வரயம்" என்று ஸ்ரீஸவகுண்ட, -
கத, யத்திலே ப்ராஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார் ஆகையாலே,
நித்யமுக்தாதி, கருக்கு ஸ்ருஷ்ட, யாதி, யில் ஸகதியில்லை
என்னக, எம்பெருமானார் தி, வ்யஸக்திக்கு அத்யந்த-
விருத்த, மாகையாலே எம்பெருமானார் த, ரிஸநஸ்த, ராலே
அத்யந்தபரிஐநாஸ்யமாயிருந்தும், தமமுடைய ஸங்கல்பத்-
தாலே ஐக த்ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி திஸம்ஹாரகூகனைப்பண்ணக்-
கூ வ ஸேனைமுதலியார் தொடக்கமரண தி, வ்யபுருஷர்களும்

வரினையிலே சேவித்திருக்க' என்கிறபடியே மரிய: பதியான ஸர்வேஸ்வரன்தானே தன்னுடைய உபயகிபூதி-
னையும அன்னபுகழ் முருமணபயண்ணலுக்கரசிரியருக்கு
ஸாக்ஷாத்கரிப்பிக்க. அப்படியே விஸத், விஸத் தரவிஸத்,
தமனாக உபயகிபூதினையும யத், ரவஸ்தி தஸஸந்யஸஸப, ரவ-
மாக ஸாக்ஷாத்கரித்த பரகாரத்துக்குப் பாசரமிட்டருளின
அர்ச்சிராதி, யிலும. இதில் நித்யராவார் ஒருநாளும்
ஸம்ஸாரஸம்பந்த, மாகித அவத், யமின்றிகளே நிரஸத், ய-
ராய "வானினவரக ஸவத்ருந்தக் குட்டன் வாகதேவன்"
என்கிற ஸவத்ருண்ட நாத, ஸுக்கு. "விண்ணுடையர் மூலவர்"
என்கிறபடியே பட்டம கட்டுகைக்கு உரியரம்படி மூப்ப-
ரான மந்த்ரிகளாய ஈஸ்வரநியோக, நாத ஸ்ரக்ஷிஸ்தி, தி-
ஸம்ஸாரரங்களைப் பண்ணவும் மகதராய என்னும், ஸ்தோத்ர-
ரந்தத்தில் "நவத், ஈஸ்ரிதாநாம" என்கிற மகோகையாக, யாநத்-
தில், தேவனர தூரநின்று ஆஸ்ரயிக்கிற ப, ரஹ்மாதி, கன்
ஸ்ரக்ஷிஸ்தி, திஸம்ஸாரரகர்மங்களை உபதே, மகரமத்தாலே
பெறுறு ஸம்ஸாரவிமோசநதனாதப்பண்ண மகதரான
பின்பு, அந்நயபரயோஹ்நராயாஸ்ரயிக்குமவர்கள் அவ்ஹ்நாற்
செய்யப் பார்த்ததால் லீலையாகாநின்றது முக்தர் தேவரோடே
லீலாரசம் அநுப, விக்ருமபோது ஸங்கல்பத்தாலே ஐத்யா-
தி, களை ஸ்ரக்ஷித்ததினே அநுப, விபபது "ஸங்கல்பாதே, வ-
தச்ச் ஸ்ரதே" "ஸங்கல்பாதே, வாகஸ்ய பிதரஸஸமுத்திக்-
ட, ந்ரதே" இக, தஸ்ரக்ஷி யாதி, பராபதியில்லானாமபோக்கி,
மகதியில்லானாமயாலே தவறுகிறரகலர் என்று ஆச்சான்
பின்னை அருளிச்செய்தருளினார்

ப, ரஹ்மாதி, கனா ஸடய ஏகதே, மஸரக்ஷி ஸ்தவாதி, மகதி
ஈஸ்வராதீ, னையாகிஸ்பபோலே நித்யமுக்தருடைய ஸகல-
ஐக தஸ்ரக்ஷி யாதி, மகதியும் ஈஸ்வராதீ, னையினே ஆனாகயால்
நித்யமுக்தர்களுக்கு ஸ்ரக்ஷி யாதி, யில் மகதி உண்டென்-
னுமிடம் உபபந்தம்.

இதி வித், தாந்த

அத. பூர்வபகை.
தே,ளகோத்தருக்கடிஸது வாதஸக்யம்

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே த்,வயாதி,காரத்திலே, 'இவற்றிக்
வாதஸக்யமாகது - "தே,ளகோ யத்யபி தஸய ஸ்யாத்"
என்கிறபடியே ஆய்ந்தருடைய தே,ளகோ பாராதே அங்கீகரிக்க-
னாகக்கூடான இரக்கம் என்றும், ரஹஸ்யரணாக்யில்,
புரது,கத்,யாதி,காரத்திலே, 'வாதஸக்யம் - ஸரணாகத்
வதஸய இத்யாத்யபி,பரேதா ஸ்வரகணீயதயாபி,மதேஷ-
தே,ளகோதிரஸகாரிணீ பரீதி, தே,ளகோணமபி குணத்வேந
தர்மநம இதி து அதிவாத,' என்றும் சொல்லப்பட்டது.

இதி பூர்வபகை,ரந்த,

அத, வித்தாந்த.
தே,ளகோஷ இச்சாஸ வாதஸக்யம்

'வாதஸக்யம் நாம தே,ளகோஷவபி குணத்வபுத்தி, யத,ள
மாதூர்வதஸே என்று ஸமநுவயாதி,கரணப,ளக்யய்ருத-
பரகாஸிகையிலும், வாதஸக்யம் நாம தே,ளகோபி குண-
த்வபுத்தி, யத,ள ஸத்ய பரஸதோயா தே,நோர்வதஸே'
என்று ஸரணாகதிகத்,யய்ருதபரகாஸிகையிலும் வேத-
க்யாஸபுட்டர் அருளிச்செய்தார்

ஐயானஸாரத்திலே 'அற்றுமுணரக்கிலடைந்தவர்பரஸம்புசைய
கோன் குற்றுமுணர்ந்திகழும் கொள்கையனே- எற்றேதன்
கன்றிணுடம்பின் வழுவுன்னே காதவிப்பது அன்றதனை
என்றுகந்தவா (25-பா) என்று அருளானப பெருமானெம்-
பெருமானார் அருளிச்செய்தார்

(இது பரகீர்த்தி) (அதற்கு "பரபந்நாந் மாத,வஸ்ஸர்வாந்
தே,ளகோண பரிக்ருத்யதே : அத்யஜாதம் யத,ள வதஸம்
தே,ளகோண ஸஹ வதஸவா" (பரிக்ருத்யதே பரிக்ருத்ய

ஹதீத்யர்த்த: (ஆஷத்வாத் த தே:ஷ:) என்று பெளராணிக-
ப்ரமாணம் சேர்த்தருளினார் பெரிய ஜீயர்.)

“குன்றணைய குற்றம் செய்யினும் குணம் கொள்ளும்” “செய்-
தாரேய் நன்னு செய்தார்”, “செய்த குற்றம் நற்றமாகவே
கொள் ஞாலநாதனே!” என்றித்யாதி, ஆய்வார்களும்
அருளிச்செய்தார்கள். தே:ஷம் பேரக்யமாகில் (தே:ஷம்)
புத்தி, பூர்வகமாகச் செய்யவேண்டி வாராதோவென்னில்,
வாராது. “உண்ணிலாலியளவவரால் குமைதீற்றி”,
“பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ”, “ஐவரலுத்துத் தின்றிடவஞ்சி
நின்னடைந்தேன்” இத்யாதி,களிலே ஐஞாநிகளுக்கு
தே:ஷம் ப,யாவதுமாகச் சொல்லுகையாலே புத்தி, பூர்வ-
கமாகச் செய்யாணென்னுமிடம் [செய்யவேண்டா என்னு-
மிடம்] - (க) மட்டம்] ஸித்தம்.

தனி சரமத்திலே, ‘வாதஸ்யமாவது - ஸத்யோஜாதமான
வதஸத்தின்பக்கல் தே:ஸுவுக்கு உண்டான காமம்.
அதாவது - கவரப்பட்டதையிலே புய்தின்னாத பக அன்றீன்று
கன்றின் தே:ஷத்தை தே:ஷமென்று கருதாதே தனக்கு
பேரக்யமாகக் கொள்ளுமாபோலே, ஆய்ந்தருளைய
தே:ஷத்தைத் தன்பேறுகப் பேரககித் தன்கல்யாண-
குணங்களாலே தரிப்பிக்கை’ என்று பிள்ளைலோகாசார்யர்
அருளிச்செய்தருளினார்.

இதி ஸித்தாந்த: -

அத, பூர்வபக:

பரவ,கே:ஷத்தருதீச்ச, த,யா

ரஹஸ்யதரயஸாரத்திலே த,யாதி,காரத்திலே, ‘பரம-
காருணிகத்வமாவது - ஸ்வார்த்த,நிரபேகையான பர-
வ,க,நிராகரணேச்சை,’ என்றும், ரஹஸ்யரஸகையில்,
ப்ரவ,க,த,யாதி,காரத்திலே, ‘காருணிகத்வம் - அநுத்தி,ஷ்ட-
ஸ்வப்ரயோஜநாந்தரபரவ,க,நிராகரணேச்ச, | பரவ,க-

வ்யாகிதவாதித்யம் து ந வக்ஷணம், அவ்யாப்தே: அதி-
வ்யாப்தேம்ச: | ஸர்வப்ரணஸிவ: ஸாபராதநிக்ரஹஸ்யாபி
ஸாஸ்த்ரஸித்த, த்வாத். தத்யுரோதே, ந காரூண்யம்
நியந்தவ்யம்' என்றும் சொல்லப்பட்டது.

இதி பூர்வபக்ஷக்ரந்த:

அத, வித்தாந்த:

பரவ்யாக்யாஸஹத்வம் த்யா

ஸ்ரீபுராஷ்யத்திலே பலவிடங்களிலும், 'த்யா ஹி நாம
ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷா பரவ்யாக்யாஸஹிஷ்ணுதா' என்று
புராஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார். திருவாய்மொழி உயர்வற
உயர்நலத்தின் ஈட்டிலே, "வ்யரஹுஉடரடி" என்று எம்பெரு-
மானார் அருளிச்செய்யும்படி "வ்யஸநேஷ" மறுஷ்யாணம்
புருஷம் புவதி வ்யாகித" என்றால் வ்யாகிதநுத்தியும்
அவனதாயிருக்குமிதே. இவர் வ்யரஹ, தான் வ்யர் தீரந்தா-
னாயிருக்கை. இத்தால், இவர் மயர்வற அவன் வ்யரற்றபடி
என்றும், '(அவன் மேவியுறை கோயில்) அவன் பரம-
பதத்தில் உள்வெவ்வுப்போடேபோலேவண்ணுமிருப்பது. ஸம்-
ஸாரிகள் படுகிற க்வேமத்தை அநுஸந்தித்து 'இவை
என்படுகிறனவே' என்கிற திருவுள்ளத்தில் வெவ்வுப்-
போடேயாயிற்று அங்கிருப்பது. "நோபஹம் ஸமரந்" என்று
கொண்டு இங்குத்தை வ்யாகிதத்தை நினையாதொழிய
வேண்டுவது பண்டு வ்யாகியாயிருந்து ஸம்ஸாரத்தில்
நின்றும் போனவனுக்கிதே. இங்குத்தை வ்யாகிதத்தை
நினைக்குமாகில், அநுபவிக்கிற ஸாக்ஷத்துக்குக்கண்ண-
ழிலாகாதோ என்னும் கண்ணாழிவிலையிதே அவனுக்கு.
'பரமபதத்திலும், ஸம்ஸாரிகள் படுகிற க்வேமத்தை
அநுஸந்தித்துத் திருவுள்ளத்தில் வெ(வ்ய)வ்வுப்போடே-
யாயிற்று எழுந்தருளியிருப்பது' என்று பட்டர் அருளிச்
செய்ய, ஆச்சாணும் பின்னையாழ்வானும் இதைக்கேட்டு
'பரமபதத்திலே ஆநந்தநிரப்பறனாயிருக்கிறவருப்பிலே

திருவுள்ளத்திலே ஒரு க்யஸுறத்தோடே இருந்தான் என்னை உசிதமோ? என்றார்கள் என்று பண்டிதர் என்கிறவர் வந்து விண்ணப்பம் செய்ய, "க்யஸுறேஷு மநுஷ்யானாம் ப்ருஸம் பவதி து,கித" என்றது குணப்ரகரணத்திலேயோ, து,க-ப்ரகரணத்திலேயோ [தேவாபிரகாஸத்திலேயோ] வந்தபடி என்று கேட்கமாட்டிற்றிலிரோ?, இது குணமாகில், 'குணம்' என்று பேர்பெற்றவற்றில் அங்கிலவாததொன்றுண்டோ' என்று அருளிச்செய்தார். "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாதமகோ-ஸௌ" என்னக்கடவதிறே. தன்னிச்சையெழுதிய கர்ம-நிபந்தநுமரக வசுமஸையில்கூல என்னுமத்தனேபோக்கி அனுகூலனுகார்யமாய் வசுமஸையில்கூல என்னிக், முதலிலே சேதனனன்றிக்கே ஒழியுமிதே. "ஸ ஏகாக் ந ரமேத" என்றது - நித்யவிபூதியும் குணங்களும் உண்டாயிருக்கச் செய்தேயிதே' என்றும் நம்பின்னை அருளிச்செய்தருளினார்.

[ஸ்ரீசுதந்திரநாமத்திலே 'விக்ரந்தநாமபாஷ்யம்' அருளிச்செய்யா-தின்ற பட்டி], "ஸ்வர்த்தந்திரஸோகாத்,பப,ரவேரி பார்த்ததத்-பாஸத்திரதே,ரஷ: 1 அத்,பத,ர பரது,க,த,விகிதவாத,பொ குணா-வதம் அன்ப க்யு: என்று வ்யக்தமாக அருளிச்செய்து போந்தா ிதே. ஸ்ரீவேத,வ்யாஸாட்டும், "த,பா ந்ரி ஸ்வர்த்தந்திரமேஷா பரது,க,ர-ஸாதிஷ்ணதா" என்று நிஷ்ஞாஸாதி,கரணசங்குத்ப்ரகாஸிகையினும், "காருண்யம் - ஸ்வர்த்தந்திரமேஷா பரது,க,ரஸாதிஷ்ணதா" என்று ஸாஸுடதிக த்,பசங்குத்ப்ரகாஸிகையினும் அருளிச்செய்தார். "ஆவாவென்றநுன் செய்தான்" என்றும், "அடிமொர்க்காவாவென்றும்" என்றும், "ஆவாவடிபாவியென்றநுளாய்" என்றும், "அடியொர்க்-காவாவென்றிரங்கி" என்றும், "ஆவாவென்றடிபெற்கின்ற இரங்காய்" என்றும், அடியோவம்போவென்று க்ருபை பண்ணிவென்றும், க்ருபையாகிறது- பரது,க,ரஸாதிஷ்ணத்வமென்றும், "மயர்வற மதி நுமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் கப்பிடமாக அருளிச்செய்தார்கள்.

தந்திரபத்திகே - ஸ்வரப்ரகாஸத்திலே, "க்ருபை து,கி,கருக்த" என்கிறவிடத்தில் வ்யக்தபாதத்திலே, "க்ருபையாவது - பரது,க,ர-

ஹஸ்யவிலாசம் எனப்படும் "ஆவாரம்" துண்பென்றிதீர்க்கலாம். அழத்தம் தாவாய்போல் பிறவிக்கடலுள் தின்று துணங்குகை முதலான துண்கூறுபயன்களுக்கு உதப்பாயிடுக்குமென்கை என்று பெரியஜீயர் அருளிச்சொந்தார்.)

ஆனையால் நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களும், எம்பெருமானார் முதலான ஆசார்யர்களும் ஒருமிடமாக அருளிச்செய்தருளின ஸங்கீதிகளுக்கு விருத்த,மாக அர்த்த,கல்பநம் அத்யந்தாறுபபற்றம்.

இப்படிப்பின்மேலாகாசார்யர் பெரியஜீயர் முதலான நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்த அர்த்த,விபேஷைங்களுக்கே ப்ரமாணோபபத்தியில் ஸம்பந்த,ராயமுண்டானையாலே இவ்வே ப்ரமாணிகளுக்கு உபாதே,யமென்றதாயிற்று.

அழகியமணவானநயினார் அருளிச்செய்தரஹஸ்யவிலாசம் முற்றிற்று.